

UNIVERSITAT ■ CULTURA ■ LLIBRES

BUCL

www.vives.org | NÚMERO 8 | TARDOR 2011

Juana Gallar

Investigadora de la Unitat de Neurofisiologia
de l'Institut de Neurociències (UMH)

**«La visió és fonamental per
a la nostra consciència»**

L'esport creix a la universitat

**M'he perdut. 2011, any internacional de la
investigació sobre la malaltia d'Alzheimer**

UNIVERciutats
Andorra i l'Alguer

Subscriu-te!

E-BUC.COM

LLIBRERIA ELECTRÒNICA UNIVERSITÀRIA [8.000 títols | 6.000 autors | 500 col·leccions]

BUC UNIVERSITAT ■ CULTURA ■ LLIBRES

Revista de la Xarxa Vives d'Universitats
Número 8 | Tardor 2011

DIRECTOR: Josep Terradellas

EDITOR: Joan Vives

CAP DE REDACCIÓ: Ximo Górriz

CONSELL DE REDACCIÓ: Mª Teresa Alberó, Montserrat Ayats (UVic), Ignasi Casadesús, Jaume Llambrich (URV), Joan Baptista Peiró (UPV), Marc Permanyer (UPF), Maite Simon (UV), Carles Targa (URL)

CONSELL ASSESSOR: Meritxell Antón (UB), Javier Barrycoa (UAO), Univers Bertrana (UdA), Josep Lluís Canet (UV), Xavier de Castro (UdL), Josep Ramon Giner (UA), Àngels Ingla (UPF), Consuelo Lario (UPV), Joan Carles Marset (UAB), Joan Muñoz (UIB), Lluís Pastor (UOC), M. Carme Pinyana (UJI), Javier Quintano (UIC), Nicolas Marty (UPVD), Jordi Prats (UPC), Marco Rendeli (US), Esther Sitges (UMH), Francesc Ten (UdG)

REVISIÓ CATALOGRÀFICA: Biblioteca-Centre de Documentació de la Universitat Jaume I

BUC no es fa responsable de les opinions expressades pels seus col·laboradors.

PRODUCCIÓ EDITORIAL: Ara Llibres, s.c.c.l. - www.aralibres.cat

FOTOGRAFIA DE PORTADA: Sergi Briet

IMPRESSIÓ: Gramagraf, s.c.c.l.

ISSN: 1888-7414

DIPÒSIT LEGAL: B-19610-2008

EDITA:

Xarxa Vives d'Universitats

Universitat Jaume I
Edifici Àgora, local 10
12006 Castelló de la Plana
buc@vives.org
www.vives.org

Xarxa Vives
d'universitats

Amb el suport de:

**Generalitat
de Catalunya**

**Govern
de les Illes Balears**
Conselleria
d'Educació i Cultura

SUMARI

04 EL REPORTATGE

L'esport creix a la universitat

08 NOVETATS EDITORIALS

09 GENERALITATS

09 FILOSOFIA

10 RELIGIÓ, TEOLOGIA

10 CIÈNCIES SOCIALS

21 CIÈNCIES PURES, EXACTES, NATURALS

22 CIÈNCIES APLICADES, MEDICINA, TÈCNICA

30 ART, BELLES ARTS, ESPORTS

36 LINGÜÍSTICA, LITERATURA, FILOLOGIA

40 GEOGRAFIA, BIOGRAFIA, HISTÒRIA

41 REVISTES

14 UNIVERciutats Andorra i l'Alguer

24 L'ENTREVISTA

Juana Gallar
«La visió és fonamental per a la nostra consciència»

32 LA CRÒNICA Els navegadors web i la lectura

42 LA CRÒNICA

M'he perdut. 2011.
Any internacional de la investigació sobre la malaltia d'Alzheimer

EDITORIAL

Cap a un nou model universitari

Com es coordinen les competències legislatives entre l'Estat, les comunitats autònomes i les universitats? I les polítiques concretes entorn a la docència, la recerca i la transferència del coneixement? Disposem d'un model de funcionament preparat per a respondre àgilment a les necessitats d'una societat canviant? Tenen les universitats el paper que els pertoca en el sistema de ciència i tecnologia? Com es relacionen l'autonomia universitària i la necessitat de retre comptes?

Aquestes i altres preguntes es van plantejar, ara fa 10 anys, al VI Debat Universitari de la Xarxa Vives, que la Universitat Jaume I va acollir al mes de febrer de 2001. El diàleg va tenir lloc en mig del procés d'elaboració de la Llei Orgànica d'Universitats, que va ser objecte de reforma l'any 2007. No obstant el pas del temps i dels canvis legals, moltes de les qüestions que llavors es plantejaven continuen obertes com a part de la reflexió compartida per la comunitat universitària.

Una dècada després d'aquell debat, que va comptar amb la participació d'autoritats d'alt nivell estatal i autonòmic, així com dels rectors de les universitats de la Xarxa, les respostes ens urgeixen més. Tota la societat travessa un moment decisiu i les universitats hem d'estar a l'alçada dels nous reptes. Però a més -i alhora- hem de demostrar la nostra capacitat de respondre amb una visió a llarg termini, que ens permeta ser més forts en el nou context que s'obrirà després d'aquesta crisi.

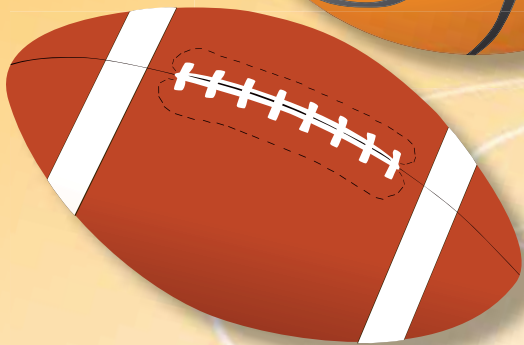
Avui som conscients, potser més que mai, que la governança és un dels punts febles del nostre esquema de funcionament. En moltes ocasions ens manquen instruments efectius per a traslladar les decisions estratègiques a la realitat de cada facultat, de cada departament. Per a conèixer el grau d'èxit de les estratègies que ens marquem, necessitem fer-les efectives i dotar d'un nou sentit la nostra autonomia universitària i alliberar-nos de les limitacions i rigideses que avui ens impedeixen avançar.

Els indicadors actuals mostren que les universitats de la regió Vives treballem amb excel·lència en la triple missió que la societat ens ha confiat, en relació amb el nostre entorn. Tanmateix, si no som impulsors del canvi, serem arrossegats per ell. Per a impulsar-lo, tots els actors d'aquest procés ens hem de fer les preguntes decisives, ser sincers en les respostes i, a continuació, actuar en conseqüència.

Vicent Climent Jordà
President de la Xarxa Vives d'Universitats
Rector de la Universitat Jaume I

L'esport creix a la universitat

Un 20% dels estudiants de la Xarxa Vives d'Universitats combinen els seus estudis amb la pràctica de l'esport. La majoria no aspiren a medalla, volen sentir-se bé, fer salut, divertir-se i conèixer gent. Però, sovint sense saber-ho, també estan desenvolupant competències molt valuoses en el món laboral: treball en equip, superació personal, autocontrol i lideratge.

7 h. Elisabeth ix a entrenar a les pistes d'atletisme de Vic. Avui toca peses i velocitat. Fa fred i encara no aixeca la boira, però no es pot perdre la constància si es volen assolir bons resultats. 10 h. Classe. Elisabeth estudia Ciències de l'Activitat Física i l'Esport a la Universitat de Vic. Enguany s'ha matriculat de 4 assignatures per poder combinar esport de competició i estudis. 15 h. Temps d'estudi, qualsevol estona lliure s'ha d'aprofitar. 18 h. Entrenament col·lectiu amb l'equip federat.

Aquest és el dia a dia d'Elisabeth Martínez, estudiant i membre de la selecció espanyola de rugbi. Al seu atapeït horari diari s'afegeixen altres dificultats: les concentracions amb la selecció i les competicions. «He hagut de demanar canvis de data d'exàmens i concentrar-los en pocs dies per marxar amb la selecció, però intento parlar amb els professors i en principi no posen inconvenients», assegura. Concentrada ja amb la selecció a la residència Joaquim Blume de Madrid, Elisabeth reconeix que «és dur» estudiar i entrenar dos vegades cada dia entre setmana i eixir a competir els caps de setmana, «portem càrregues força grans d'entrenament i les estones lliures també s'han d'aprofitar per descansar». Però, tot i això, assegura que haver d'entrenar «et fa assumir obligacions i fa que maduris com a persona» i té clars els beneficis de l'esport: «no és una simple activitat física per posar-te en forma, sinó que és un gran mitjà de socialització, d'aprenentatge i sobretot de respecte i disciplina».

Maria Bernabeu, estudiant de Dret a la Universitat d'Alacant i una de les millors judokes de l'Estat, coincideix que «combinar la carrera esportiva i

l'acadèmica no és gens fàcil, suposa molt esforç i sacrifici per rendir al màxim en totes dues». Entrena cada matí (una hora) i cada vesprada (dues hores i mitja) de dilluns a dissabte i assegura que el secret és «planificar-se molt bé el temps» i demanar ajuda als companys quan cal. Tot i els sacrificis, està convençuda dels beneficis de fer esport per als joves estudiants: «ajuda a fomentar les relacions socials de forma sana i divertida, a evitar l'estrès i desconnectar dels estudis o feina i a sentir-nos bé amb el nostre cos i amb nosaltres mateixos».

Les històries d'Elisabeth i Maria podrien tenir altres protagonistes: Ferran Brugada, subcampió d'Espanya universitari de tennis taula i brillant estudiant de Medicina a la UB; Laia Vilalta, estudiant de la Universitat de Lleida i campiona d'Espanya en 400 metres llisos; o Bàrbara Hernando i Laura Armendáriz, atletes i estudiants de la Politècnica de València i la Universitat Miguel Hernández d'Elx i escollides millors esportistes universitàries 2010. Tots ells, amb l'ajuda dels programes de suport específics que ja tenen moltes universitats de la Xarxa Vives, afronten el repte de ser esportistes d'elit i culminar amb èxit els seus estudis, dos objectius que exigeixen perseverança, esforç i disciplina.

La Universitat de Perpinyà i la USAP, col·laboració entre el campus i l'elit del rugbi

El binomi universitat i rugbi ens porta ràpidament al cap milers d'escenes de pel·lícules nord-americanes, però el cas de la Universitat de Perpinyà no s'assembla gens als films sobre la vida universitària als Estats Units. La UPVD, rebatejada Universitat de la Via Domitia com a símbol de connexió entre persones i cultures, està fortament lligada a l'equip de rugbi de la població, però la USAP està professionalitzada, els seus jugadors no provenen necessàriament del món universitari i competeix a nivell nacional i internacional. Els vincles entre les dues institucions, però, són forts: els estudiants de la UPVD poden utilitzar les instal·lacions esportives municipals, i entrenar-se al camp de rugbi. A més, gràcies a un conveni, els jugadors de la USAP tenen facilitats per estudiar i examinar-se a la UPVD i combinar així la carrera esportiva i la universitària. Des de la UPVD s'apunta, a més, que el reforçament dels llaços amb la USAP permetrà constituir un dels equips més competitius en el món universitari.

Un símbol de catalanitat

El club de la Catalunya Nord, nascut el 1902, s'ha convertit en un símbol del catalanisme i representa el rugbi català a Europa. La raó és que la selecció catalana no hi pot jugar tot i que Catalunya va ser, l'any 1934, una de les fundadores de la Federació Internacional de Rugbi. Coneguts arreu com Els Arlequins o Els Catalans, els jugadors de la USAP llueixen a la samarreta els colors de l'escut de Catalunya, el seu himne oficial és *L'estaca* de Lluís Llach i el seu lema «Sempre Endavant!». Mentre no es resol el litigi per tal que Catalunya torne a jugar a Europa, la USAP continuen representant el rugbi català a escala internacional.

L'esport guanya adeptes

Però no tots els alumnes que estudien a la Xarxa Vives d'Universitats i fan esport somien amb una medalla en competicions nacionals, internacionals o interuniversitàries ni volen ser esportistes d'elit. De mitjana, un 20% dels estudiants dels centres de la Xarxa que compten amb serveis d'esports utilitzen les instal·lacions per mantenir-se en forma. Els percentatges són desiguals depenent dels centres, les instal·lacions i l'oferta, però destaquen universitats com la Miguel Hernández d'Elx o la Politècnica de València, on el servei és gratuït, que superen el 40% d'alumnes inscrits. Els índexs d'ús entre el personal docent i el personal administratiu i de serveis registren percentatges baixos, amb algunes excepcions com la Universitat Jaume I o la de les Balears, on entre el 30% i el 40% dels membres d'aquests col·lectius fan ús de les instal·lacions esportives.

L'evolució de les xifres, però, és positiva a totes les universitats. En els darrers anys, la pràctica de l'esport ha guanyat adeptes dins la societat i, com és natural, també ho ha fet en el món universitari. Pràcticament tots els centres han incrementat els percentatges d'inscrits en els serveis d'esports i alguns han registrat un creixement de fins al 35% (Abat Oliba); el 30% (UPF) o el 18% (Universitat de Perpinyà Via Domitia). Sobre les causes, els responsables dels serveis d'esports coincideixen a assenyalar un canvi cultural, amb major preocupació per una vida saludable, i una ampliació de l'oferta. Des de la Universitat Autònoma de Barcelona apunten que l'augment respon a «la millor gestió dels recursos propis, l'oferta d'activitats i serveis més adients a la demanda de la gent, una comunicació més persuasiva i la bona relació qualitat preu». I és que en els darrers anys, la major part de les universitats de la Xarxa Vives han ampliat o millorat les seues instal·lacions esportives. La majoria ofereixen instal·lacions pròpies de qualitat (piscina, sales de fitness i activitats dirigides, camp de futbol...) i algunes comparteixen les instal·lacions municipals o ofereixen descomptes en centres esportius de la zona (UVIC, UIC, URV, UPVD...).

Els beneficis de fer esport a la universitat

Majoritàriament, els usuaris dels serveis d'esports volen mantenir-se en forma i fer-ho amb preus assequibles. Miquel Gelabert, director del Campus Esport de la Universitat de les Illes Balears, assegura que els alumnes busquen «millorar la condició física general, sentir-se millor amb ells mateixos, conèixer al-

tres persones i millorar la salut i la qualitat de vida en general». Així, «mentre l'esport competitiu ha vist baixar la demanda», l'ús de les instal·lacions esportives per mantenir-se en forma creix, convertint-se també en «centres d'oci que faciliten les relacions socials entre usuaris». Els serveis d'esports de la UAB han analitzat els objectius dels usuaris amb una enquesta. Després de 8000 entrevistes, han conclòs que el 51% fa esport per sentir-se millor físicament; el 24,2% per millorar el rendiment esportiu; el 9,3% per divertir-se i el 8% per rebaixar el nivell d'estrès.

Siguen les que siguin les raons que ens porten a fer esport, els beneficis estan demostrats, i no només en la salut. Des de la Universitat Ramon Llull i la Universitat Internacional de Catalunya coincideixen a assenyalar l'esport com «una eina més per al desenvolupament integral de la persona».

L'esport en el CV: un bon entrenament per saltar al món laboral

Una empresa de selecció ha de triar entre 3 bons professionals, amb molta experiència i currículums brillants. Com saber quin d'ells podrà afrontar millor les futures responsabilitats? Per a alguns seleccionadors, la solució passa per l'entrevista per competències, basada en les aptituds, no en el repàs cronològic del CV. És en aquest punt on la pràctica de l'esport ens pot ajudar, perquè contribueix a adquirir competències laborals. Per a José Manuel Aja, exprofessional del futbol i actualment professor de la Facultat de Formació del Professorat de la Universitat de Barcelona, no hi ha dubte: «fent esport adquirim moltes competències que són transferibles al món del treball».

Però, quines competències laborals desenvolupem amb l'esport? Com a exemples, Aja destaca l'assumpció de responsabilitats, l'anàlisi dels resultats negatius per aprendre'n, l'autonomia i iniciativa personal, l'autoestima, la intel·ligència emocional, l'autocontrol... El professor José Antonio Pérez Turpin, director del Centre d'Estudis Olímpics de la Universitat d'Alacant, coincideix que «un esportista sempre estarà més capacitat per a compartir esforços i col·laborar» i destaca competències com el treball en equip, la puntualitat, l'admissió de fracassos, o la superació diària. Afegeix que els esports col·lectius desenvolupen la competència comunicativa i els individuals l'autonomia personal. A més, qualsevol esport, assegura, «millora i desenvolupa la competència planificadora, la competència en habilitats tecnològiques o la competència d'aprendre a aprendre».

Una vegada analitzades les competències que ens pot aportar la pràctica esportiva, quins esports hauríem de triar? Els dos professors coincideixen que qualsevol pràctica esportiva ens aportarà beneficis clars en aquest camp. Però José Manuel Aja, exprofessional del futbol, assegura que aquest esport és un dels més complets.

En altres països europeus, les entrevistes laborals per competències ja són molt habituals. Les competències són un valor del candidat, tant si les ha adquirides en una feina anterior, estudiant, fent atletisme o jugant a futbol. Al nostre país, com lamenta el professor Aja, «encara es considera l'activitat fisicoesportiva com un treball merament muscular, ignorant la importància i el benefici que suposa per a la totalitat de l'ésser, inclòs el seu cervell». Des d'Alacant, però, el professor Pérez Turpin és més optimista i conclou que l'Estat espanyol està millorant molt en la consideració de la pràctica esportiva: «és un valor en alça perquè tothom sap que els esportistes són més disciplinats i ordenats».

A la UPC destaquen també l'adquisició d'un ampli ventall de competències i habilitats que van «des del treball en equip (respecte, compromís, tolerància, solidaritat...) fins a l'aprenentatge autònom (autocontrol, capacitat d'organització, d'esforç i de superació), passant pel lideratge, el creixement personal, la presa de decisions i el desenvolupament físic. «Hi ha estudis –recorden des d'Esports UB– que demostren que fer esport ajuda a obtenir millors resultats acadèmics». Des la Universitat Abat Oliba coincideixen a destacar els beneficis biopsicosocials: millor qualitat de vida i salut, més autoestima, i foment dels valors i principis fonamentals. Els valors també són el benefici més destacable per a Jesús Téllez, responsable de competicions internes del Servei d'Esports de la Universitat de Girona, que destaca «el sacrifici, l'esforç, l'afany de superació i la solidaritat». Gemma Garcia, coordinadora del Servei d'Esports de la Universitat Pompeu Fabra, encara afegeix que «és una evidència científica que l'eficiència és més completa quan es parteix de la relació entre els aspectes cognitius (coneixements) i els aspectes emocionals (vivències), i el resultat del treball en aquests dos àmbits contribueix a desenvolupar competències, valors i habilitats per integrar-se millor en la societat, per aprendre a treballar, a viure i a compartir».

Per als centres universitaris, l'esport també comporta beneficis, a més de contribuir a la millora de la qualitat de vida dels membres de la comunitat universitària i a la formació integral de l'estudiant. Des de la Universitat de Perpinyà Via Domitia, recorden que «la participació en la competició d'alt nivell també és un aparador que participa en la imatge de la universitat a França i a l'estranger». I és que la universitat també fa seus els triomfs dels seus esportistes.

Els homes, més esportistes

Si ens fixem en el sexe, el percentatge de dones és molt inferior al d'homes, tot i que en molts centres les alumnes ja superen els alumnes. De mitjana, el 36% dels estudiants que practiquen esport a la universitat són dones i el 64% homes. Només la Universitat de València i la de Barcelona registren un percentatge de dones superior al d'homes. Per corregir aquesta diferència, s'han creat programes de promoció de l'esport entre les dones, com els de la Universitat de València, premiada com la millor universitat espanyola en la promoció de l'esport femení. La Universitat Jaume I ha aconseguit la segona posició en aquest rànquing, que elabora l'Institut de la Dona i el Consell Superior d'Esports valorant, entre altres factors, la participació fe-

menina i els resultats esportius aconseguits per les esportistes de cada centre.

Esport com a assignatura

L'esport guanya pes a la vida universitària i també en el currículum acadèmic. La majoria d'universitats de la Xarxa Vives ofereixen crèdits de lliure elecció i crèdits ECTS a les persones que compaginen estudis i esport, amb activitats a les instal·lacions del centre, competint o realitzant cursos relacionats amb l'esport i els hàbits de vida saludables. L'oferta és molt àmplia, i va des de practicar ioga, aprendre defensa personal, córrer, fer caiac o submarinisme.

L'esport també està inclòs en la formació del professorat a Ciències de l'Educació, i bona part dels centres de la Xarxa Vives, com la Universitat Ramon Llull, la d'Alacant, la Miguel Hernández d'Elx, la de Vic, o la de Barcelona ofereixen estudis de grau en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport. La UPF també ofereix un postgrau sobre gestió esportiva i la UIC sobre Periodisme Esportiu. A la UIB, l'esport també té una altra funció com a eina

d'integració i socialització amb grups de persones que pateixen algun tipus de discapacitat.

Universitats saludables en xarxa

El compromís de les universitats amb l'esport i els hàbits saludables les ha portat a unir esforços i a crear la Xarxa d'Universitats Saludables de l'Estat, una xarxa impulsada pel Ministeri de Sanitat i la Conferència de Rectors i que ja integra 24 universitats i administracions. La Universitat Abat Oliba CEU, la Universitat de Girona, la Universitat Autònoma de Barcelona i la Universitat Rovira i Virgili ja en formen part. L'objectiu és potenciar els hàbits saludables entre tots els membres de la comunitat universitària i la societat en general. Aconseguir que l'estudiant incorpore uns hàbits de salut i esport per a tota la vida i que no oblide la cita de Juvenal: *mens sana in corpore sano*.

Per Natàlia Torrent
Periodista
Fotografies: UB, UdL, UPF, UVic

Els nostres llibres

Meritxell Anton
Cap de Publicacions
de la Universitat de Barcelona

Comencem una nova etapa a les Publicacions de la Universitat de Barcelona i ho fem en un moment difícil per a tothom. És temps de canvis, alguns d'ells motivats pel context econòmic, d'altres per les creixents transformacions que afecten la societat del coneixement i encara d'altres per una major necessitat de professionalització del sector editorial universitari.

Sentim parlar molt de l'excel·lència investigadora i docent. Les universitats dels territoris de parla catalana comptem amb un professorat de reconegut prestigi en diferents àmbits acadèmics i fins i tot hi ha universitats de la Xarxa Vives que han estat reconegudes com a Campus d'Excel·lència Internacional. És cert que cada cop es demanen més rendiments a curt termini, perquè el model econòmic i social així ho imposa, però no ho és menys –i crec que la Universitat com a institució socialment responsable no podrà deixar de defensar-ho–, que la inversió que es fa a llarg termini acaba sent molt més fructífera i sempre torna. La nostra tasca, la d'editar llibres, és d'aquestes que sempre tornen.

Les publicacions universitàries han d'avançar aportant qualitat en l'edició i presència a les llibreries, atentes al sector del llibre en general, i amb l'esperit renovador que el moment demana

Perquè en certa manera un catàleg editorial universitari és com una història paral·lela de la institució, que ha de fer-se ressò dels seus avenços científics i humanístics i ha de poder difondre'ls amb l'excel·lència que mereixen. I això tant si es tracta de publicacions destinades a les llibreries, com les que per naturalesa quedaran restringides a l'àmbit acadèmic o docent. També en les edicions en paper com en les digitals, que hauran d'afermar-se en el sector sense dubte amb la coordinació de totes les universitats del país, ben atentes al context editorial europeu.

L'excel·lència, doncs, com a objectiu de les publicacions universitàries. Vivim temps difícils per a la funció pública, criticada a tort i a dret i de vegades, si se'm permet, no sense una certa dosi de raó... Però els temps difícils ens poden ajudar a reinventar funcions, a aprendre i ensenyar que l'editorial universitària pot estar vinculada a l'excel·lència, de manera eficaç, professional i amb els recursos humans i econòmics que la institució posa al nostre abast. El nostre primer recolzament és el capital humà que ens envolta, el personal docent i investigador, els nostres autors, que valoren un llibre ben editat, ben dissenyat, ben corregit. El nostre recolzament final són els lectors, el professorat, l'alumnat, el públic en general, que reconeix també quan una obra ha estat ben editada. I entremig, hi som tots nosaltres, una cadena de professionals del llibre, que fem la nostra feina més o menys visible, però que som igualment participants d'aquest compromís amb el coneixement que són els nostres llibres.

Universitat Abat Oliba CEU
CEU Ediciones
A/e: jbarrayc@uao.es
www.ceu.es

Universitat d'Alacant
Servei de Publicacions
A/e: publicaciones@ua.es
http://publicaciones.ua.es

Universitat d'Andorra
A/e: uda@uda.ad
www.uda.ad

Universitat Autònoma de Barcelona
Servei de Publicacions de la UAB/
Edicions UAB
A/e: sp@uab.cat
http://publicacions.uab.es

Universitat de Barcelona
Publicacions i Edicions de la
Universitat de Barcelona
A/e: comercial.edicions@ub.edu
www.publicacions.ub.es

Universitat de Girona
Servei de Publicacions
A/e: publicacions@udg.edu
www.udg.edu

Universitat de les Illes Balears
Edicions UIB
A/e: info.edicions@uib.es
http://edicions.uib.es

Universitat Internacional de Catalunya
Servei de Publicacions
A/e: publicacions@uic.es
www.uic.es

Universitat Jaume I
Publicacions de la Universitat Jaume I
A/e: publicacions@uji.es
www.tenda.uji.es

Universitat de Lleida
Edicions de la Universitat de Lleida
A/e: eip@eip.udl.es
www.publicacions.udl.cat

Universitat Miguel Hernández d'Eix
A/e: info@umh.es
www.umh.es

Universitat Oberta de Catalunya
Editorial UOC, SL
A/e: ediuoc@ediuoc.es
www.editorialuoc.com

Universitat de Perpinyà Via Domitia
Presses Universitaires de Perpignan
A/e: pup@univ-perp.fr
www.univ-perp.fr

Universitat Politècnica de Catalunya
Iniciativa Digital Politècnica
A/e: edicions-upc@upc.es
www.edicionsupc.es

Universitat Politècnica de València
Editorial Universitat Politècnica de València
A/e: public@upvnet.upv.es
www.editorial.upv.es

Universitat Pompeu Fabra
Unitat d'Informació i Projectió Institucional
A/e: uipi@upf.edu
www.upf.edu

Universitat Ramon Llull
Gabinet de Comunicació de la URL
A/e: gabco@rektorat.url.edu
www.url.edu

Universitat Rovira i Virgili
Publicacions URV
A/e: publicacions@urv.cat
www.urv.cat/publicacions

Universitat de Sàsser
A/e: scrivalrettore@uniss.it
www.uniss.it

Universitat de València
Publicacions de la Universitat de València
A/e: publicacions@uv.es
http://puv.uv.es

Universitat de Vic
Eumo Editorial
A/e: eumoeditorial@eumoeditorial.com
www.eumoeditorial.com

Pablo Suau Pérez
Manual de modelado y animación con Blender

La infografia en tres dimensions rep cada vegada més atenció gràcies al món del cinema d'animació i al dels videojocs. El programari de distribució lliure Blender ha incrementat la seua popularitat durant els darrers anys, en part pel cost gratuït i també pels seus resultats professionals, que comencen a ser apreciats pels professionals.

Alacant: Publicacions de la Universitat d'Alacant, 2011 · 156 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-9717-145-8 · 20 €

Javier Císcar Cuña, Teresa Magal Royo
Manual de teoria i pràctica de disseny assistit per ordinador per a enginyeria

Aquest manual mostra l'ús del disseny assistit per ordinador amb Autocad® per al desenvolupament de projectes d'enginyeria que necessiten un component important de desenvolupament gràfic i de planimetria normalitzada. Es mostren utilitats en les dues dimensions i en l'espai tridimensional, i també l'ús de l'entorn de generació d'imatges sintètiques avançades.

València: Universitat Politècnica de València, 2011 · 230 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8363-643-5 · 19 €

Antoni Defez Martín
Assumptes pendents
Set qüestions filosòfiques d'avui

La reflexió que susciten els diferents «assumptes pendents» que es tracten en aquest volum apunta a una comprensió més pertinent de la condició humana, que destaca la responsabilitat individual, basada en el raonament informat, com a element clau en la mesura que l'ésser humà s'enfronta a un ventall de possibilitats i ha de triar.

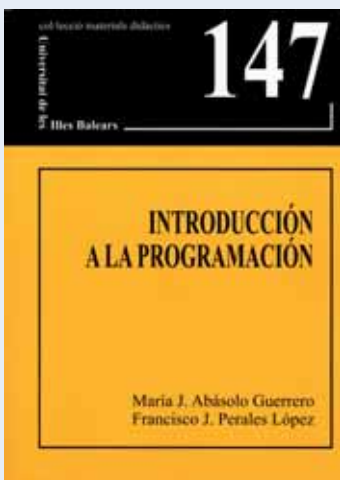
València: Publicacions de la Universitat de València, 2011 · 130 pàg. · 13 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-370-8065-9 · 12 €

Ramon Llull
Disputa entre la fe i l'enteniment
Traducció de Josep Batalla i Alexander Fidora

La fe és només una adhesió emocional o és també una opció racional? Això és el que Ramon Llull es demana en la *Disputatio fidei et intellectus*, escrita a Montpeller l'any 1303. La introducció del llibre situa en el seu context medieval el concepte no reduccionista que Llull té de la relació entre la fe i la raó, alhora que valora críticament el seu abast sistemàtic.

Santa Coloma de Queralt: Publicacions URV: Obrador Edèndum, 2011 · 278 pàg. · 16 x 21 cm · Cartoné · ISBN 978-84-8424-183-6 · 30 € · Català, Italià

María J. Abásolo Guerrero, Francisco Perales López
Introducción a la programación

Aquest material didàctic de la Universitat de les Illes Balears exposa un mètode de disseny d'algorismes i programes que inclou des del disseny de l'algorisme fins a l'obtenció del programa en un llenguatge d'alt nivell. El disseny d'algorismes es realitza mitjançant el disseny descendent, el qual consisteix a dividir un problema major en subproblemes més petits.

Palma: Edicions UIB, 2011 · 273 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8384-170-9 · 20 €

Susan Haack
Defensar la ciència dintre de la raó
Entre el cientisme i el cinisme

Amb un abast extens, una anàlisi penetrant i il·lustrat amb exemples de la història de la ciència, aquest nou enfocament de temes comuns sobre l'evidència i el mètode científic s'enfronta a qüestions sobre la ciència i el seu lloc en la societat. Amb vivacitat i humor, Haack porta els lectors fins a una comprensió del valor i de les limitacions de l'empresa científica.

València: Publicacions de la Universitat de València, 2011 · 488 pàg. · 15 x 23 cm · Rústica · ISBN 978-84-370-8056-7 · 24 €

Jörg Rudolf Zimmer
La realitat de l'aparença
Estudis sobre dialèctica

Per dialèctica no s'entén pas una tradició del pensament fonamentada per Hegel i desenvolupada posteriorment en la filosofia contemporània en el hegelianisme o en el marxisme. La dialèctica investiga la «realitat de l'aparença», reflecteix els problemes que sorgeixen quan ens preguntem per la contradicció, més enllà de la constatació de la identitat de l'ésser.

Girona: Universitat de Girona: Documenta Universitaria, 2010 · 144 pàg. · 15 x 23 cm · Rústica · ISBN 978-84-8458-333-2 · 15 €

David Jou Mirabent
Cerebro y Universo
Dos cosmologías

El llibre parteix d'una idea: considerar el cervell i l'univers com a dues entitats semblants, tot i que a escala diferent. Contemplar l'univers com un ordinador immens ens porta a preguntes cabdals sobre el seu «programa» i la seua «memòria»: és de tipus matemàtic o té una lògica més àmplia? Conserva la memòria del cosmos rastre de nosaltres, o desapareixem d'ella?

Bellaterra (Barcelona): Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 2011 · 218 pàg. · 14 x 22 cm · Rústica · ISBN 978-84-938717-0-3 · 18 €

M. Dolores García Gómez
Testigos de la memoria
 Los inventarios de las bibliotecas de la compañía de Jesús en la expulsión de 1767

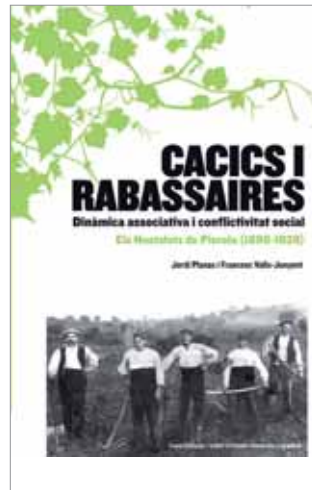
En la difusió del pensament i en la seua possibilitat d'intervenció, la Companyia de Jesús va conèixer la importància del llibre des del seu establiment. El llegat bibliogràfic de les seues llibreries col·legials ha mogut l'interès per les biblioteques que contenen els seus instituts, iniciades amb la fundació de l'ordre en el segle XVI i dispersades en la seua expulsió el 1767.

Alacant: Publicacions de la Universitat d'Alacant, 2010 · 440 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-9717-138-0 · 25 €

Bruno Ollivier
Les ciències de la comunicació
 Teories i aportacions
 Traducció de Laia Arenas

Les ciències de la comunicació són presents a totes les activitats humanes i són considerades una interdisciplina: articulen conceptes, coneixements i mètodes diversos i els combinen per construir enfocaments propis. Aquest treball, escrit amb un estil entenedor i expositiu, és un manual de referència, una síntesi de coneixements i una eina per al treball de recerca.

València: Publicacions de la Universitat de València: Aldea Global, 23; Universitat Autònoma de Barcelona: Universitat Jaume I; Universitat Pompeu Fabra: Universitat de València, 2010 · 312 pàg. · 16 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-370-7839-7 · 25 €

Jordi Planas, Francesc Valls-Junyent
Cacics i rabassaires
 Dinàmica associativa i conflictivitat social. Els Hostalets de Pierola (1890-1939)

Aquest llibre parla dels rabassaires, petits viticultors que a principis del segle XX maldaven per sobreviure com a pagesos independents. L'objectiu dels autors és analitzar la dinàmica associativa i política en què els rabassaires es van veure immersos des de la crisi de la fil·loxera fins al plantejament del conflicte durant la Segona República i la Guerra Civil.

Vic: Eumo Editorial SA (Universitat de Vic), 2011 · 216 pàg. · 16,5 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-9766-399-1 · 25 €

María Odet Moliner García (ed.)
Prácticas inclusivas: experiencias, proyectos y redes

Com es porta a la pràctica la inclusió educativa? És possible en el nostre context la inclusió? I tant. Des de l'ensenyament compartit fins a la tutoria entre iguals, passant pels grups interactius, l'aprenentatge cooperatiu, les tertúlies literàries dialògiques o l'aprenentatge-servei, les pràctiques inclusives que s'hi recullen així ho demostren.

Castelló de la Plana: Universitat Jaume I. Servei de Comunicació i Publicacions, 2011 · 129 pàg. · 21 x 30 cm · Rústica · ISBN 978-84-8021-810-8 · 15 €

Maximiliano Barrio Gozalo
El sistema beneficional de la iglesia española en el Antiguo Régimen (1475-1834)

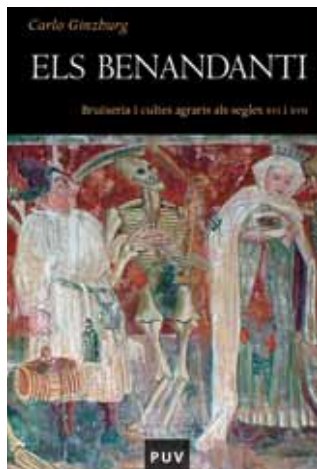
Aquest llibre ompli el buit historiogràfic produït per la confluència de dos fets: la importància que el benefici eclesiàstic va tenir en la societat espanyola de l'Antic Règim i les poques coses que en sabem. Després de descriure's el benefici eclesiàstic i el dret de patronat, s'hi analitzen tant el nombre i els tipus dels beneficis com l'accés a la carrera beneficional.

Alacant: Publicacions de la Universitat d'Alacant, 2010 · 254 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-9717-141-0 · 18 €

Carlo Ginzburg
Els Benandanti
 Bruixeria i cultes agraris als segles XVI i XVII

Els «benandanti», presentats al segle XVI com a protectors de les collites contra les bruixes i bruixots, van rebre només un segle després el tracte que s'havia reservat als seus odiats adversaris. Mitjançant l'estudi dels «benandanti», Ginzburg s'avança en la hipòtesi general sobre el significat i els orígens de la bruixeria popular.

València: Publicacions de la Universitat de València, 2011 · 232 pàg. · 16 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-370-8018-5 · 18 €

SABIES QUE...?

FonsxRecerca facilita als investigadors de la regió Vives l'accés a les fonts de finançament

La guia dels programes de finançament de recerca impulsada per la Xarxa Vives, Fonsxrecerca, continua creixent. Concebuda perquè els investigadors i els grups de recerca universitaris puguen localitzar els programes adients per finançar la seua recerca, www.fonsxrecerca.com ofereix un ampli ventall d'opcions per als investigadors, perquè aquests puguen preparar el seu projecte fins i tot amb antelació a les convocatòries. Actualment hi ha desenes de convocatòries públiques obertes d'àmbit europeu, nacional i autonòmic. D'entre les que recull Fonsxrecerca trobem ajuts per a tots els àmbits del coneixement des de l'alimentació i la biotecnologia, les humanitats, la sostenibilitat, les TIC i el transport fins a les nanotecnologies i les nanociències. Fonsxrecerca permet cercar els programes segons el tipus de projecte que es vol finançar. Hi ha cinc àmbits diferents: projectes individuals, projectes coordinats, xarxes de recerca, recursos humans i projectes de transferència. Fonsxrecerca permet subscriure's via RSS i seguir les novetats també via Facebook i Twitter.

Pere Pastor Vilanova (coord.)
Dret administratiu andorrà

Aquest treball constitueix una recopilació de les classes de Dret administratiu andorrà. És una obra col·lectiva elaborada per pràctics del dret amb una dilatada trajectòria professional a Andorra i grans coneixedors de la matèria. L'objecte d'aquesta obra és difondre el coneixement del dret administratiu d'Andorra, recollit de manera ordenada i completa.

Sant Julià de Lòria: Universitat d'Andorra: Fundació Crèdit Andorrà, 2006 · 360 pàg. · 15 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-99920-1-636-7 · 26,24 €

Vicent Soler i Marco
L'ofici de raonar
 Societat, economia, política, valencianisme

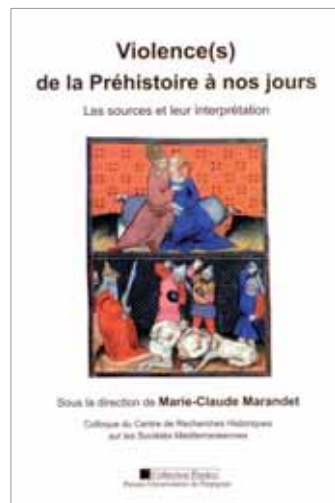
Aquest llibre recull un conjunt ampli d'articles i textos publicats per Vicent Soler –generalment a la premsa– al llarg dels darrers catorze anys. Aquestes pàgines, en què se'n presenten les reflexions i anàlisis, reuneixen les seues motivacions més imperioses, el desig de divulgar el seu pensament i l'esperança que servirà per a fer progressar el seu país.

València: Publicacions de la Universitat de València, 2011 · 350 pàg. · 13 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-370-8012-3 · 20 €

Marie-Claude Marandet (dir.)
Violence(s) de la Préhistoire à nos jours
 Les sources et leur interprétation

Aquest llibre recull diversos testimonis que defineixen els diferents models de violències individuals i col·lectives. També conté la percepció que tenien els contemporanis així com les relacions entre l'estat i la violència, a partir de les fonts narratives, normatives, de tractats jurídics i dels arxius judicials.

Perpinyà: Presses Universitaires de Perpignan, 2011 · 384 pàg. · 16 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-2-35412-127-3 · 22 €

M. Milagro Aymerich Navarro (ed.)
Herramientas de orientación y tutoría para los programas de orientación de cualificación profesional inicial (PCPI)

El recull d'aquest material resulta profitós per als equips de tutorització i d'orientació amb vista a treballar la tutoria que en aquests programes té més pes, precisament per les característiques de l'alumnat. Es pretén que funcione com una forma de replantejar l'acció tutorial amb alumnat que necessita un suport incondicional i una reorientació de conductes.

Castelló de la Plana: Universitat Jaume I. Servei de Comunicació i Publicacions, 2011 · CD-ROM · ISBN 978-84-8021-798-9 · 12 €

Los libros electrónicos de las universidades españolas en

Unebook

www.unebook.es

Eric J. Hobsbawm
Nacions i nacionalisme des del 1780
Programa, mite, realitat

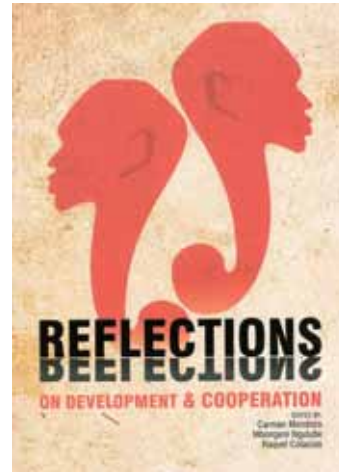
Els esdeveniments de les darreries del segle XX a l'Europa de l'est i a les repúbliques soviètiques han reforçat la importància central que té el nacionalisme en la història de les transformacions polítiques. Aquesta és una edició actualitzada a la llum d'aquests esdeveniments, amb un nou capítol final que es fa ressò de l'impacte dels dramàtics canvis que han tingut lloc.

València: Publicacions de la Universitat de València, 2011 · 184 pàg. · 16 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-370-8014-7 · 16 €

M. Pilar Ferrer Vanrell, Pedro A. Munar Bernat
Legislació Civil Balear
Compilació del dret civil de les Illes Balears i lleis civils autonòmiques

L'obra, en format bilingüe després de la Llei 7/1993, pretén proporcionar un instrument de treball adequat a les necessitats dels professionals que des dels diferents àmbits de la vida jurídica apliquen el dret civil balear. S'inclouen per primera vegada en un únic volum totes les disposicions legals que componen la legislació civil pròpia de les Illes Balears.

Palma: Edicions UIB, 2011 · 456 pàg. · 12 x 18 cm · Rústica · ISBN 978-84-8384-177-8 · 28 € · Català, espanyol

Carmen Mendoza, Mbongueni Ngulube, Raquel Colacios (ed.)
Reflections on development & cooperation

El llibre aborda temes contemporanis molt amplis sobre el desenvolupament i les preocupacions relacionades amb aquest, entre els quals s'inclouen les relacions econòmiques, socials i de territori en el nord i el sud. El llibre conclou amb l'estudi de les tendències internacionals actuals i revela oportunitats per a nous enfocaments en pràctiques futures.

Barcelona: Universitat Internacional de Catalunya (UIC), 2011 · 145 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-938493-5-1 · 12 €

Diversos autors
La falla, un artefacte tecnològic

Obra publicada amb motiu de l'exposició celebrada en la Universitat Politècnica de València en la que s'aprofundix sobre el caràcter plural amb què el món faller pot ser abordat. Intenta ampliar i diversificar l'apreciació d'un fenomen tan arrelat en la societat valenciana, fent èmfasi en l'ús de recursos tecnològics.

València: Universitat Politècnica de València, 2011 · 136 pàg. · 21 x 26 cm · Rústica · ISBN 978-84-8363-653-4 · 21 €

Yves Gilbert, Brigitte Baldelli (dir.)
Intervention sociale et implication
Chercheurs, praticiens et usagers: déconstructions, co-constructions, réciprocités

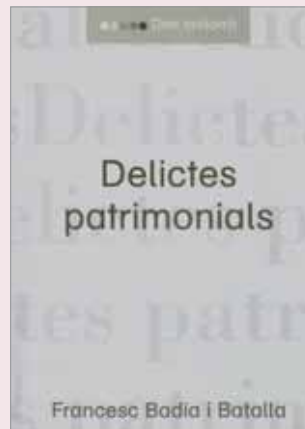
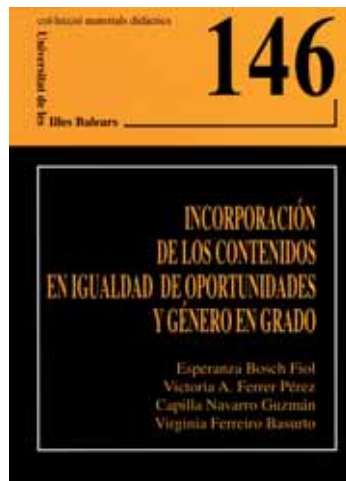
Fruit d'una col·laboració entre investigadors, professors, estudiants i professionals de la intervenció social, aquest llibre es pregunta fins a quin punt s'impliquen els metges, els investigadors i els «usuaris» d'aquest tipus d'intervenció. També trobem un encreuament de reflexions teòriques i experiències pràctiques en diversos àmbits.

Perpinyà: Presses Universitaires de Perpignan, 2011 · 216 pàg. · 16 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-2-35412-128-0 · 20 €

Esperanza Bosch Fiol et alii
Incorporación de los contenidos en igualdad de oportunidades y género en grado

El text ens explica que la formació universitària ha d'anar més enllà dels mers continguts científics de cada disciplina i incloure entre els seus objectius la formació en valors que enfortisquen la convivència democràtica des dels principis d'igualtat i equitat, així com la participació activament en l'eliminació dels biaixos de gènere, entre d'altres.

Palma: Edicions UIB, 2011 · 98 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8384-169-3 · 10 €

Francesc Badia i Batalla
Delictes patrimonials

El nucli inicial d'aquests text són els apunts redactats per als alumnes del curs de postgrau de Dret andorrà, que contenien nocions bàsiques de dret penal en l'àmbit dels anomenats delictes contra el patrimoni. Després de diverses actualitzacions completades amb noves referències es presenta aquest manual, que tracta una part important del dret penal andorrà.

Sant Julià de Lòria: Universitat d'Andorra: Fundació Crèdit Andorrà, 2008 · 513 pàg. · 15 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-99920-1-715-9 · 26,24 €

Fernando Doménech Betoret
Evaluar e investigar en la situación educativa universitaria.
Un nuevo enfoque desde el EEES

S'hi pretén contribuir a la formació pedagògica del professorat universitari pel que fa a l'avaluació educativa, i introduir-lo en la investigació i la reflexió de la seua pròpia acció docent, competències directament relacionades amb la qualitat de l'ensenyament i el desenvolupament professional. Ofereix, a més d'un marc teòric clar, un model per guiar l'avaluació.

Castelló de la Plana: Universitat Jaume I. Servei de Comunicació i Publicacions, 2011 · 357 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8021-794-1 · 20 €

Jordi Busquet

Émile Durkheim: el sociòleg de la moral

Lluís Flaquer Vilardebó

Flaquer demostra un coneixement profund i exhaustiu de l'obra de Durkheim. Beu directament de les fonts originals i ens proposa una lectura molt personal i acurada de la seva obra.

Lluís Flaquer, catedràtic de sociologia de la Universitat Autònoma de Barcelona, és reconegut internacionalment pels seus estudis sobre la infància i la família i és una de les figures més destacades de les ciències socials en el nostre país. En el seu darrer llibre, *Durkheim: el sociòleg de la moral*, ens ofereix una síntesi i un retrat magistral de l'obra d'un autor clàssic i considerat, alhora, el pare de la sociologia i de l'antropologia franceses.

La publicació de la darrera obra de Lluís Flaquer és una bona notícia. Es tracta del primer volum d'una nova sèrie dins la col·lecció *Vull Saber*, que versa sobre els autors clàssics de les ciències socials. La tria dels autors respon a la seva importància històrica i a la seva vigència. La resta de volums que acompanyen la publicació d'aquest llibre sobre Emile Durkheim fan referència a dos autors clàssics moderns: Karl Marx i Sigmund Freud, i a dos autors clàssics contemporanis: Pierre Bourdieu i Zigmunt Bauman.

Flaquer demostra un coneixement profund i exhaustiu de l'obra de Durkheim. Beu directament de les fonts originals i ens proposa una lectura molt personal i acurada de la seva obra. El llibre està dividit en cinc capítols. En el primer es presenta l'objecte i el mètode de la sociologia. Seguidament exposa les elaboracions teòriques sobre l'estructura i l'evolució de les societats. Més endavant analitza les aportacions de Durkheim al tema de la moral, la religió i l'anomia. Per acabar, explora les línies mestres del seu pensament polític, fent particular esment de les nocions d'estat, de nacionalisme i de socialisme. El darrer capítol fa un balanç sobre les aportacions de Durkheim des d'una perspectiva sociològica contemporània.

Flaquer fa un retrat del perfil del sociòleg segons Durkheim: «el sociòleg és en la pràctica com una mena de metge de la societat, que aplica els seus coneixements científics a destriar entre els estats de salut i de malaltia, a fer un diagnòstic de l'etiologia de les patologies socials i a desenvolupar tractaments per a fer-hi front».

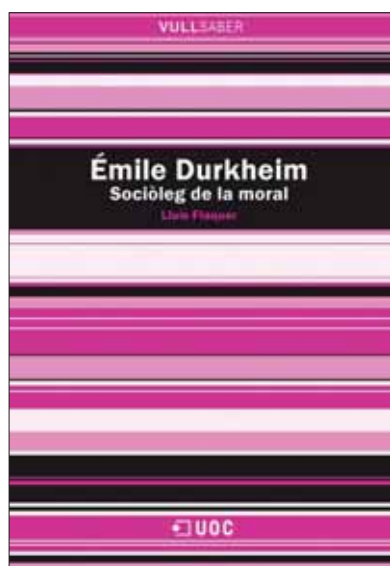
Durkheim va preveure de forma premonitòria la influència creixent de l'estat en la vida domèstica. La seva obra permet comprendre els fets socials que coaccionen la llibertat dels individus. Segons l'autor francès, l'autonomia personal creix en paral·lel a la dependència de la societat.

L'acompliment de les normes és bàsic per un bon funcionament de la societat. Segons Durkheim: «les nostres passions són il·limitades i insaciables, només poden ser refrenades per la contenció imposada pels nostres semblants. Sense normes seríem uns éssers dissortats, desventurats, insatsfets i neuròtics. Així doncs, la limitació normativa de la societat no és tan sols per a nosaltres un imperatiu de supervivència, sinó de felicitat personal i d'equilibri emocional».

Flaquer ens regala algunes perles: «La religió del món modern és el nacionalisme. Així doncs, podríem dir que el nacionalisme és el déu de la modernitat». El manteniment de l'ordre social es recolza en un dret penal de fortes connotacions religioses, assentat sobre sancions repressives que castiguen les transgressions amb celeritat i violència i compleixen les funcions de reafirmar les creences i els valors centrals. «La pena continua essent, tant ara com en els seus orígens, un acte de venjança [...]. Allò que vengem, allò que el criminal expia, és l'ultratge fet a la moral».

Aquesta és una tria d'alguns fragments destacables del llibre de Lluís Flaquer. Es tracta –com el lector podrà comprovar– d'un estudi concís, profund, escrit de manera clara i didàctica. La principal virtut d'aquest treball és que ens proposa una lectura actual i suggerent de l'obra d'un autor pioner i que està considerat –juntament amb Max Weber– el principal clàssic de la sociologia.

Professor de Sociologia de la
Universitat Ramon Llull

Barcelona: Editorial UOC, SL, 2011 ·
116 pàg. · 12 x 17 cm · Rústica ·
ISBN 978-84-9788-212-5 · 9 €

Del país dels Pirineus a l'illa del coral

De vegades, val la pena fer un tast de les dues possibilitats en joc per descobrir que, en la combinació dels oposats, hi ha la veritable font de la saviesa. Trobada la tercera via, anem a la recerca del millor d'ambdues propostes: d'Andorra i de l'Alguer –muntanya i mar, en definitiva–, on les seues respectives universitats –la Universitat d'Andorra (UdA) i la Universitat de Sàsser (Università degli Studi di Sassari, UNISS)– estan esculpint un nou perfil per a uns territoris que no obliden la seua memòria, mentre viuen el present i construeixen un futur prometedor.

Tot i que l'origen etimològic del nom *Andorra* no és del tot conegut, una de les teories amb més força apunta que pot ser un derivat del vocable àrab *al-Darra*, que significa bosc. I és que els boscos ocupen les dues cinquenes parts de la geografia andorrana, un territori principalment muntanyenc d'una extensió de 468 km². Pel que fa a la denominació oficial del país no és una altra que Principat d'Andorra, l'únic estat del món on la llengua oficial és el català, per la qual cosa aquest és també l'idioma vehicular als estudis de la Universitat d'Andorra (UdA), tot i la importància de l'ús del castellà i del francès, per la influència dels estats veïns.

Si, d'altra banda, pensem què significa la paraula *alguerés* tan clar com que fa referència a un bosc d'algues, és a dir, agrupació o conjunt d'una espècie vegetal, una colònia de plantes submarines. Amb la qual cosa, el nom de la ciutat de l'Alguer està intrínsecament lligat al mar i a les seues arrels –i mai millor dit– marineres. L'Alguer en català, S'Alighèra en sard i Alghero en italià son els tres noms amb què es coneix la vila costanera de Sardenya on encara es parla una variant dialectal del català –l'alguerès–, i que acull un dels campus de la Universitat de Sàsser (Università degli Studi di Sassari, UNISS). Així doncs, també caldrà aprofundir en el descobriment del municipi de Sàsser, Thathari i Sassari, en català, sard i italià, respectivament, ubicat terra endins de l'illa i seu central de l'UNISS, a la qual dóna nom.

Enclavaments propicis per a l'intercanvi de coneixement

Imaginant quins serien uns indrets propicis per a aprendre i estudiar amb motivació constant, és molt possible que el pensament ens portara a una universitat com l'UdA, situada enmig dels Pirineus, lloc de pas i d'intercanvi de cultura. I la imaginació se sent igualment atreta per l'UNISS, a l'illa de Sardenya, a mig camí entre les penínsules Ibèrica i Itàlica, i on el mar assegura l'arribada d'idees noves.

Els inicis de la Universitat de Sàsser es remunten al segle XVI, moment en què va ser fundada pel cavaller Alessio Fontana, un dels nobles il·lustres de la ciutat, l'any 1558. Aquesta universitat, que inicialment va ser dirigida pels jesuïtes, es compon avui d'onze facultats amb l'edifici del rectorat i el campus central a la ciutat sarda de Sàsser. Però disposa de diversos centres d'estudis a d'altres localitzacions de l'illa, on destaca el campus de l'Alguer, a uns vint minuts de Sàsser.

Recordem que l'Alguer, situat geogràficament a l'illa de Sardenya i políticament a la

República Italiana, és una ciutat singular perquè conserva encara viva una de les parles de la llengua catalana, ja que l'illa va ser repoblada l'any 1354 per colons catalans (de Barcelona, motiu pel qual l'Alguer també és conegut com a Barceloneta) i més endavant per valencians i mallorquins. El català va ser la llengua oficial de la ciutat fins al segle XVIII, moment en què va agafar el testimoni l'italià.

Si girem la vista cap a la muntanya i fem una mica de memòria, la Universitat d'Andorra va començar la seua tasca l'any 1988, per la qual cosa fa temps que ha assolit la majoria d'edat, ja que compta amb 22 anys d'experiència com a centre universitari d'estudis presencials i 13 impartint titulacions en l'espai virtual. L'UdA és l'única universitat pública estatal del Principat d'Andorra –de fet, l'única universitat que ofereix estudis al país– i es planteja com a missió fonamental respondre a les necessitats de la seua societat pel que fa a l'ensenyament superior, però també quant a recerca i transferència de tecnologia i coneixement.

Aquesta universitat concentra l'oferta formativa al campus ubicat al municipi de Sant Julià de Lòria, on compta amb dos centres docents: l'Escola d'Infermeria i

l'Escola d'Informàtica i de Gestió. Cal destacar, però, que bona part de les seues titulacions s'imparteixen a través del Centre d'Estudis Virtuals mitjançant la plataforma en línia que constitueix el seu actiu campus virtual.

Tot i que és al ciberespai on es desenvolupa gran part de l'acció formativa de l'UdA, aquest centre universitari té vincles ben tangibles amb el desenvolupament del país. Així ho confirma Miquel Nicolau, coordinador del rectorat, quan diu que «l'UdA manté una excel·lent relació tant amb el teixit econòmic i social de la parròquia [nom de cada una de les divisions administratives d'Andorra] de Sant Julià de Lòria, com amb el Comú [el govern local], amb qui té un conveni de col·laboració que es materialitza en la cessió de l'ús d'espais públics». Però els projectes bilaterals no es donen tan sols amb el municipi que acull el campus universitari, sinó «també amb la resta d'Andorra», com assegura Nicolau: «per exemple l'UdA organitza el cicle Aula Magna (cursos intergeneracionals) amb el Comú d'Andorra la Vella, o ha participat activament en la Capital de la Cultura Catalana Escaldes-Engordany 2011. Perquè en les activitats públiques de l'UdA sempre es té en compte la parròquia».

Radiografia breu de dues ciutats

Andorra

- Població total: 85.015 habitants.
- Aeroports: Aeroport Pirineus-La Seu d'Urgell, a 24,1 km d'Andorra. Encara no operatiu per a vols privats.
- Estudiants a l'UdA: 1.142.
- Estudis universitaris superiors presencials i virtuals de l'UdA adaptats a l'EEES: 6.
- Administració d'Empreses, Ciències de l'Educació, Infermeria, Informàtica, Dret, Humanitats, Especialitat en Infermeria Obstetricoginecològica.
- Biblioteques: 11 en total, de les quals 1 universitària.
- Cinemes: 1 (multisala).
- Aliments emblemàtics i altres productes típics: herbacol, formatges, porc, truita de riu, allioli de codony, amanida de xicoies, arròs amb bolets, brosat, cargols a la llauna, civet de porc fer, coca massugada, melmelada de mores, murgues farcides amb carn de porc, vi calent i cremat.

L'Alguer i Sàsser

- Població total de l'Alguer: 39.504 habitants.
- Població total de Sàsser: 121.108 habitants.
- Aeroports: Aeroport de l'Alguer, a 12 km del centre de la ciutat.
- Estudiants a l'UNISS: 19.000.
- Estudis universitaris superiors de l'UNISS adaptats a l'EEES: 29.
- Arqueologia i Antiguitat; Biologia Experimental i Aplicada; Biotecnologia Mediambiental i Agrícola; Ciències de la Producció Animal; Comunicacions i Administració Pública; Cultures i Comunicació; Dret; Econòmiques; Estudis de Rehabilitació; Estudis Mediambientals i Arxivístics; Estudis Professionals de Gestió i Consultoria; Etnoantropologia; Farmàcia; Filosofia i Formació Continuada; Idiomes internacionals; Infermeria i Obstetrícia; Literatura i Estudis Multimèdia; Medi Ambient i Ordenació del Territori; Medicina i Cirurgia, Ortodòncia i Odontologia protèsica; PCTA: Planificació i Desenvolupament Urbà, Ordenació Territorial i Política Ambiental; Polítiques Públiques i Govern; Química; Salut i Biotecnologies Mèdiques i Veterinàries; Sistemes Agrícoles; Sistemes Mediambientals i Forestals; Tecnologia Química i Farmacèutica; Veterinària; Viticultura i Enologia.
- Biblioteques: 11 en total, de les quals 1 universitària amb 10 especialitats.
- Cinemes: 5 (2 a l'Alguer i 3 a Sàsser).
- Aliments emblemàtics i altres productes típics: botarga o botàriga, carxofa espinosa de Sardenya, fregula sarda, garoina, pecorino sard, peix i marisc; espaguetis, pizzes, vins Cannonau i Mònica de Sardenya i vi Torbat de l'Alguer, tots amb DO.

El bosc de la Rabassa amb una vista aèria del camp de tir

Precisament des de la institució que representa la parròquia del campus de l'UdA, és a dir, des del Comú de Sant Julià de Lòria, el seu màxim responsable, el cònsol major Josep Pintat, reivindica la bona relació que mantenen Comú i Universitat així com els avantatges mutus que n'obtenen: «D'una banda l'UdA es beneficia d'estar molt a prop de la frontera espanyola [que significa més afluència d'estudiants], d'un clima més meridional, de millors accessos... i el Comú es veu afavorit de tenir a la parròquia un centre que és motor econòmic i una eina de creixement potencial per a tot el territori».

Una mirada al passat i al present d'ambdues regions

La llegenda diu que l'emperador Carlemany –o el seu fill, no és del tot cert– va pernoc-

Alguns enllaços d'interès

Andorra-Sant Julià de Lòria

- Comú de Sant Julià de Lòria: <http://www.santjulia.ad/>
- Universitat d'Andorra (UdA): <http://www.uda.ad/>
- Joventut d'Andorra: <http://www.joventut.ad/>
- Per fer turisme: <http://www.andorra.ad/>
- Cultura: <http://www.cultura.ad/>
- <http://www.andorra.com/portal/leure/leure.asp>

L'Alguer-Sàsser

- Comú de l'Alguer: http://www.ciutatdelalguer.it/comune_alghero.htm
- Comú de Sàsser: <http://www.comune.sassari.it/>
- Universitat d'Estudis de Sàsser (Università degli Studi di Sassari) (UNISS): <http://www.uniss.it>
- Per fer turisme: http://www.ciutatdelalguer.it/alguer_turisme/turisme.htm
- <http://www.alghero-turismo.it/>
- Cultura: <http://www.obracultural.cat/>

tar a una casa al Pui d'Olivesa, a prop de l'antiga palanca d'entrada a Sant Julià de Lòria –on avui hi ha el Pont de Fontaneda–, quan s'hi va enfrontar als musulmans per evitar el seu ascens cap a França.

Però, fent història, en els orígens del territori que avui és Andorra hi havia els andosins –poble autòcton–, que van rebre la visita de romans, visigòtics, musulmans i carolingis, sota el comandament de Carlemany, qui va integrar aquesta àrea sota el seu imperi. Des d'aleshores fins al 1982, quan va entrar en funcionament el primer govern andorrà, la seua història va anar molt íntimament lligada a França i a les terres pirinenques catalanes.

Als nostres dies, Andorra és un principat parlamentari, amb un cap de Govern i dos caps d'Estat: el bisbe d'Urgell i el president de la República Francesa, que ocupen el títol de coprínceps d'Andorra.

Sobre els primers pobladors catalans de l'Alguer, van arribar-hi al segle XIV amb el domini de la Corona d'Aragó a la Mediterrània, i van expulsar els sards originals. D'aquella civilització autòctona encara queden com a vestigi necròpolis i cases soterrades que daten de l'any 3000 aC, com la Necròpoli de Santu Pedru. Més misteriosos són els anomenats *nurags*, agrupacions de restes arqueològiques d'entre el 1600 i el 1200 aC que podrien equiparar-se a nuclis urbans compostos per diferents construccions tant civils com rituals. El complex nuràgic de la Palmavera n'és el més ben conservat.

Romans, genovesos, catalans, valencians i mallorquins van deixar l'empremta de les seues civilitzacions a l'Alguer. Però la ciutat de Sàsser va ser fundada a l'alta edat mitjana pels habitants que, provinents de la veïna Porto Torres, fugien de les invasions sarraïnes. Més tard, va passar de mans genoveses a catalanoaragoneses i castellanés, i d'aquestes a estar sota la tutela piemontesa i austríaca, fins que va ser definitivament italiana.

Avui, tant a Andorra com a l'Alguer i Sàsser, l'oferta cultural i d'oci tenen molt a veure amb la vida universitària que acullen. I en són exemples notoris les diverses mostres UdArt d'arts plàstiques i literatura, Òpera Oberta i Música a l'Aula, en el cas d'Andorra; o les actuacions del Cor de l'UNISS, els cinefòrums, els debats i les convocatòries de subvencions per a projectes creatius i socials d'estudiants en el cas de l'Alguer i de Sàsser.

En matèria de cultura, el Comú de Sant Julià de Lòria i l'UdA van signar, el 2009, un conveni de col·laboració que va propiciar la creació de la Biblioteca Comunal Universitària. Josep Pintat, cònsol major de Sant Julià, n'explica l'objectiu: «L'acord contempla que els fons bibliogràfics de les dues institucions quedin fusionats en un i així l'oferta és molt més àmplia, tant per als estudiants universitaris com per al públic en general».

En aquest sentit, Miquel Nicolau, del rectorat de l'UdA, recorda alguns dels avantatges de viure l'experiència de ser estudiant universitari a Andorra, i en destaca «la seguretat ciutadana, les instal·lacions esportives o d'oci, i la seva plena integració a l'espai europeu d'ensenyament superior». Igualment, són «la qualitat de vida del nostre país, la seguretat, el ser una societat molt pacífica i plurilingüe» allò que més destaca el cònsol major Pintat de la seua parròquia de Sant Julià i d'Andorra, en general. El fet que Pintat faça èmfasi en què Andorra és «molt pacífica» no és casualitat, ja que no disposa d'unes forces armades pròpies perquè la seua defensa és responsabilitat d'Espanya i de França. Malgrat tot, disposa de la figura del sometent –reconeguda com a institució oficial a Andorra–, que s'encarrega de situacions més urgents, ja que es convoca només en cas d'emergències o desastres naturals, integrat per homes majors d'edat amb nacionalitat andorrana.

Campanar de l'església de Sant Julià i Sant Germà

El port de l'Alguer

Quant al temps lliure i la vida nocturna, Sant Julià de Lòria té una oferta de bars i clubs concordant amb la seua definició de vila universitària, com és el cas de Sàsser i l'Alguer. Però en el cas de Sant Julià i de

l'Alguer té també a veure amb l'afluència de turistes, que busquen a les activitats relacionades el mar o la muntanya.

La natura a la porta de l'aula

La ciutat de l'Alguer es troba al bell mig de la Costa de Coral, així coneguda per la quantitat de colònies de *corallum rubricum* (coral roig) que hi habiten. Aquesta varietat de coral s'acostuma a trobar a coves submarines a profunditats d'entre 200 i 300 metres, però a la Costa de Coral de Sardenya ja n'hi ha tan sols a 4 metres. De fet, les peces d'artesanía treballades en coral són un dels productes característics de l'Alguer.

Per tant, estudiar al campus de l'Alguer pot resultar quasi un somni per als amants del submarinisme, que disposen d'una àmplia

La catedral vista des de la muralla fortificada

oferta esportiva relacionada amb el mar i, el que és més important, tot un ecosistema marí a la porta de l'aula. I per als qui preferisquen gaudir-ne des de la superfície, cal assenyalar que l'Alguer també és el centre turístic més característic d'aquestes costes plenes de cales solitàries banyades per una mar de color verd maragda, petites ancorades que amaguen platges de sorra suau amb pinedes mediterrànies i frondoses, però també penya-segats on bufa el vent i trenca la mar.

A 1.996 metres d'alçada sobre el nivell del mar s'ubica la Universitat d'Andorra. Els paratges naturals andorrans són d'unes característiques ben diferents als algueresos i de Sàsser, però igualment colpidors. Enclavat al bell mig dels Pirineus, aquest és un país, doncs, eminentment vinculat a la muntanya, ja que té 65 cims de més de 2.500 metres d'altitud, dels quals el més alt, el Comapedrosa, arriba fins als 2.942. Així, a l'hivern el país rep una gran afluència de practicants dels esports de neu ja que té quatre grans estacions d'esquí, i la resta de l'any, els qui gaudeixen de totes les activitats relacionades amb la muntanya: senderisme, barranquisme i escalada, entre moltes d'altres.

Natura i estudi, cultura i esports a l'aire lliure, memòria i innovació, tot plegat es conjuga a les terres d'Andorra i de l'Alguer de la mà d'unes institucions universitàries públiques que promouen «l'aprenentatge al llarg de la vida, tant d'actituds com d'aptituds», com diu Nicolau des de l'UdA, per poder fonamentar el desenvolupament sostenible de les seues regions.

El déu Neptú menja melmelada de cireres

El déu del mar té una de les seues estances d'estiu a les anomenades Grutes de Neptú, ben a prop del nucli urbà de l'Alguer, al Cap de Caccia. I el senyor que regna al fons submarí té la delicadesa d'obrir les portes d'aquestes boniques coves naturals a tot aquell que vulga descobrir-ne les seues meravelles ocultes entre estalactites i estalagmites. Però com que tota bona recompensa reclama un esforç, per descobrir-les cal baixar els 685 esglaons de l'Escala de Cabirol que condueixen a la seua entrada, això si és que no s'opta per arribar-hi en vaixell, és clar.

Una vegada hàgem assimilat l'enlluernament provocat per la bellesa dels claroscurs de les Grutes de Neptú, res millor que recuperar forces. I passar de l'element líquid –que és el mar– a nodrir el cos amb els productes de la terra pot ser la gran alternativa: el roig de la fruita front el blau marí. La melmelada de cireres saciarà amb la seua brillant dolçor la buidor amb la qual el nostre estómac arribarà a port. Unes cireres de terra endins, elaborades amb afecte, i que trobarem a la vila de Sàsser de ben segur.

Set claus per obrir un armari

D'un país petit com Andorra encara ens queda molta història per conèixer. Però sobretot, molta de la petita història que és aquella en què realment es fonamenta la identitat d'un poble. L'Armari de les Set Claus és un d'aquells símbols fundacionals que roman vigent al llarg del temps i que explica bona part del caràcter i tarannà dels andorrans. I és que és ben bé això, un moble, bell i alhora precís, per al qual calen set claus per obrir-lo o tancar-lo: el seu mecanisme assegura que és impossible d'obrir sense que els set cònsols de les set parròquies en què es divideix administrativament el territori andorrà introduïsquen les seues set claus.

La data de creació d'aquest armari –que està ubicat físicament a la Casa de la Vall– se situa possiblement al segle XV, però actualment del moble original només se'n conserven les portes. Més enllà de l'encant de l'anècdota, la rellevància de l'Armari de les Set Portes rau en el fet que va ser l'origen del fons documental històric del país: l'Arxiu del Consell General d'Andorra. La història del país dels Pirineus és, doncs, custodiada en un armari que només els seus representants poden alliberar.

Per Judith Belmonte
Periodista

Fotografies: Ajuntament de Sant Julià de Lòria

M. Jesús Gozalvo Zamorano
Manual de casos prácticos de gestión urbanística

Els casos plantejats resolen des d'un punt de vista tècnic i jurídic, aplicant no sols la norma, sinó també l'experiència pràctica derivada dels distints supòsits que dia a dia es plantegen tant en l'administració com en la pràctica privada en totes les qüestions relacionades amb el planejament, la gestió i l'execució urbanística.

València: Universitat Politècnica de València, 2011 · 212 pàg. · 21 x 29 cm · Rústica · ISBN 978-84-8363-646-6 · 19 €

Juan Felipe Pons Achell
Informes periciales en edificación

Dirigida a professionals de l'arquitectura, l'enginyeria, perits i advocats. S'hi aborden els aspectes d'un informe pericial i del perit; l'estructura de l'informe; com gestionar-lo, escriure'l i exposar-lo; eines informàtiques i estris per elaborar i presentar un informe; com posar-hi preu; i conceptes bàsics sobre l'organització judicial en aquest terreny.

Castelló de la Plana: Universitat Jaume I. Servei de Comunicació i Publicacions, 2011 · 249 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8021-812-2 · 20 €

Josep Salom i Ges
Català jurídic

Aquest llibre aplega els apunts de l'assignatura Català jurídic del postgrau en dret andorrà de la Universitat d'Andorra i s'ha de considerar com a suport didàctic. S'estructura en quatre seccions: introducció, criteris d'estil i de redacció, convencions i aspectes gramaticals. Inclou una bibliografia extensa molt útil per als estudiosos de la matèria.

Sant Julià de Lòria: Universitat d'Andorra: Fundació Crèdit Andorrà, 2006 · 120 pàg. · 15 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-99920-1-610-7 · 26,24 €

Judit Fullana Noell, Maria Palliserà Díaz (coord.)

El desenvolupament personal i professional dels estudiants d'educació social
Eines i orientacions des de l'enfocament reflexiu

Reflexió sobre les necessitats formatives de les persones que treballen en l'educació social i reconeixement de les dificultats docents del professorat universitari per garantir competències professionals al seu alumnat. Aquest treball reconeix ambdues dificultats i les sintetitza en una proposta de reconeixement de potencialitats i apropament al món professional.

Girona: Universitat de Girona, 2011 · 160 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8458-344-8 · 12 €

Begoña Fuster García et alii
Crecimiento internacional de grupos turísticos españoles. Estudio de casos

Anàlisi, a partir d'un estudi de casos de sis grups turístics espanyols, del procés d'expansió internacional del sector hotelier vacacional espanyol, que aporta una visió novedosa de les seues estratègies d'internacionalització i de les aliances empresarials necessàries; i que analitza, també, la tendència recent cap al turisme residencial.

Alacant: Publicacions de la Universitat d'Alacant, 2010 · 196 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-9717-142-7 · 20 €

Joan Pagès, Neus González Monfort (coord.)

La construcció de les identitats i l'ensenyament de les Ciències Socials, de la Geografia i de la Història

Ponències de les VI Jornades Internacionals de Recerca en Didàctica de les Ciències Socials, organitzades pel Departament de Didàctica de les Ciències Social de la UAB. Reflecteixen els problemes, els reptes, les possibilitats i les estratègies per a l'ensenyament de la construcció de les identitats a partir de la història, la geografia i les ciències socials.

Bellaterra (Barcelona): Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 2010 · 230 pàg. · 16 x 23 cm · Rústica · ISBN 978-84-490-2652-2 · 14 €

José Ignacio Rivera Beiras, Mónica Aranda Ocaña (coord.)

Drets de les persones privades de llibertat
Guia catalana de recursos jurídics

Recull alguns dels materials que s'elaboren en el projecte dret al Dret. La seua intenció és difondre informacions i anàlisis que siguen útils per millorar l'accés i la defensa dels drets de les persones i els col·lectius que veuen incrementada la seua vulnerabilitat, així com la vulneració dels seus drets a la societat contemporània.

Barcelona: Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona, 2010 · 336 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-475-3413-5 · 27 €

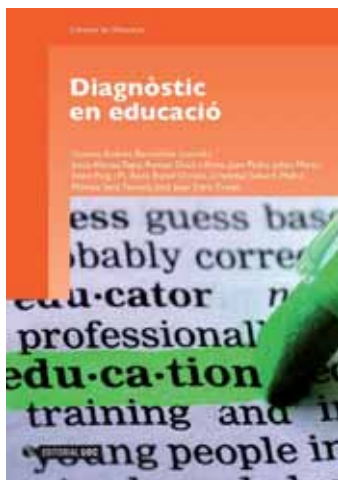
Gerard Ryan (cur.)

El procés de màrqueting

A principis del segle XXI el màrqueting afecta cada vegada més aspectes de la vida contemporània. Aquest llibre ens explica què és el màrqueting, el seu entorn, la informació i la investigació de mercats, el comportament del consumidor, la política del producte i de preus, la distribució i el sistema comercial i la política de comunicacions de màrqueting.

Tarragona: Publicacions URV, 2011 · 265 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8424-104-1 · 15 €

Llorenç Andreu Barrachina (coord.)
Diagnòstic en educació

El diagnòstic en educació és una de les funcions principals dels professionals dedicats a l'orientació educativa. Un dels objectius fonamentals de la psicopedagogia és portar a terme l'avaluació i el diagnòstic individualitzat de la persona per tal de poder oferir una resposta a les seues necessitats acadèmiques, afectives o relacionals.

Barcelona: Editorial UOC, SL, 2010 · 382 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-9788-971-1 · 32 €

Jordi Tous Pallarès (cur.)
Aspectes psicosocials de la qualitat de vida laboral en el sector hotelier

Les organitzacions de serveis treballen cada vegada més per aconseguir la gestió saludable dels seus recursos humans, per tractar així d'evitar que es produïsquen repercussions negatives sobre la qualitat dels serveis que ofereixen. Si una organització actua sobre el comportament absentista influirà directament sobre la qualitat del producte o el servei que presta.

Tarragona: Publicacions URV, 2011 · 84 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8424-180-5 · 12 €

M. Antònia Carbonero Gamundí, Joaquín Valdivielso (ed.)
Dilemas de la Justicia en el siglo XXI Género y globalización

Quines maneres de teorització crítica poden incorporar-se a les noves formes d'imaginació radical? Els assaigs de Nancy Fraser ací recollits volen aclarir les lluites i aspiracions del nostre temps, identificar-ne les injustícies i els mecanismes que les generen, entroncar amb els fronts oberts i les perspectives per a un canvi social emancipador.

Palma: Edicions UIB, 2011 · 344 pàg. · 15 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-8384-181-5 · 25 €

Gabriel Izard
Gestión de la distribución: guía de estudio

Aquesta matèria desperta molt d'interès en els alumnes de la llicenciatura o grau d'Administració i Direcció d'Empreses, els d'Investigació i Tècniques de Mercat i els de màster oficial de Màrqueting. L'objectiu és ajudar a qualsevol estudiant a obtenir coneixements que avui dia són indispensables en l'àrea de màrqueting i la gestió empresarial. Bellaterra (Barcelona): Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 2010 · 106 pàg. · 21 x 29 cm · Rústica · ISBN 978-84-490-2666-9 · 14 €

María Isabel Menéndez Menéndez
Representación mediática de la violencia de género Análisis de la prensa balear (2004-2008)

Aquest volum parteix de la necessitat d'aprofundir en la representació informativa de la violència masculista com a forma d'implicar l'opinió pública. Proposa recomanacions de millora del tractament que els mitjans de comunicació dediquen a aquestes notícies, perquè es pot afirmar que el maltractament forma part de l'agenda mediàtica dels diaris de la comunitat.

Palma: Edicions UIB, 2011 · 120 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8384-166-2 · 12 €

Zoltán Dörnyei
Estratègies de motivació a l'aula de llengües

Quan mirem d'explicar l'èxit o el fracàs en l'aprenentatge d'una segona llengua, tant els professors com els alumnes fan servir la paraula «motivació». Aquesta obra adopta un enfocament pràctic per a la docència de les estratègies de motivació a l'aula de llengües i forneix al docent 35 d'aquestes estratègies que podrà posar en pràctica amb els seus estudiants.

Barcelona: Editorial UOC, SL, 2011 · Llibre electrònic · ISBN 978-84-9788-285-9 · 9 € · Descàrrega epub

Francesc Esteve i Perendreu
El col·legi universitari de l'Assumpció de Santa Maria de Lleida (segles XIV-XIX)

En l'any 1300 es va fundar a Lleida la primera universitat de la corona d'Aragó. Setanta-dos anys després, va tenir lloc la fundació del col·legi universitari que estudia aquest volum, que naixia amb la voluntat de donar formació i residència als clergues pobres. Es tracta, segons indiquen els documents, del primer col·legi universitari del territori espanyol.

Lleida: Edicions de la Universitat de Lleida, 2011 · 196 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8409-326-8 · 18 €

E-BUC.COM

Marta Marín Anglada, Jaume Radigales Babí
De Plató a Lady Gaga
 Estètica i comunicació de masses

L'estètica ajuda a entendre i a valorar el gust, inherent a l'ésser humà i a la societat que l'acull. El llibre proposa les bases metodològiques per analitzar els fenòmens estètics derivats de la cultura de masses i vehiculats pels seus mitjans de comunicació, sense renunciar als principis i als conceptes bàsics propis d'aquella ciència: bellesa, lletjor o sublimitat.

Barcelona: Editorial UOC, SL, 2011 · 156 pàg. · 14 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-9788-384-9 · 20 €

Cristina Escobar Urmeneta *et alii* (ed.)
AICLE – CLIL – EMILE:
 Educació plurilingüe
 Experiències, research & polítiques

Les millors comunicacions presentades en la primera Taula Rodona Internacional TRI-CLIL sobre Aprenentatge Integrat de Continguts i Llengües (AICLE). El congrés va reunir professionals de la docència i de la recerca, de matèries escolars, de llengües estrangeres i llengües oficials o cooficials que esdevenen llengües addicionals per a la població escolar migrada.

Bellaterra (Barcelona): Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 2011 · 342 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-490-2678-2 · 18 € · Anglès, català, espanyol

Montserrat Casalprim, Virginia Larraz, Miquel Nicolau
L'entorn virtual d'aprenentatge de la Universitat d'Andorra

Aquest document té dos objectius: per una banda descriure l'entorn virtual, les seues funcions i entitats (capítols 3 al 7) i per l'altra, constituir una guia per al professorat i l'alumnat, de l'ús de l'entorn virtual en la formació (capítols 8 al 12). Els autors són professors de la Universitat d'Andorra amb una dilatada experiència professional.

Sant Julià de Lòria: Universitat d'Andorra, 2006 · 71 pàg. · 14 x 20 cm · Rústica · ISBN 978-99920-0-437-1 · 12 €

Jaume Camps i Bansell
La socialització de gènere a l'escola

La història de l'escola des de la perspectiva del gènere es troba en un punt interessant. Després de segles d'escoles només per a hòmens i de la posterior creació d'escoles per a dones, s'ha generalitzat l'escola mixta, que respon principalment a criteris d'eficiència econòmica, però també als d'igualtat. El llibre aprofundeix en diferències, pros i contres dels dos models.

Barcelona: Universitat Internacional de Catalunya (UIC), 2011 · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-938493-6-8 · 12 €

Manuel Cachón Cadenas
Apuntes de ejecución procesal civil

Una exposició sistemàtica, tot i que de caràcter introductor, sobre les nocions fonamentals referents a l'execució processal civil. Ha estat pensada perquè pugui servir de manual als estudiants de dret. També pot ser útil a professionals del dret que ocasionalment s'enfronten amb problemes pràctics suscitats en processos d'execució civil.

Bellaterra (Barcelona): Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 2011 · 110 pàg. · 21 x 29 cm · Rústica · ISBN 978-84-490-2668-3 · 14 €

Paula Cerski Lavratti
El derecho ambiental como instrumento de gestión del riesgo tecnológico

Els riscos tecnològics generen conseqüències més enllà dels plànols econòmic, social i cultural, per impactar en l'àmbit polític i jurídic. Aquesta publicació analitza els orígens i les principals característiques dels riscos tecnològics, així com el paper del dret ambiental en la seua gestió en el marc de l'estat social i democràtic de dret.

Tarragona: Publicacions URV, 2011 · 118 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8424-176-8 · 12 €

Àngel-Pío González Soto, Manel Fandos Garrido (cur.)
Garantía de calidad docent: procesos, estándares i indicadores

El procés de canvi que viu la universitat en els últims anys és tan evident que ha esdevingut una prioritat estratègica per a les institucions d'educació superior. En aquesta obra els autors aporten diferents perspectives del procés de garantia de la qualitat docent, eix de les transformacions requerides en la convergència cap a l'espai europeu d'educació superior.

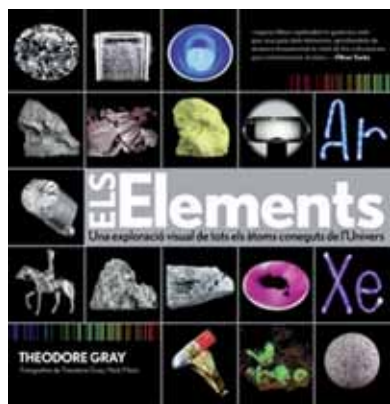
Tarragona: Publicacions URV, 2010 · 117 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8424-144-7 · 12 € · Català, espanyol

José Ramón Martínez Riera, Luis Cibanal, M. Jesús Pérez Mora
Metodología y aprendizaje en el espacio europeo de educación superior
 De la teoría a la práctica

Aquesta obra pretén ser tant una ajuda i un suport, com una referència per tots els qui tenen la voluntat ferma d'assumir el nou rol que els correspon en l'EEES. S'hi ofereixen les teories més significatives sobre l'aprenentatge, que permetran comprendre la influència de cadascuna en els processos d'ensenyament-aprenentatge.

Alacant: Publicacions de la Universitat d'Alacant, 2010 · 208 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-9717-134-2 · 18 €

Theodore Gray
Els elements
 Una exploració visual de tots els àtoms coneguts de l'Univers

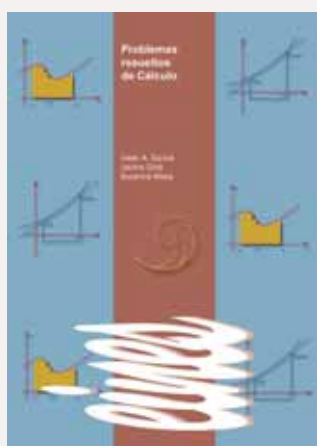
Magnífic volum que ofereix d'una manera directa i personal l'estat pur dels elements i el ventall de compostos que formen quan es combinen entre ells. Organitzat de la mateixa manera que la taula periòdica, el llibre mostra imatges de grans dimensions de l'element pur, fotografies de les diferents formes en què és present al món i inclou la història i les dades de cada element.

València: Publicacions de la Universitat de València, 2011 · 242 pàg. · 26 x 26 cm · Cartoné · ISBN 978-84-370-7907-3 · 35 €

Isaac A García, Jaume Giné, Susanna Maza
Problemas resueltos de Cálculo

A cada capítol del llibre es proporciona un breu resum de teoria, una col·lecció d'exercicis resolts i una sèrie d'exercicis. L'objectiu principal és facilitar a l'alumne el desenvolupament de la capacitat de resolució dels problemes matemàtics de l'enginyeria, i de la capacitat d'anàlisi dels mètodes que millor s'adapten a la resolució de problemes.

Lleida: Edicions de la Universitat de Lleida, 2011 · 154 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8409-379-4 · 18 €

Xavier Duran Escribà
Molècules en acció
 Del big bang als materials del futur

L'origen de la vida, les addiccions... *Molècules en acció* mostra com la química ajuda a comprendre des de les reaccions que es produeixen en els éssers vius fins a alguns grans reptes de la tecnologia. En un llenguatge assequible, el llibre ofereix una visió de la química que, sense oblidar la part més fosca, permet veure aquesta ciència des d'una nova perspectiva.

Barcelona: Universitat Politècnica de Catalunya. Iniciativa Digital Politècnica, 2010 · 132 pàg. · 14 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-9880-440-9 · 15 €

Michel Morange
Els secrets del que és viu
 Contra el pensament únic de la biologia

Aquest llibre innovador exposa que els fets biològics no poden ser explicats per un principi d'intel·ligibilitat únic. Les diverses explicacions han d'articular-se per descriure tant el funcionament de les macromolècules com l'evolució humana. Admetre una idea aparentment tan simple no és evident, ja que els científics han estat formats per a privilegiar una aproximació particular.

València: Publicacions de la Universitat de València, 2011 · 216 pàg. · 15 x 23 cm · Rústica · ISBN 978-84-370-7519-8 · 20 €

Olga Julià de Ferran, David Márquez-Carreras
Un primer curs d'estadística

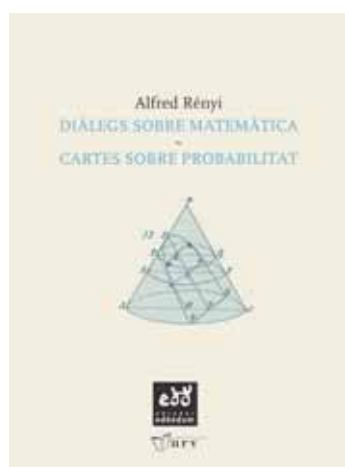
Es plantegen aspectes fonamentals de l'estadística descriptiva, el model estadístic, la teoria de la decisió, l'estimació puntual, les regions de confiança, la teoria dels tests d'hipòtesis, la distribució empírica, el teorema Glivenko-Cantelli, l'estadística no paramètrica, els tests coneguts no paramètrics, així com també les variables i els vectors aleatoris més usuals.

Barcelona: Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona, 2011 · 254 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-475-3483-8 · 29 €

Alfréd Rényi
Diàlegs sobre matemàtica
Cartes sobre probabilitat

Amb una extraordinària qualitat literària i una gran versemblança històrica, en els seus *Diàlegs sobre matemàtica*, Alfréd Rényi imagina Sòcrates, Arquímedes i Galileu discutint amb els seus contemporanis sobre qüestions matemàtiques. En les *Cartes sobre probabilitat*, Rényi ens fa reviure l'ambient del segle XVII a través d'un cartei imaginari entre Pascal i Fermat.

Santa Coloma de Queralt: Publicacions URV: Obrador Edèndum, 2010 · 261 pàg. · 16 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-8424-182-9 · 14 €

SABIES QUE...?

Antònia Adroher va ser la primera dona amb un càrrec polític a Girona

Antònia Adroher (Gironella, 1913) va acudir a Girona a fer estudis de Magisteri a la Normal (1930). Als 18 anys va formar part de les manifestacions republicanes i el 1934 va ingressar a la Unió General de Treballadors (UGT). Mestre a l'escola d'Ultramort del 1934 a 1936, l'esclat de la guerra l'agafa fent de mestra acabada de casar i la parella es posa al servei de les Milícies Antifeixistes. En morir el seu marit pels trets d'un colpista emboscat, Antònia fou designada per ocupar-se de les noies de l'escola de les Carmelites que havien quedat soles. Antònia Adroher va ser la primera dona que va desenvolupar un càrrec polític en un ajuntament de la comarca de Girona, on es va responsabilitzar de la Conselleria de Cultura i Propaganda del mes d'octubre de 1936 fins al febrer de 1937, com a representant del Partit Obrer d'Unificació Marxista (POUM). Antònia tenia 23 anys i la seua tasca a favor de la educació a Girona va fer que cap xiquet es quedara sense escolaritzar en un temps molt difícil. Després de la guerra va passar per camps de concentració i finalment es va establir a Perpinyà. L'any 1970 va rebre un reconeixement a Catalunya per la seua trajectòria com a professora; a Girona li van posar el seu nom a un carrer. Va morir l'any 2007, després de rebre l'any anterior la Creu de Sant Jordi

Germà Coenders Gallart et alii
Estadística aplicada a l'economia, l'empresa i les finances

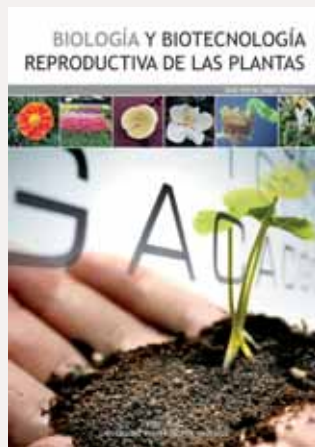
Introducció a l'estadística en graus en administració i direcció d'empreses, economia, gestió pública, comptabilitat i finances, màrqueting, recursos humans i camps afins. Se centra en els temes fonamentals combinant el raonament deductiu amb l'inductiu i fa un ús moderat de fórmules i demostracions, sempre amb una explicació de la lògica i els conceptes que amaguen.

Girona: Universitat de Girona: Documenta Universitaria, 2011 · 400 pàg. · 15 x 23 cm · Rústica · ISBN 978-84-8458-328-8 · 25 €

José M. Seguí Simarro
Biología y biotecnología reproductiva de las plantas

La biología reproductiva de les plantes engloba tots els processos que permeten a un organisme vegetal tenir descendència, siga per via sexual o asexual. En la primera part d'aquesta obra s'exposen seqüencialment tots aquests processos. La segona part es dedica a les diferents aplicacions biotecnològiques derivades d'ells.

València: Universitat Politècnica de València, 2010 · 448 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8363-613-8 · 59 €

Concepció Fuentes Pumarola, David Ballester Ferrando (coord.)
Manual de Tècniques i Procediments d'Infermeria

El motiu d'aquesta revisió està fonamentat en els canvis importants de l'entorn des de la perspectiva tecnològica, i al mateix temps pel fet de voler fer un pas endavant cap a l'assoliment de competències i que les tècniques i procediments vagin més enllà de la realització d'una habilitat manual, aconseguint integrar aspectes de coneixements, d'habilitats i d'actitud.

Girona: Universitat de Girona: Documenta Universitaria, 2011 · 422 pàg. · 15 x 23 cm · Rústica · ISBN 978-84-8458-331-8 · 45 €

Jordi Casademont (coord.)
Redes de comunicaciones De la telefonía móvil a internet

Vivim envoltats per una miríade de dispositius electrònics interconnectats, que originen alhora nous serveis i noves formes d'establir les relacions socials. Aquest llibre pretén donar respostes a aquestes qüestions, mitjançant conceptes bàsics de les telecomunicacions i que desafien al lector a afrontar els reptes tecnològics de les comunicacions.

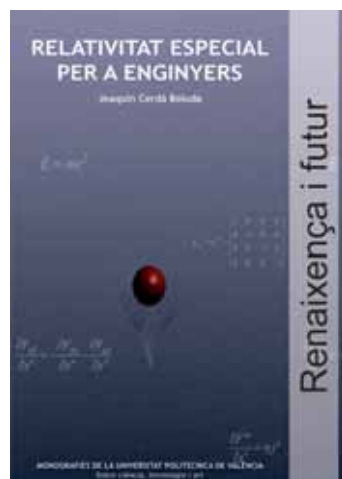
Barcelona: Universitat Politècnica de Catalunya. Iniciativa Digital Politècnica, 2010 · 174 pàg. · 14 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-9880-441-6 · 20 €

Joaquín Cerdà Boluda
Relativitat especial per a enginyers

Aquest llibre està concebut com a punt de partida a la teoria especial de la relativitat per a estudiants de carreres d'enginyeria. En ell es presenta d'una forma clara, encara que rigorosa, tant el substrat teòric com les nombroses aplicacions experimentals d'aquesta revolució intel·lectual, adequadament contextualitzades en el seu marc històric i social.

València: Universitat Politècnica de València, 2010 · 338 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8363-621-3 · 19 €

Jordi Poch et alii (ed.)
10º Congreso Interamericano de Computación Aplicada a la Industria de Procesos CAIP 2011

Recull de tots els treballs presentats al «10 Congreso Interamericano de Computación Aplicada a la Industria de Procesos», agrupats en 12 àrees temàtiques. El CAIP aplega científics i investigadors d'Iberoamèrica, Espanya i Portugal amb l'objectiu d'intercanviar avanços en l'aplicació de la computació en processos industrials i la utilització amb fins docents.

Girona: Universitat de Girona, 2011 · 92 pàg. · 21 x 29 cm · Rústica · ISBN 978-84-8458-355-4 · 11 € · Anglès, espanyol, portuguès

Esther Valiente Ochoa
Manual del ingeniero en edificación: guía para el control de materiales

Catàleg de més de 400 materials que intervenen en el procés constructiu, identificant la seua denominació i els requisits exigibles segons la normativa aplicable per a la seua certificació, per tal de donar suport als criteris a seguir per a la seua ocupació en edificació, per part dels professionals que intervenen en la direcció de l'execució de les obres.

València: Universitat Politècnica de València, 2011 · 500 pàg. · 21 x 29 cm · Rústica · ISBN 978-84-8363-654-1 · 37 €

E-BUC.COM

LA LECTURA DE...

Jordi José

Zàping matemàtic

Joan Gómez i Urgellés

Algunes ments mal pensants afirmen que l'espai ocupat per aquest volum de nous coneixements en les nostres biblioteques creixerà, en poques dècades, a un ritme superior al de la velocitat de la llum.

Un cop superat el canvi de segle, la humanitat camina decididament cap a un futur on es farà palès el paper central de la ciència i la tecnologia. El volum de nous coneixements tecnocientífics generats en les nostres universitats i centres de recerca sembla créixer exponencialment. Algunes ments mal pensants, fins i tot, afirmen que l'espai ocupat per aquest volum de nous coneixements en les nostres biblioteques creixerà, en poques dècades, a un ritme superior al de la velocitat de la llum. Posarà això en entredit els postulats de la teoria de la relativitat especial? Com afirmen els creadors d'aquesta paradoxa, per violar la teoria de la relativitat caldria *transmetre informació* més ràpid que la llum, quelcom que, segons ells, no acompanya al flagrant augment de productivitat científica que vivim. Comentari no exempt de cert cinisme que posa de manifest l'innegable risc d'apostar per un augment en el volum de producció científica i no tant per la seva qualitat.

Partidaris i detractors d'aquesta idea coincideixen tanmateix en la dificultat (si no impossibilitat) d'estar al corrent de tots els avenços científics en els camps ja de per sí força especialitzats de la ciència contemporània. I si difícil resulta estar al dia dels avenços en un camp, cada cop estem més lluny d'aquella filosofia del renaixement que cercava el coneixement multidisciplinari. En aquest context, en una societat que conviu amb naturalitat en un món hipertecnificat però que alhora mira amb recel la ciència i la tècnica, qualsevol esforç per tendir ponts que facilitin l'accés al coneixement tecnocientífic resulta clarament necessari.

Zàping matemàtic, del llicenciat en matemàtiques, doctor en pedagogia, professor de la UPC, divulgador, conferenciant i tertulià Joan Gómez i Urgellés, n'és un recent exemple. Publicat a la col·lecció de divulgació científica *Hyperion (manuals de supervivència científica per al segle XXI)*, de la ma de la recentment creada *Iniciativa Digital Politécnica* (UPC), presenta una mirada fresca en vers les matemàtiques, un encertat tastet de la destacada presència de les matemàtiques en el món quotidià.

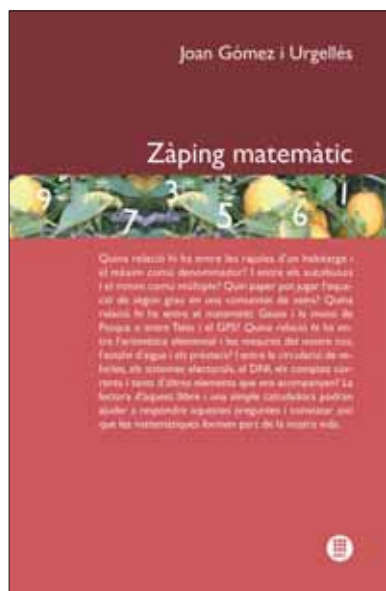
El text s'articula essencialment al voltant de tres eixos temàtics. En el primer, *les matemàtiques del dia a dia*, Joan Gómez ens teletransporta al món de les mesures, a la relació entre matemàtiques i la circulació vial (de la ma de suggerents exercicis que inciten a la reflexió: quants cotxes podem matricular amb l'actual sistema de 4 dígits i 3 lletres? És més rentable un motor dièsel o un de benzina?), a la insospitada relació entre Tales i el GPS o entre Gauss, la mona de Pasqua i les vacances de Setmana santa. El capítol continua amb una saludable incursió a les matemàtiques de la nutrició (cóm saber si un ou es fresc amb només un transportador d'angles?), la geometria dels estris de cuina, l'aritmètica del *pret-a-porter*, el preu del diner, o la incidència de les matemàtiques en àmbits tan inversemblants com les eleccions, les comunitats de veïns, o el transport públic.

A la segona part del llibre, l'autor passa revista a alguns nombres emblemàtics, com el nombre d'or i la seva relació amb les arts (de la Venus de Milo a Dalí, passant per Leonardo da Vinci) o el mediàtic nombre π .

Finalment, Joan Gómez aborda els codis de barres, tan habituals en la nostra societat industrialitzada: de l'aritmètica del DNI, el NIF o el pasaport, a l'àmbit bancari (com ens ajuden les matemàtiques a esbrinar l'autenticitat d'una tarja de crèdit?), passant per la catalogació de llibres.

En definitiva, un deliciós i refrescant *tour de force* de molt agradable lectura que, de la ma d'uns mínims i rudimentaris coneixements matemàtics, proporciona eines per entendre millor les matemàtiques i el seu rol com a part integral de la nostra vida. Una obra, en definitiva, que contribueix a la sempre difícil tasca d'*alfabetització matemàtica* de la societat, en aquest món on les lletres continuen essent l'exponent màxim de la cultura, i on davant d'un simple i elemental problema de matemàtiques, afirmar "es que soc de lletres" resulta encara una excusa (malauradament) acceptable...

Catedràtic de Física Aplicada (UPC)
Coordinador de la col·lecció Hyperion

Barcelona: Universitat Politècnica de Catalunya.
Iniciativa Digital Politécnica, 2010 · 146 pàg. ·
14 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-9880-439-3 · 16 €

Juana Gallar

«La visió és fonamental per a la nostra consciència»

Li somriuen els ulls. És catedràtica de Fisiologia a la Universitat Miguel Hernández d'Elx i directora del grup de Neurobiologia Ocular a l'Institut de Neurociències d'Alacant. Un dia, de joveneta, la Nobel Levi-Montalcini li va dir que la vida mai no és perfecta, que has de decidir com i on inverteixes el teu temps.

Juana Gallar (Albacete, 1960)

ha dedicat els seus darrers 30 anys a la recerca sobre neurofisiologia sensorial.

«Un terç dels joves actuals seran miops d'ací a 10 anys a causa de l'ús excessiu dels ordinadors». S'ha donat aquesta alarma des de l'Hospital Casa de Salut de València. Com valora la dada?

L'impacte més greu que tenim no és el poder miopitzar sinó que quan mires la pantalla o alguna cosa que t'interessa molt, redueixes fins a un 80% les vegades que parpelles. Això vol dir que tenim els ulls oberts molt de temps. Estem produint contínuament llàgrimes que cobreixen la part anterior del nostre ull i si deixes de produir aquesta pel·liculeta de nutrients, comences a sentir moltes molèsties. Hi ha estudis que demostren que treballar a mitja distància, per exemple amb un ordinador, no augmenta la miopia, i sí augmenta amb l'anomenat treball de prop, per exemple llegir.

Coïssor, picor, sensació d'arena, irritació... Parlem aleshores de la Síndrome Visual de Pantalla?

Aquestes molèsties es produeixen en gran varietat de circumstàncies i les hauríem d'anomenar «síndrome de l'ull sec», més que «síndrome visual de pantalla». Hi ha molts estudis ergonòmics que demostren que l'altura de la pantalla de l'ordinador ha d'estar sempre per baix de l'alçada dels ulls, de manera que els ulls estiguen mig tancats quan mires la pantalla. Així t'ajudes a no tenir aquestes molèsties.

Evitem així una possible futura miopia?

Mirar a una distància intermèdia com és mirar la pantalla de l'ordinador pot augmentar la miopia o no; jo personalment crec que probablement no siga una conclusió correcta. Els estudis són contradictoris i fins i tot podria ser al revés. Alguns estudis mostren que en l'aparició i augment de la miopia és determinant el temps que es dedica a treball de prop. Hi ha altres factors també importants com la posició del cap, que mire cap a baix molt de temps pot condicionar que augmente la miopia. Tampoc no està demostrat que augmente la presbícia.

Explique-m'ho.

A partir de determinada edat, anem perdent la capacitat per enfocar objectes molt pròxims, procés que s'anomena presbícia. Quan més a gust està l'ull d'un miop és quan està mirant de prop o a mitja distància, o siga que davant l'ordinador no està forçant l'ull.

Parlem aleshores del factor genètic: una persona amb una visió de 20/20 té uns ulls perfectament redons, com una pilota de tennis?

Sí, en principi.

Els miops tenen els ulls lleugerament més allargats i els hipermetrops més curts (de darrere a davant)?

Bé, aquesta seria l'explicació més senzilleta. És, en realitat, l'explicació des del punt de vista morfològic. Però hi ha importants factors funcionals. En un miop pot ser que el sistema de lents intraoculars siga més potent del que s'espera, no necessàriament ha de ser que tinga l'ull més allargat.

És cert que els bebès naixen amb hipermetropia que resolen amb el creixement?

La majoria de les persones naixen amb hipermetropia i entre els dos i cinc anys d'edat arriben a la normalitat. Hi ha al bebé un desequilibri entre la potència de les lents dels ulls i la mida de l'ull. Quan el xiquet naix, les seues lents són molt poc potents però van guanyant potència.

Què hi ha de cert en afirmacions com ara que «seure massa a prop del televisor malmet la vista» o «utilitzar un llum de nit per llegir provoca miopia»?

Pense que seure molt a prop probablement indica que la persona ja té mal la vista. Jo conec la persona que va fer l'estudi d'on s'extreuen aquestes conclusions. És una persona seriosa i probablement l'estudi estiga ben fet, però ell mateix, després de publicar-ho i tot i defensar-lo, reconeix que hi havia altres factors que no es van considerar adequadament i que havien condicionat els resultats.

Cada any perdem un 1,2% de la capa d'ozó, un fet que augmenta el risc de patir malalties visuals causades pel sol, com cremades a la còrnia o cataractes prematures. Quines mesures individuals podem prendre a més de l'ús d'ulleres de sol? Les hauríem de fer servir tot l'any?

He treballat amb grups de Sidney i he viscut a Austràlia, on tenen major problema amb la capa d'ozó. A Austràlia la gent sí que porta ulleres de sol tot l'any. Jo crec que és l'única forma: portar unes bones ulleres de sol, bones de veritat. Descartem les ganxues del carrer. Al carrer no les compreu, per favor, mai.

Aleshores ací també en recomanaria l'ús tot l'any?

Probablement. On joestic tenim més de 300 dies de sol a l'any.

La còrnia és la part del cos humà amb major nombre de receptors sensorials i, per tant, és la més sensible en general, sobretot al dolor, més inclús que les dents. Quina funció té aquesta hipersensibilitat de la còrnia?

El 25% de la informació sensorial que rep el cervell és visual. Això vol dir que és més important que altres sentits com el tacte, l'audició, etc. La visió és fonamental per a la nostra consciència: saber quina és la nostra posició en el nostre entorn. La informació visual és bàsica. És tan important que hem de tenir mecanismes per a protegir l'òrgan encarregat de la visió. Hi ha moltes maneres en què està protegit l'ull: està dins d'una caixa òssia i per davant tenim un mecanisme que s'obri i que es tanca, però cal alguna cosa més que indique que una potencial agressió pot fer-li mal a l'ull. Aquest mecanisme és l'enorme quantitat de receptors sensorials que tenim a la còrnia.

Fa un any i mig una prestigiosa revista científica va publicar un estudi en el qual es relacionava la fibromiàlgia amb la síndrome de l'ull sec. Com a investigadora al

capdavant, quins indicis la van portar a fer aquesta recerca?

Vaig coincidir amb un oftalmòleg catedràtic de la Universitat del País Basc a un congrés als Estats Units. Jo havia portat una comunicació referent a l'ull sec i parlant després sobre possibles explicacions, ell va fer un comentari d'uns pacients que tenia sobre fibromiàlgia i aquest va ser l'origen de l'estudi. És un bon exemple de col·laboració entre universitats.

Hi ha molta col·laboració entre universitats?

A mi m'agradaria que n'hi haguera més. Jo tinc sort perquè a través de l'Institut de Neurociències estem en col·laboració amb altres centres.

En la cirurgia refractiva per a la miopia que tant d'èxit, demanda i aplicació ha tingut en els últims anys, cal considerar el fet que pugui contribuir al deteriorament de la còrnia?

Rotundament sí. Els qui treballem en sensibilitat ocular estem intentant que els oftalmòlegs tinguen en compte el que suposa trencar la innervació de la còrnia per una raó: els nostres teixits reben contínuament unes molècules que els nervis alliberen; si una zona deixa de tenir nervis, deixa de rebre'ls i ja no està tan viva; ja no té, per exemple, capacitat per a regenerar una ferida.

Aleshores els nervis que es tallen en la cirurgia refractiva ja no es regeneren?

Això mateix, ja no es regeneren o ho fan incompletament. Fa set anys vam publicar un estudi funcional, no només morfològic, on demostràvem com la sensibilitat de la còrnia després de la cirurgia refractiva de la miopia va recuperant-se, però no ho fa del tot.

Oblidem l'estètica i la comoditat de deixar les ulleres?

(Riu agafant les seues ulleres) Les persones que tenim miopia en realitat l'única part que tenim completament sana del nostre ull és la còrnia i, almenys jo, no vull que me la to-

Llibres que l'han influïda

- Homero. *La Iliada o el sitio de Troya*.
- Rafael Sánchez Ferlosio. *Industrias y Andanzas de Alfanhuí*.
- S.W. Kuffler. *De la neurona al cerebro*. 1º ed. Reverté, 1982.

Llibres que recomanaria

- José Hierro. *Cuanto sé de mí*.
- Arthur C. Clarke. *Greetings, carbon-based bipeds*.
- José Saramago. *El último cuaderno*.

quen. Preferisc portar ulleres i avui dia hi ha molt disseny.

Sona obvi però habitualment es desconeix aquesta conseqüència.

Perquè mai no han considerat una qüestió important. No s'ha tingut consciència, literalment. Per això dic que la nostra feina ara és conscienciar l'especialista que és molt important preservar els nervis de la còrnia. El 50% dels operats tenen ull sec almenys durant els sis mesos posteriors a la cirurgia i hi ha persones que ho pateixen per a tota la vida. Això hauria de formar part de la informació al pacient prèviament a la decisió d'operar-se.

Investigadors canadencs i suecs han demostrat que les còrnies biosintètiques poden ajudar a regenerar i a reparar el teixit danyat de l'ull per millorar la visió en humans. Quina ha estat la seua aportació en la recerca?

La col·laboració del nostre grup va ser demostrar que aquests nervis que estan

creixent dins de la còrnia artificial estan actius, treballen i funcionen amb normalitat.

Sabem que la investigació ha arribat ja a la seua fase clínica. Quan creu que serà possible l'ús d'aquestes còrnies biosintètiques en el sistema de salut pública?

A Suècia ja s'ha fet un assaig clínic. El primer es va fer amb 10 persones. Ara hem demanat un projecte de la Unió Europea per a, conjuntament amb altres grups d'Alemanya, Itàlia, Polònia, Finlàndia, Suècia i nosaltres, fer una fase més àmplia d'assaig clínic i recaptar la màxima informació possible.

Ara mateix, doncs, no es fan servir en cap sistema de salut pública?

No. Ara mateix està autoritzat, de manera experimental, a Suècia.

Què li va atraure de l'òrgan ocular en el conjunt de l'estudi del cervell? Per què l'ull?

Vam començar a utilitzar l'ull com a un model perquè és un teixit que té molts nervis, el que té més nervis sensorials de dolor de tot el cos. I el vam fer servir per estudiar el dolor. Al final hem anat més cap a l'ull i jo diria que ara, quasi en un 50%, treballem en preguntes relacionades amb la patologia ocular i l'altre 50%, en preguntes relacionades amb el dolor. Però sempre ens hem mantingut en la mateixa línia: les bases neurobiològiques del dolor ocular.

Els mecanismes de la sensibilitat.

Sí, estudiem els mecanismes de la sensibilitat. D'una banda, mirem com aquestes neurones sensorials envien les seues «branquetes» perifèriques a la còrnia per a rebre la sensibilitat, i transmeten eixa informació al cervell perquè si fa falta protegir l'ull, hem

d'actuar ràpidament. I, d'altra banda, estudiem aquest segon paper que tenen els nervis que estan contínuament alliberant molècules a l'ull, perquè el teixit estiga viu completament i es pugui regenerar.

Va fer un postdoctorat a l'Escola de Medicina de Harvard (EUA). Quina repercussió va tenir en la seua trajectòria científica passar per tan prestigiosa universitat?

Molta. Jo crec que és fonamental conèixer com es treballa en altres llocs que no siga on t'has format, encara que després siga per tornar, que això és molt espanyol (somriu). I, normalment, quan tornem a Espanya, ho fem al nostre poble.

Quina impressió es va endur de Harvard?

L'experiència de l'estada a l'Eye Research Institute va ser tremendament positiva. Sí que és veritat que, una vegada estàs a dins, descobreixes que és un centre amb molt de prestigi però que és tan amigable com qualsevol altre. Per a mi va ser molt positiu. Vaig tenir molta sort perquè vaig anar a treballar en un grup de persones que em van ensenyar molt, molt, molt, i amb les que he continuat treballant. Anys després vaig poder fer un sabàtic a Estats Units i vaig decidir passar-lo amb ells, que ja no estaven a Boston, i me'n vaig anar a La Jolla, a Califòrnia.

La projecció científica, però, ara mateix, està molt lligada a la publicació de papers i al prestigi de les revistes on es publica. Es publica massa?

Es publiquen molts papers. Jo li dic la «ciència salami» (riu). A mi m'agrada fer un treball redó, complet, sense fissures i que conteste completament una pregunta que jo m'he fet. Si cal fer vuit tipus diferents d'experiments per

contestar finalment la pregunta, els fem. Això què vol dir? No publiquem molt perquè tardem quatre anys per donar la resposta completa. Jo només publiqui dos papers per any, el laboratori no dona per a més. Però hi ha investigadors que agafarien un d'aquests papers i decideixen que amb un trosset ja tenen per publicar i fan com amb el salami: el passa per la trituradora i fa unitats experimentals que no tenen sentit per elles mateixes.

Segons l'informe *Universitat és futur*, la producció científica a la Xarxa Vives genera un 50% de les patents universitàries a l'Estat espanyol. Com veu la recerca a les nostres universitats?

Parlem de recerca com a producció de coneixement o com a producció de tecnologia o de patents? En qüestió de patents probablement no estem molt bé, perquè patentar no vol dir que eixes idees acaben utilitzant-se. Com a producció de coneixement estem molt bé. Hem donat un salt qualitatiu. Abans hi havia molts professors universitaris que semblava que pensaven que investigar era una obligació i un dret, però feien investigació *amateur*. Ara es fa investigació més professional. S'ha apostat per fer recerca en preguntes importants. Jo sempre he pensat que s'han de fer preguntes que suposen un avançament en el coneixement. Això de fer alguna cosa perquè no s'ha fet mai, si no és una pregunta rellevant, no ho entenc.

I què em diu d'aquesta constant de buscar la recerca amb aplicació? On queda el que vostè comentava de la producció del coneixement?

Qui ha de posar els diners públics, en última instància, els polítics, tenen la impressió que si el projecte no és de salut o d'una aplicació tecnològica molt directa no haurien de finançar-lo. Jo crec que en això s'enganyen. Quan jo era molt jove, vaig anar a una conferència del Federico Mayor pare i una de les coses que va dir és que «no pot haver ciència aplicada si no hi ha ciència que aplicar». Hem de fer ciència de veritat i si aquesta ciència es pot aplicar avui o dins de 100 anys, ja es veurà.

Com a dona catedràtica, què li diu la dada que menys del 16% de les càtedres de les nostres universitats l'ocupen dones?

Ara ha millorat però fa uns anys crec que era el 8% de dones catedràtiques a la meua àrea de coneixement. És una qüestió de temps.

Es parla de l'«efecte tisorà»: una majoria de dones alumnes passa a ser minoria a mesura que es puja a l'escalafó universitari.

Sí, però la majoria de dones alumnes es troben després de la meua generació, almenys en Medicina. La meua promoció va ser la primera que va veure limitat l'accés a la carre-

ra de Medicina. Fins aleshores hi havia una majoria aclaparadora d'homes, així que és normal que entre els que són ara als nivells superiors, més o menys els de la meua edat, siguin també majoria. Es corregirà amb el temps. A la meua generació ja ens van ordenar per nota i ja van entrar moltes més dones a Medicina i la proporció ha anat augmentant. Els xics maduren més tard que les xiques, a les qui obliguem a ser més responsables i, per això, potser tenen millors notes.

Hi ha, aleshores, un «sostre de vidre»?

Sí que és veritat que hi ha un sostre de cristall però en ocasions és cert que moltes vegades el posem nosaltres mateixes. Quan jo era jove —estava fent el doctorat— vaig tenir l'oportunitat de conèixer Rita Levi-Montalcini al poc temps d'haver rebut ella el Nobel. Em va impactar moltíssim el missatge que em va transmetre en persona. En aquell moment ella tenia 77 anys i encara treballava al laboratori. Ara en té 102 i segueix anant. Vaig comprar el seu llibre *Elogio de la imperfecció*, que és autobiogràfic, on reflexiona sobre allò positiu i negatiu de dedicar-se a la investigació. La conclusió final és que la vida mai és perfecta, mai, i finalment has de decidir buscar l'equilibri i decidir a què dediques el teu treball. En el seu cas ella va renunciar completament a la vida familiar per dedicar-se a la investigació. I he de dir que és molt dur compaginar el temps. Finalment la família ho entén i els xiquets també però no els agrada; quan has de treballar 18/20 hores un dia, no els agrada.

Com a catedràtica de Fisiologia a la Universitat Miguel Hernández d'Elx, quina percepció té dels centres universitaris de la Xarxa Vives?

Les universitats de la Xarxa Vives, grans o xicotetes, noves o antigues, tenen un denominador comú, i ara no em referisc a la llengua sinó al dinamisme. Eixa és una característica que hauriem de potenciar per damunt de tot, perquè és el que ens farà créixer, i no parlem del nombre d'estudiants o de titulacions, sinó de la projecció social de les universitats. Jo tinc, com tots, deformació professional, i com a fisiòloga, pense que una estructura no té sentit si no la fem servir, que el que importa és la funció. I una limitació de la Xarxa Vives és que, encara que s'organitzen moltes activitats conjuntes, jo pense que no ens apropem al potencial que tindria una xarxa d'aquesta grandària. Probablement perquè no acabem d'apreciar el valor afegit de les estructures en xarxa, potser perquè som totalment localistes i a la vegada totalment globalistes. El «think globally, act locally» portat sempre fins a les últimes conseqüències.

I com a implicada en els òrgans de govern de la Xarxa en una etapa anterior, quin po-

tencial li veu a les seues universitats en temps en què es parla d'optimitzar al màxim els recursos disponibles?

Una de les més clares estratègies d'estalviar és compartir els recursos. En part ja ho fem, per exemple, amb la subscripció conjunta a revistes de les universitats públiques valencianes, però és evident que hem d'anar a més. A Catalunya ja han començat amb les retallades... Jo diria allò de «cuando las barbas de tu vecino veas cortar, pon las tuyas a remojar». A la meua Universitat ja hem fet una retallada voluntària del pressupost, on es pot estalviar, perquè no voldríem retallar en personal.

De cara al potencial de la universitat?

La recerca a les universitats es fa amb diners finalistes, no forma part del pressupost ordinari de la universitat, l'hem rebut per altres vies, amb la finalitat exclusiva de gastar-lo en recerca. Ací també hi ha retallades. On més s'ha notat, però, és en les empreses, que han deixat de contractar investigació.

Digue'm, els ulls són el mirall de l'ànima?

Els ulls donen molta informació. El diafragma de l'ull està controlat pel sistema nerviós autònom, que no podem controlar, i és un indicatiu del nostre estat d'excitabilitat. Sí, els ulls són el mirall de l'ànima.

Per Eva Ceres, periodista
Fotografies: Sergi Briet

Localització de les fotografies:
Facultat de Medicina. Universitat de Barcelona

Lorena Rodríguez Mattalía
Videografía y arte: indagaciones sobre la imagen en movimiento
 Análisis de prácticas videográficas que investigan sobre la imagen

En aquest llibre es comprova des dels inicis del vídeo fins a l'actualitat, de quina manera aquest dispositiu és utilitzat per nombrosos artistes com a eina d'estudi de la imatge en moviment, i promou un tipus de relació amb aquesta imatge basada en l'anàlisi crítica dels seus fonaments, règims de producció i recepció, de les diverses àrees de creació.

Castelló de la Plana: Universitat Jaume I. Servei de Comunicació i Publicacions, 2011 · 310 pàg. · 14 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-8021-801-6 · 15 €

Rafael Delgado Artés, Adriana Gil Puig, Francisco Galiana Galán
Inventari forestal

Anàlisi i diagnosi sobre l'espai forestal que posarà al servei de la planificació la informació necessària per a la correcta gestió dels recursos. Les característiques del medi forestal fan que haja d'aplicar coneixements de diversos camps de la ciència, segons cada situació: ecologia de poblacions, estadística, agrimensura, botànica, geologia i hidrologia.

València: Universitat Politècnica de València, 2011 · 310 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8363-638-1 · 26 €

Soledad Morales Pérez (ed.)
Som el que consumim?
 Escenaris i tendències en el consum de productes ecològics

Aquesta obra busca explicar els escenaris i les tendències actuals en el consum de productes ecològics des d'una visió multidisciplinària, crítica i reflexiva on l'agència social té un espai central en la configuració de sistemes agroalimentaris més equitatius i sostenibles i on el consum es considera un acte amb capacitat i poder de canvi.

Barcelona: Editorial UOC, SL, 2011 · 216 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-9788-387-0 · 23 €

David Ballester Ferrando, Concepció Fuentes Pumarola
L'aprenentatge basat en problemes en els estudis d'Infermeria

L'ABP recull uns principis sobre els quals es fonamenta un aprenentatge amb les característiques següents: reflexiu, crític i autònom, i on es torna el protagonisme a l'estudiant. Això no obstant, és en el professor expert i en el tutor en els quals recau la importància d'una bona tutorització i guia perquè l'estudiant aconseguisca uns bons resultats d'aprenentatge.

Girona: Universitat de Girona: Documenta Universitaria, 2011 · 168 pàg. · 15 x 23 cm · Rústica · ISBN 978-84-8458-330-1 · 22 €

SABIES QUE...?

Els menors adoptats no presenten diferències d'adaptació rellevants

Un estudi sobre les variables adaptatives dels xiquets que procedeixen de processos d'adopció internacional, dut a terme per investigadors de la Universitat Autònoma de Barcelona, mostra que els xiquets adoptats no presenten en general diferències d'adaptació rellevants respecte als altres i, a més, són menys susceptibles de somatitzar problemes psicològics. Malgrat això, els menors procedents de països de l'Europa de l'est presenten més problemes d'adaptació, d'atenció i de relacions interpersonals que la resta. A Espanya es duen a terme més de 4.000 adopcions internacionals cada any. Un equip d'investigadors de la UAB ha dut a terme un estudi psicològic per tal d'examinar l'adaptació dels xiquets adoptats a partir d'una mostra de 52 menors d'entre 6 i 11 anys procedents de diferents països, i un grup de control de 44 xiquets no adoptats. Els països d'origen dels adoptats eren la Xina, el Nepal, Bulgària, Rússia, Ucraïna, Colòmbia, Guatemala, Haití, el Perú i Etiòpia. La recerca mostra que apareixen diferències poc rellevants entre l'adaptació dels menors adoptats i els no adoptats, fet que apunta a variables de resiliència, tant individuals com familiars, que contraresten els efectes d'experiències negatives i propicien un desenvolupament favorable. L'estudi ha estat elaborat pels investigadors del Departament de Psicologia Clínica i de la Salut de la UAB Natalia Barcons, Albert Fornieles i Carme Costas.

Ramón González Drigo, David Sánchez Molina
Cálculo de elementos estructurales

Aquest llibre ha sigut concebut com una introducció al càlcul d'estructures complexes i s'adreça a estudiants que ja han superat un primer curs de resistència de materials. S'hi expliquen el càlcul d'estructures modelitzables com elements estructurals 1d i 2D, els elements de cimentació estructurals 3D i el càlcul sísmic d'edificis simples.

Barcelona: Universitat Politècnica de Catalunya. Iniciativa Digital Politècnica, 2011 · 18 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-7653-596-7 · 18 €

Jordi Doltra Centellas, Carme Bertran Noguer (coord.)
Gestió d'infermeria

Des del marc bàsic dels sistemes de salut, aquest llibre distribuït en capítols monogràfics, aprofundeix diferents aspectes en la gestió dels serveis de salut, manteniment de les competències de la cura, de la gestió dels recursos, de la contribució en la garantia de la seguretat i del procés assistencial, de l'exercici del lideratge i del treball en equip.

Girona: Universitat de Girona: Documenta Universitaria, 2010 · 280 pàg. · 15 x 23 cm · Rústica · ISBN 978-84-8458-326-4 · 28 €

Concepció Fuentes Pumarola *et alii* (coord.)

Manual d'infermeria intensiva

Manual amb 16 seccions i 44 capítols elaborats per infermeres, metges intensivistes i altres professionals del treball en equip. Deixa patent la importància de la interdisciplinarietat en l'atenció del pacient en estat crític com ara l'ètica i l'atenció als familiars, la metodologia de la investigació i la gestió i el control de qualitat en les cures del malalt crític.

Girona: Universitat de Girona: Documenta Universitaria, 2010 · 516 pàg. · 15,5 x 23,5 cm · Rústica · ISBN 978-84-8458-329-5 · 48 €

Jacint Cabau Rubies *et alii* (ed.)
Guia pràctica de síndromes clínics complejos

Partint d'un enfocament pràctic i actualitzat, els autors presenten situacions freqüents de l'exercici de la medicina interna. La interrelació entre els diferents aparells i sistemes de l'ésser humà s'aborda de forma clara, mitjançant esquemes, taules i altres elements. Per exemple, s'analitzen casos com la problemàtica del dolor en el pacient pluripatològic.

Lleida: Edicions de la Universitat de Lleida, 2011 · 224 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8409-356-5 · 18 €

Josep Maria Bergadà Graño
**Mecànica de fluids
Problemes resolts**

Aquest llibre és fruit de l'experiència adquirida durant tota una carrera universitària. Molts dels problemes que s'hi exposen han sigut problemes d'examen de l'assignatura Mecànica de Fluids. Aquesta obra està dissenyada per a presentar, de manera senzilla, diversos temes bàsics de la mecànica de fluids que tot estudiant de l'assignatura ha de conèixer.

Barcelona: Universitat Politècnica de Catalunya. Iniciativa Digital Politècnica, 2011 · 416 pàg. · 18 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-7653-588-2 · 27 €

Ariadna Benet i Mònico (ed.)
Agricultura ecològica i sostenibilitat

El refinament de l'agricultura ha alliberat l'home de moltes tasques i ha afavorit l'assentament humà. Però la transformació agrícola del darrer segle té pocs precedents. El llibre vol presentar el món de l'agricultura ecològica, des d'una perspectiva crítica i analítica, i des d'un enfocament en molts casos emmarcat en els principis de l'agroecologia.

Barcelona: Editorial UOC, SL, 2011 · 304 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-9788-949-0 · 30 €

EL RACÓ DE Mètode
UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

L'amença del foc

«Després del foc, la cendra encara crema, i al seu pas, no ha quedat viu ningú». Els primers versos de la cançó *Després del foc*, del grup valencià Atzukak, ens situen en l'escenari d'un territori devastat pels incendis. Una cançó que ens permet reflexionar sobre tot allò que es perd rere les flames d'un incendi forestal: vegetació, fauna, ecosistemes singulars... però també una part de la cultura i dels referents d'un poble.

Durant tot el 2011 s'està celebrant l'Any Internacional dels Boscos, amb l'objectiu de conscienciar sobre la importància d'aquests ecosistemes. Font important de recursos, en els boscos habita el 80% de la biodiversitat terrestre, a més de ser una eina fonamental per a lluitar contra el canvi climàtic. Amb motiu de la celebració d'aquesta efemèride, la revista *Mètode* ha dedicat el seu darrer número a un dels principals perills que amenacen aquests ecosistemes: els incendis forestals.

El foc és un element que ha estat present en els nostres boscos des de temps immemorables, però la mà de l'home ha alterat el fràgil equilibri del règim d'incendis, tant en prevenir-los com en provocar-los. Com a conseqüència, els grans incendis que ens acompanyen cada estiu són cada vegada més comuns.

«En ser el foc part de la natura entenem que ha d'estar-hi present», assegura el coordinador del monogràfic, el catedràtic de Geografia Física de la Universitat de València, Artemi Cerdà. «El que no és assumible és el foc recurrent i sense control», afegeix. *Quan es crema el bosc. L'impacte del foc en els ecosistemes* analitza totes aquestes qüestions, el paper del foc en els ecosistemes mediterranis, les conseqüències del foc i la tasca dels científics per a conèixer més sobre els incendis.

«Ara toca unir forces, treballar tots junts, les muntanyes que ara són òrfenes, demà seran l'ombra dels nostres fills, l'herència dels que som ací», canten els components d'Atzukak. A través de les pàgines d'aquest número de *Mètode*, comprovem com treballa la ciència per evitar que l'herència dels nostres boscos acabe convertida en cendra.

Anna Mateu. Cap de redacció de la revista *Mètode*. Universitat de València.

Helio Piñón Pallarés
Arquitectura de la ciudad moderna

Aquest llibre és un exercici de projecte d'una àrea urbana, basat en els criteris d'ordenació explícits en la tradició moderna, que abraça des dels projectes de Le Corbusier i Hilberseimer fins als de Vander Broek & Barema i, sobretot, els poblats dirigits i els polígons projectats i construïts a Espanya a mitjans dels anys cinquanta.

Barcelona: Universitat Politècnica de Catalunya. Iniciativa Digital Politècnica, 2010 · 258 pàg. · 21 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-7653-550-9 · 35 €

Raimon Graells i Fabregat
Dactylothecae cataloniae
El col·leccionisme de glíptica a Catalunya abans de 1900

El col·leccionisme de la glíptica i la seua evolució és l'objecte d'estudi bàsic d'aquest llibre. El treball emmarca el catàleg català dins un altre més general, europeu i peninsular. Aquest marc general incideix en notícies, anècdotes, col·leccions i col·leccionistes més significatius, mentre que en el cas del panorama català s'aporten dades més exhaustives.

Lleida: Edicions de la Universitat de Lleida, 2011 · 224 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8409-365-7 · 18 €

Ángel Martín Ramos
El efecto Cerdà. Ensanches mayores y menores

Amb el seu pla d'eixamplament per a Barcelona, Cerdà va mostrar una via pràctica per a conformar la nova ciutat de densitat saludable i d'accessibilitat homogènia que propugnava. S'inaugurava així una nova etapa per a les ciutats, que les obria amb generositat a l'avenir. I Cerdà es va expressar amb tanta propietat que va aconseguir que la idea de l'eixample quallara de manera contundent.

Barcelona: Universitat Politècnica de Catalunya. Iniciativa Digital Politècnica, 2011 · 336 pàg. · 21 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-7653-584-4 · 37 € · Anglès, espanyol

Pere Beseran i Ramon, Rosa Alcoy Pedrós
Art i devoció a l'Edat Mitjana

Les protagonistes són les obres d'art, tangibles, fictícies i suggeridores, i els seus múltiples contextos. La creació artística modifica la realitat immediata i alhora crea veritats relatives o representacions que s'analitzen en el llibre a partir d'un seguit de casos interessants referits a l'art medieval.

Barcelona: Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona, 2011 · 174 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-475-3463-0 · 19 €

Cristina Fontcuberta Famadas
Imatges d'atac
Art i conflicte als segles XVI i XVII

Aquest llibre tracta de la funció crítica de les arts visuals a l'època moderna, de les obres que contenen una polèmica oberta en contra d'un personatge, una institució o un fet concret. La iconografia realitzada pels grans artistes de cort mostrava imatges de triomf, de propaganda política i religiosa i també l'esclat de les guerres de religió i les invasions d'arreu d'Europa.

Barcelona: Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona, 2011 · 540 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-475-3464-7 · 50 €

Javier de Castro (ed.)
Ens calen cançons d'ara
Retrospectiva sobre la Nova Cançó a 50 anys vista

Amb el terme Nova Cançó es va conèixer el moviment artístic i musical que durant els darrers anys del franquisme impulsà l'ús del català a la música. Aquest volum s'endinsa en els primers deu anys d'història, fonamentals per entendre el sorgiment, primer desenvolupament i consolidació d'un fet cultural imprescindible en la història recent de Catalunya.

Lleida: Edicions de la Universitat de Lleida, 2011 · 200 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8409-371-8 · 18 €

Juli Esteban Noguera
La ordenación urbanística: conceptos, instrumentos y prácticas

Aquest llibre facilita als estudiants, als titulats i, en general, a totes les persones que intervenen en la definició del futur de la ciutat, el coneixement dels instruments i dels mètodes operatius per a l'ordenació de la realitat urbana des de la perspectiva del desenvolupament sostenible d'aquesta en els seus components econòmic, social i ambiental.

Barcelona: Universitat Politècnica de Catalunya. Iniciativa Digital Politècnica, 2011 · 294 pàg. · 18 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-7653-585-1 · 24 €

E-BUC.COM

LA LECTURA DE...

Francesc Daumal

El Teatro Principal de València. Acústica y arquitectura escénica

Arturo Barba Sevillano, Alicia Giménez Pérez

L'obra ens ofereix els
valors dels paràmetres
acústics més importants
d'acord amb la ciència
acústica d'ara, tant els
paràmetres objectius
con els subjectius.

Creieu que té sentit fer un lloc escènic sense pensar en la seva acústica?, o que té sentit fer uns grans plantejaments teòrics de l'acústica que no es puguin materialitzar en l'arquitectura? És evident que la resposta a ambdues qüestions és la mateixa: no es pot fer l'un sense l'altre.

I a l'hora d'escriure-ho? Trobem textos dedicats a l'Òpera de Milà, al Gran Teatre del Liceu o al Teatre Colón de Buenos Aires, que reuneixin aquests dos camps alhora?

Aquí sí que hi ha un gran buit, perquè o són llibres d'acústica, o bé ho són d'arquitectura o d'història de l'art.

No acostumem a trobar-nos llibres sobre llocs escènics, com aquest, que reuneixin alhora el fet arquitectònic amb l'acústic. Física i enginyeria unides íntimament amb l'arquitectura? Això és realment un fet insòlit! Aquest és el seu primer valor fonamental; és un llibre d'Arquitectura Acústica, i n'hi ha ben pocs que alhora reuneixin els dos temes vinculant-los tant profundament. El títol ja ens suggereix que el contingut pot ser prou ambiciós en ambdós camps, i llegint-lo no ens decep.

Tot i així, a l'efecte de clarificar continguts, cal advertir que els autors han escollit fer una clara separació entre les dues parts que el componen, i per aquest motiu, també caldrà parlar de cadascuna d'elles de forma separada.

La primera part del llibre és esplèndida per als estudiosos de l'arquitectura. Està dedicada a la recerca urbanístico-arquitectònica d'aquest Teatre Principal de València, que és un dels més antics d'Espanya. Abasta des de la seva implantació en el lloc, passa per l'estudi de la tipologia de teatre a la italiana, i acaba amb el fet arquitectònic específic d'aquesta sala. De segur que el rigorós estudi que ha realitzat el meu company arquitecte Arturo Barba Sevillano us entusiasmarà, perquè ha fet la part històrica de l'evolució de l'edifici teatral mitjançant un rigorós rastreig documental als arxius de la ciutat de València, que li ha permès treure a la llum una gran quantitat de documentació gràfica inèdita i molt il·lustrativa de la història d'aquest Teatre

Principal, que, tot cal dir-ho, és un dels exemples paradigmàtics dels teatres a la italiana.

Espero que l'autor faci servir part d'aquest estudi per a la seva tesi doctoral. L'ànimo a continuar amb aquestes recerques tan profitoses de l'arquitectura escènica, de la qual encara ens manca conèixer molt pel que fa als seus orígens i al procés constructiu.

La segona part és Acústica amb A majúscula. Es nota la gran tasca que ha desenvolupat la Dra. enginyera Alicia Giménez Pérez, que des de sempre ha dedicat tota la seva activitat de recerca a l'estudi del perquè els teatres i auditoris sonen de determinada manera.

Estic segur que el treball que va fer pel Ministeri li va permetre accedir i estudiar aquest edifici. Per això pot ara plantejar un estudi complet i actualitzat del seu comportament acústic. Ens ofereix els valors dels paràmetres acústics més importants d'acord amb la ciència acústica d'ara, tant els paràmetres objectius con els subjectius. Crec que no es deixa res, perquè ho fa basant-se en mesures acústiques realitzades in situ, en models virtuals de simulació acústica d'última generació (CATT-Acoustic -v 8.0) i en estudis geomètrics de la seva planimetria.

Entre tots dos, han trobat tot un conjunt de secrets acústics pel que fa als elements que formen aquest teatre, com ara l'ona de la barana de les llotges que permet la difusió sonora, tant o més important que la reverberació en aquesta tipologia de sales, els ressonadors del fossar d'orquestra, etc.

Aquest llibre neix gràcies a l'esforç conjunt del Ministeri de Ciència i Innovació, de Teatres de la Generalitat Valenciana i del Vicerectorat de Cultura de la Universitat Politècnica de València, i puc afirmar que suposa una compromesa aposta per la divulgació i la posada en valor del patrimoni arquitectònic valencià i de la història local, fent un just homenatge al més important dels edificis teatrals de València i a un dels més antics d'Espanya.

Catedràtic de Condicionament i Serveis
Universitat Politècnica de Catalunya

València: Universitat Politècnica de València, 2011 · 272
pàg. · 24 x 30 cm · Rústica · ISBN 978-84-8363-650-3 ·
28 €

Els navegadors web i la lectura

La lectura per internet de llibres, revistes i altres documents digitals ha estat, fins ara, una lectura de consulta. Arran de la creixent importància del 'núvol' a internet, el navegador web és, cada vegada més, un element essencial.

Entenem per lectura en el núvol aquella que es produeix sense la necessitat de descarregar els documents a l'ordinador o al dispositiu de lectura. La lectura en el núvol segueix la tendència d'internet de posar-ho tot en el núvol, des d'objectes digitals, com ara llibres o cançons, fins al mateix programari que permet la consulta i gestió de la informació. Una mostra de la creixent importància és la recent aparició dels primers ordinadors (Chromebook) basats en l'ús exclusiu d'aplicacions web i on els arxius també s'emmagatzemen a internet i no pas a l'ordinador de l'usuari.

Pel que fa pròpiament a la lectura, el navegador i les aplicacions web també són importants. En la lectura en el núvol és important que el consumidor trobi tot el catàleg en els diferents canals d'internet i que aquests garanteixin la lectura en qualsevol moment, des de qualsevol lloc i per a qualsevol dispositiu i, fins i tot, sense connexió permanent a internet. A més, la lectura per internet permet compartir les nostres opinions amb els autors o amb altres usuaris mitjançant les xarxes socials.

La lectura en el núvol pot comportar models de negoci que, en el fons, no són tan innovadors (que no vol dir que no siguin disruptius respecte de la indústria cultural actual): accés lliure, subscripció, pagament per exemplar, tarifa plana, etc. Per a accedir als fitxers utilitza el sistema d'identificació per contrasenya, amb la qual cosa no calen sistemes de protecció dels fitxers (DRM), sistemes que són enutjosos a l'hora de comprar. El venedor o distribuïdor de la informació pot fer un 'seguiment' directe de la lectura digital i saber hàbits de lectura i tendències del mercat.

A continuació esmentem diverses maneres com la tecnologia s'ha apropat a la lectura digital en el núvol.

Lectura de pàgines web

En termes generals, i simplificant força, els navegadors d'internet consisteixen en una in-

terfície d'usuari universal que s'encarrega de sol·licitar pàgines codificades en html i de representar-les correctament com a pàgines web. En principi, les pàgines web són estàtiques i tenen com a característica destacada la de permetre la navegació mitjançant hiperenllaços.

Com és la lectura través dels navegadors? La lectura de les pàgines web a partir dels navegadors està condicionada pel mateix navegador, per la grandària de la informació i pel tipus i disseny d'aquesta. Alhora, aquests elements estan condicionats per la 'infininitat' de mides diferents de les pantalles [i, evidentment, del dispositiu de lectura]. Atès que la majoria de pàgines web tenen una informació que ultrapassa la mida d'una sola pantalla, cal recórrer a la barra de desplaçament lateral i a l'ús del cursor per anar amunt i avall del document. A fi d'anar d'una pàgina a l'altra del llibre o revista i continuar amb la lectura hi ha un sumari que porta a un altre capítol o secció del document. Evidentment, en aquest text s'hi poden incorporar textos, fotografies, sons, hiperenllaços, etc., que permeten enriquir la consulta o bé saltar a altres parts del llibre o a altres documents externs que estan distribuïts per internet.

El disseny de la pàgina pot ser fluid —és a dir, que el text s'adapta a la mida de la pantalla—, o bé pot ser fix. En el primer cas tenim un problema: el disseny de la pàgina resulta poc atractiu (perjudicat, a més, per la proliferació de botons i pestanyes dels navegadors, llevat que no activem la funció de pantalla completa); en el segon cas tenim un altre problema: un disseny optimitzat per una dimensió determinada pot arribar a perdre bona part del seu potencial en pantalles de mides més grans o, sobretot, més petites.

Gràcies a internet, les limitacions físiques del paper queden superades amb escreix pels nous avantatges. Ara bé, internet és ideal per a consultes esporàdiques, per a navegar, estar al dia de notícies, etc, però la lectura a

partir de l'ordinador no ha acabat de reeixir (fins ara, com més endavant expliquem). A més del fet que l'ordinador es percep com un estri de treball, l'anomenat 'look web' (aparença web) és poc atractiu i adequat per a una lectura seqüencial i en profunditat.

La lectura de PDF

Els fitxers PDF mantenen la composició gràfica i el disseny del document creat. Generalment aquests fitxers provenen de documents que prèviament han estat impresos en paper. Les seves prestacions gràfiques són excel·lents, però pateixen del fet que no s'adapten a les pantalles dels diferents dispositius de consulta. Per a poder-los llegir sovint cal ampliar-los, fins i tot més enllà de la mida de la pantalla del dispositiu, per la qual cosa cal emprar les barres de desplaçament dels navegadors per a poder-los visualitzar adequadament. Cal notar, a més, que fins fa no gaires anys, la lectura de documents PDF només es podia fer si aquests es descarregaven i es llegien des de l'ordinador. Actualment ja es poden llegir des del mateix navegador. També és important observar que els dispositius petits són els que més dificultats tenen a l'hora de veure PDF. Fins i tot els aparells de tinta electrònica actuals, que tot i que disposen d'una pantalla relativament gran són poc gratificants a l'hora de mostrar PDF, atès el refrescament lent de la pantalla: lentitud de fer zooms i desplaçaments de text.

La lectura de EPUB

Amb l'aparició del format EPUB han sorgit propostes que permeten llegir EPUB des dels mateixos navegadors. N'esmentem dues, una amb fitxers descarregats al mateix ordinador i una altra en lectura al núvol:

EPUBReader és un complement del navegador Firefox que permet llegir EPUB (sense DRM) que estan en l'ordinador de l'usuari. El mateix programa, però, permet localitzar EPUB distribuïts per internet i descarregar-los amb molta facilitat. Val a dir que també

disposa de la gestió de la biblioteca personal i que millora notablement les seves prestacions versió rere versió.

Bookworm és un servei web que ens permet pujar els nostres propis llibres EPUB (sense DRM) i llegir-los des de la web, en el núvol, de franc. També permet generar una versió per poder ser llegida des de dispositius mòbils, una gestió de la biblioteca personal i un 'punt de llibre'. Per a utilitzar aquest servei només hem de crear un compte i allotjar-hi els nostres arxius.

Tant una opció com l'altra, però, encara tenen un "look web", és a dir, un aspecte poc atractiu.

Les aplicacions d'escriptori, les aplicacions natives i les aplicacions d'internet enriquides.

A fi de millorar l'experiència lectora han aparegut nombroses aplicacions de lectura. La característica general d'aquest grup és que, poc o molt, per a poder llegir els documents cal la instal·lació de complements o de programes fets a mida.

En les aplicacions d'escriptori i natives, el programari de lectura s'instal·la en el dispositiu de l'usuari. Atès que dominen el programari de l'aparell, poden emprar i optimitzar les prestacions del programari. L'experiència lectora pot arribar a un màxim molt òptim, des de la personalització a la interactivitat, animacions enriquides, etc. A l'extrem, un llibre pot esdevenir una aplicació de dalt a baix.

Les aplicacions enriquides funcionen des del navegador però, a més, requereixen la instal·lació d'un programari o de complements en l'ordinador per a poder utilitzar-se. Generalment es necessiten frameworks. Normalment aquestes aplicacions donen tantes prestacions com les dels programaris d'escriptori.

Dins d'aquest grup es troben aplicacions altament sofisticades, com ara des de les desenvolupades per a plataformes digitals d'ensenyament a d'altres de més senzilles dedicades només a la lectura de text.

Hi ha aplicacions que només llegeixen llibres del propi dispositiu, com l'iBooks d'Apple, el reader del Kindle d'Amazon o el de Kobo. En aquest cas, la diferència entre els diferents programaris, respecte a internet, rau en l'ús que fan de la xarxa. En uns casos, només l'utilitzen per a comprar els llibres i descarregar-los a l'aparell. En altres casos l'utilitzen per a gestionar les notes i el punt del llibre de l'usuari i que aquestes siguin accessibles des de les diferents aplicacions que l'usuari té instal·lades en els diversos dispositius, com ara ordinador, mòbil i tauleta. Aquestes notes romanen en el 'núvol' propi de cada usuari. En altres casos, internet és emprat per a compartir les notes i altres experiències amb altres usuaris: Ibis, Kobe, etc.

Si bé poden existir aplicacions multiplataforma (basats, per exemple en Adobe Air), la majoria de programaris d'aquest grup han de ser desenvolupats per a cada tipus diferent de plataforma (Windows, iOS, Android, MacOS, Linux, etc) i, fins i tot, per a cada tipus de dispositiu (per a optimitzar-lo al màxim). Apple podria ser un exemple paradigmàtic d'empresa que malda perquè es desenvolupin aplicacions exclusives en el seu entorn 'propietari'. El cost de desenvolupar diverses vegades la mateixa aplicació per a cadascuna de les mateixes plataformes només està a l'abast de grans companyies, sobretot si cal actualitzar-les periòdicament.

Les aplicacions web

Les aplicacions web. Si bé la frontera entre les aplicacions del grup anterior i aquest són discos, les aplicacions web no s'instal·len ni executen en l'ordinador, sinó a través d'un navegador. Les noves aplicacions web estan trasladant el model de desenvolupament centrat en el marc del servidor d'aplicacions propietàries a un model centrat en la banda del client que treballa fluidament amb serveis en el núvol. Element clau del canvi de paradigma, entre altres avantatges d'aquest sistema trobem: estalvi de temps i de recursos en el desenvolupament, no ocupa espai en el disc dur, multiplataforma i actualitzacions immediates arreu, a més de permetre compartir recursos en el núvol amb altres usuaris, guardar notes, etc. És a dir, podem gaudir d'un sol desenvolupament que serveixi per a totes les plataformes i dispositius. A més, des del punt de vista comercial i de màrqueting, ens trobem que podem estalviar-nos les comissions de les botigues d'aplicacions i que podem mantenir una comunicació directa entre proveïdor de la informació i usuari. Aquest nou

plantejament continua tenint l'inconvenient que les funcionalitats encara no són tant potents com les aplicacions d'escriptori, però cada vegada més les diferències són menors: la implantació de l'html5 (que encara no és un estàndard oficial) està menant al sorgiment de noves aplicacions web molt interessants per als lectors i per als mitjans de comunicació i editors. Tot just estem a l'inici. A més, l'html5 permet guardar els llibres digitals a la caixa de l'aparell de lectura, amb la qual cosa, si es talla la connexió a internet, es pot continuar llegint.

Com a cloenda de l'article i a tall d'exemple, volem esmentar i compartir una nova proposta digital en les aplicacions web. Beat acaba de presentar el llibre digital, en obert, Manual de llengua per visibilitzar la presència femenina, de la filòloga Eulàlia Lledó. Desenvolupat amb estàndards web (html5, css3 i javascript) el llibre té una estructura gràfica en columnes i incorpora imatges i vídeos, es pot consultar des de qualsevol navegador web modern i s'adapta dinàmicament a qualsevol tipus de pantalla i a qualsevol dispositiu: ordinador, mòbil, tauleta, etc. El projecte s'anirà enriquint progressivament amb noves propostes digitals.

Per Josep M. Vinyes
Editor de Beat.cat i de l'Enciclopèdia.cat

Jan Verwoert *et alii*
En torno a la investigación artística
 Pensar y enseñar arte: entre la práctica y la especulación teórica

Durant la darrera dècada s'ha anat consolidant l'ús del concepte d'«investigació artística» per a referir-se no només a la naturalesa del procés artístic, sinó també a una nova disciplina entre la pràctica artística i l'especulació teòrica. A quin tipus, però, d'investigació ens referim quan parlem d'«investigació artística»?
 Bellaterra (Barcelona): Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 2011 · 102 pàg. · 13 x 19,5 cm · Rústica · ISBN 978-84-490-2670-6 · 15 €

Jaume Duran Castells (coord.)
La ficció cinematogràfica, avui

La ficció ha estat, i segueix sent, l'element bàsic del qual es nodreixen la majoria de les produccions cinematogràfiques. Ara bé, aquest sector ha experimentat grans canvis en els darrers anys i sembla necessari atendre'ls des d'una perspectiva teòrica, epistemològica i professional.
 Barcelona: Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona, 2011 · 146 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-475-3510-1 · 22 €

Maria Pia Fontana, Bet Capdeferro Pla (ed.)
Passatge a Amsterdam

Aquestes pàgines proposen aproximar-nos a la trama d'Amsterdam, ciutat amb una tradició urbanística extraordinàriament arrelada i contínua, considerada per a molts estudiosos un dels enclavaments imprescindibles per entendre l'estructura ideològica de l'Urbanisme Modern, i que és pol actiu d'investigacions territorials, urbanes i arquitectòniques de primer ordre.
 Girona: Universitat de Girona: Documenta Universitaria, 2011 · 154 pàg. · 21 x 26 cm · Rústica · ISBN 978-84-8458-332-5 · 39 €

Carme Pinós, Carlos Ferrater (dir.)
Taller Vertical 08-09

A principi de curs els alumnes de 2n a 5è de l'ESARQ es barregen per realitzar un exercici proposat. Durant una setmana l'Escola es transforma en un laboratori de recerca de la professió, de la mà de grans arquitectes. El llibre recull la informació dels tallers dirigits per Carme Pinós, Carles Ferrater, Emilio Tuñón i Luís Moreno Mansilla.
 Barcelona: Universitat Internacional de Catalunya (UIC), 2011 · 110 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-938493-1-3 · 12 € · Anglès, espanyol

DES DEL CAMPUS

Postres per a celíacs

Investigadors de la Universitat Politècnica de València elaboren noves postres de restaurant aptes per a celíacs i diabètics, entre d'altres, creps amb farina de tef o gelats de fruites.

Creps amb farina de tef amb un alt contingut proteic, coulant de xocolata amb una barreja de farina d'arròs i dacsa, gelats de fruites aptes per a diabètics i bescuits amb mill, quinoa o dacsa torrada. Aquests plats són el resultat d'un projecte d'investigació desenvolupat pel Grup CUINA de la Universitat Politècnica de València.

Coordinat per Purificación García Segovia, l'objectiu del treball ha sigut l'elaboració de postres de restaurant dissenyades per a persones afectades per alguna mena d'al·lèrgia, intolerància o diabetis. Els investigadors han tingut el suport de diversos restaurants de la

Comunitat Valenciana i d'empreses que van oferir les matèries primeres per al desenvolupament d'aquests plats.

Com a substituïts de les farines amb gluten, s'han emprat cereals i pseudocereals, en concret el mill, la melca, la dacsa torrada, el tef i la quinoa. «A més de no aportar gluten, contenen fins a un 20% més de proteïnes i un 30% més de vitamina E que la farina de blat convencional i aporten uns sabors i unes característiques organolèptiques totalment nous», destaca Purificación García.

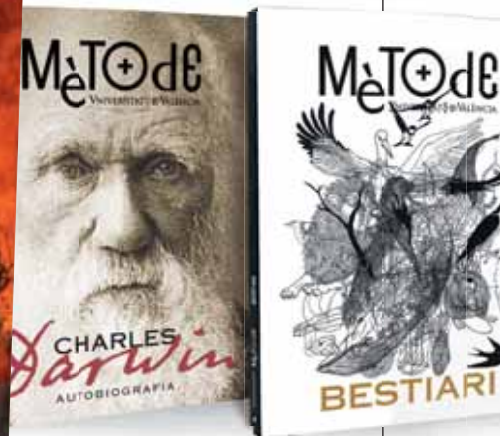
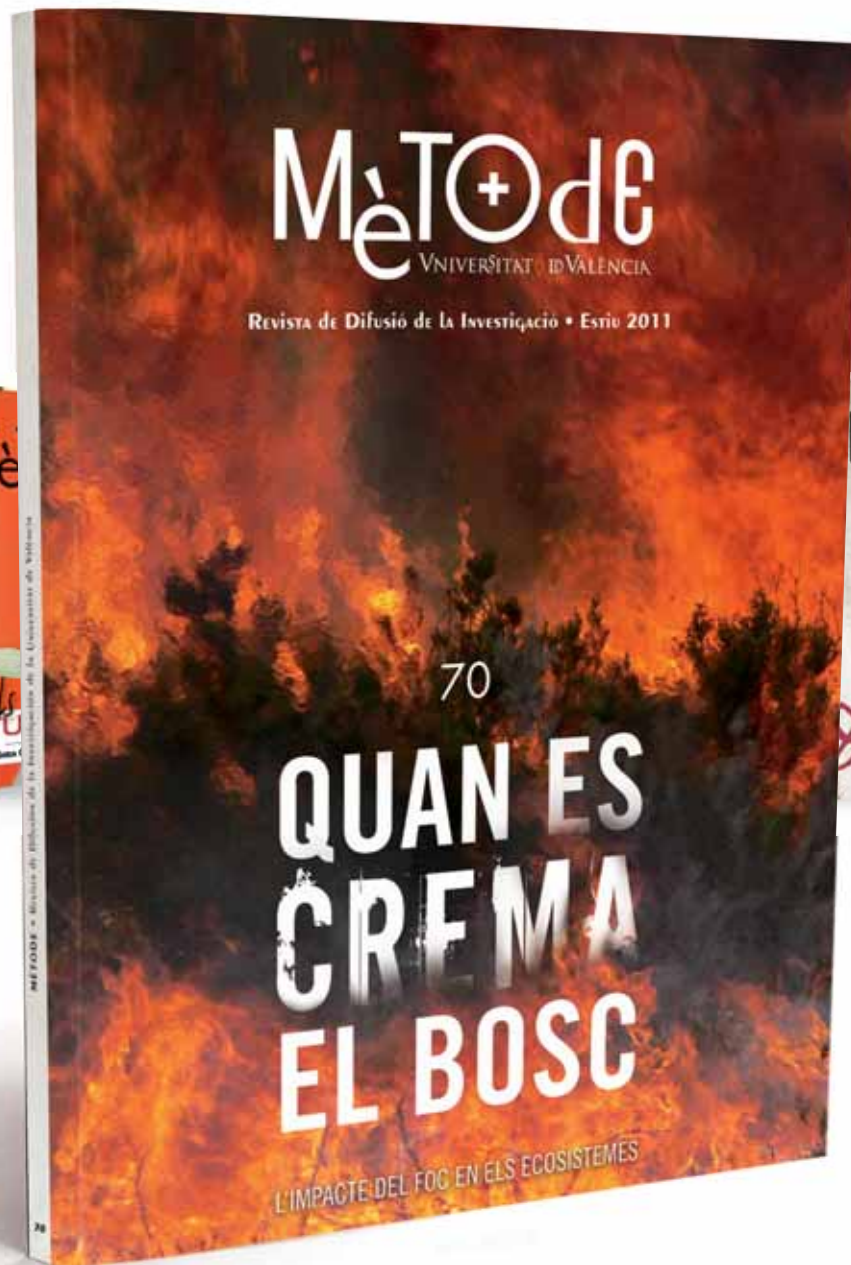
En el cas del sucre, han utilitzat com a substituïts un xarop comercial derivat del sucre de fruites amb el qual han elaborat gelats, i tagatosa en el cas dels bescuits i els productes de brioixeria per a restaurant. Per a l'aportació de fibra han emprat un producte ja comercialitzat també amb

un alt contingut en fibra soluble i una tolerància digestiva excel·lent.

Aquest projecte ha sigut cofinançat amb fons FEDER de la Unió Europea, a través de la Conselleria de Turisme.

Després dels bons resultats que s'hi han obtingut, el Grup CUINA de la UPV continua investigant, en col·laboració amb empreses i restaurants de la Comunitat Valenciana, amb l'objectiu d'elaborar plats nous que puguin afegir-se als menús.

Subscriu-te a Mètode

i rebràs la col·lecció completa de les «Monografies Mètode»

Amb la teua subscripció per al 2011, podràs rebre com a regal de benvinguda tots els títols publicats de les «Monografies Mètode», una col·lecció de llibres de divulgació que compten amb edicions acurades i il·lustrades.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Vull subscriure'm a la revista Mètode durant un any

Preu de subscripció anual (4 números l'any): **25€ per a Espanya, 40€ per a l'estranger**

FORMA DE PAGAMENT:

Rebut domiciliat en el meu compte corrent

(20 dígits)

(LA RENOVACIÓ, SI NO S'INDICA EL CONTRARI, SERÀ AUTOMÀTICA)

PROMOCIÓ ESPECIAL 2011:

Tots els nous subscriptors rebran com a regal de benvinguda la col·lecció completa de MONOGRAFIES MÈTODE, que inclou quatre títols: *Albert Einstein. El seu segle i la seua ciència*, *Els nostres naturalistes* (2 vol.), *Autobiografia* de Charles Darwin i *Bestiari*.

Nom i cognoms (nom fiscal)

DNI

Telèfon

Domicili

Codi Postal

Població

Adreça electrònica

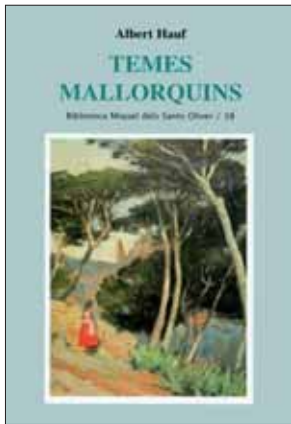
DATA I SIGNATURA:

INFORMACIÓ I SUBSCRIPCIONS A MÈTODE:

MÈTODE. Jardí Botànic de la Universitat de València
C/ Quart, 80. 46008 València

SUBSCRIPCIONS: 96 386 45 61

www.metode.cat

Albert Hauf
Temes mallorquins

Els treballs reunits en aquest volum tracten sobre literatura medieval i literatura tradicional. Hi trobem assaigs aprofundits sobre escriptors com Ramon Llull, Anselm Turmeda, Guillem de Torroella i Joan Eiximeno, per un costat, i, per un altre, sobre temes de la literatura popular com el teatre d'origen medieval, el cançoner o les rondalles mallorquines.

Palma: Edicions UIB, 2011 · 455 pàg. · 13 x 19 cm · Rústica · ISBN 978-84-8384-161-7 · 21 €

Joan Verdegall
La pràctica de la traducció francès-català

Aquest llibre va destinat als estudiants d'aquesta combinació lingüística, però també al professorat, amb el propòsit de sistematitzar els condicionants que intervenen en la traducció. Les seues pautes conductores són la reflexió traductològica, la pràctica traductora, l'experiència docent, la metodologia didàctica i la realitat cultural de les llengües implicades.

Vic: Eumo Editorial SA (Universitat de Vic); Universitat Autònoma de Barcelona: Universitat Jaume I; Universitat Pompeu Fabra, 2011 · 320 pàg. · 16,5 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-9766-403-5 · 28 €

Pierre Boulle
El planeta dels simis

Amb milions d'exemplars venuts en tot el món, reeditat ininterrompudament i adaptat al cinema, *El planeta dels simis*, l'obra mundialment coneguda de Pierre Boulle, és un dels grans clàssics de la ciència-ficció i de la novel·la d'aventures. Aquesta versió, traduïda per Juli Avinent, inclou un text introductor d'Alberto Giráldez sobre l'experimentació amb animals.

València: Publicacions de la Universitat de València, 2011 · 250 pàg. · 13 x 20 cm · Rústica · ISBN 978-84-370-8021-5 · 15 €

Cristina Badosa, Domènec Bernardó (ed.)
aïnes noves 3
Estudis literaris (nord)catalans

En aquest volum trobem dos reculls, un de treballs sobre la literatura medieval i contemporània nordcatalana i un d'estudis documentals i bibliogràfics (bibliografia crítica 1980-2008).

Perpinyà: Presses Universitaires de Perpignan, 2010 · 152 pàg. · 21 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-2-35412-053-5 · 10 € · Català, francès

E-BUC.COM

Diversos autors
UdG Llengua. Guia lingüística i d'estil

En aquest exhaustiu llibre d'estil podem trobar recomanacions genèriques i tota mena d'indicacions pràctiques (amb l'adequada base teòrica) que ens permet adquirir indicadors comuns sobre puntuació, abreviacions, tipus de lletres, utilització de majúscules... en definitiva, sobre els detalls lingüístics que conformen el discurs i el doten de solidesa i cohesió.

Girona: Universitat de Girona, 2011 · 106 pàg. · 21 x 30 cm · Rústica · ISBN 978-84-8458-346-2 · 10 €

Francesca Latorre Sánchez, Ramon Bassa i Martín (coord.)
XXIII Jornada d'Antroponímia i Toponímia (2010)
V Seminari de Metodologia en Toponímia i Normalització Lingüística

El llibre presenta les característiques i les noves incorporacions al Nomenclàtor oficial de toponímia major de Catalunya, on trobem articles que estudien fenòmens de l'antroponímia des d'un caire filologicohistòric, estudis de toponímia des d'un enfocament històric i comunicacions caracteritzades pel tractament de la toponímia des d'una òptica geogràfica.

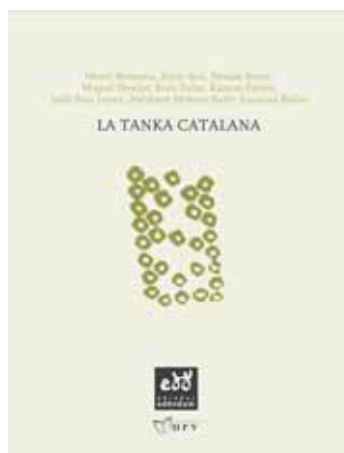
Palma: Edicions UIB, 2011 · 281 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8384-175-4 · 12 €

Mercedes Sanz, Joan Verdegall (ed.)
Construcción de identidades y cultura del debate en los estudios en lengua francesa

L'obra suscita debats afavoridors de la construcció d'una identitat basada en la intercomprensió dels pobles, de les societats o de les tradicions, en el qual no s'han escatimat esforços per compaginar els estudis lingüístics i traductològics, les investigacions literàries i narratològiques, els aspectes pedagògics de l'ensenyament, o les anàlisis culturalistes.

Castelló de la Plana: Universitat Jaume I. Servei de Comunicació i Publicacions, 2011 · 789 pàg. · 15 x 21 cm · Llibre electrònic · ISBN 978-84-8021-787-3 · 30 € · Memòria USB

Jordi Mas López (cur.)
La tanka catalana

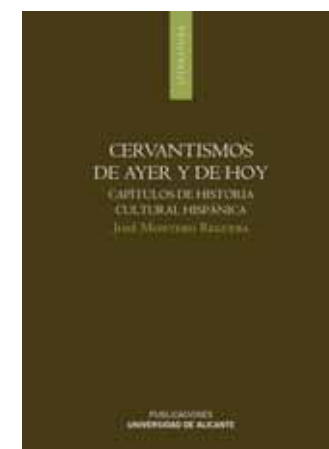
Els estudis que figuren en aquest volum abasten tres grans camps. El primer comprèn estudis sobre l'ús que de la forma japonesa importada han fet els poetes catalans; el segon camp aplega estudis sobre diversos aspectes d'aquest corpus poètic; finalment, el tercer posa en relleu la importància que la tanka ribiana té encara en la nostra literatura.

Sant Coloma de Queralt: Publicacions URV:
Obrador Edèndum, 2011 · 210 pàg. · 16 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-8424-184-3 · 19 €

Denise Desautels
Tomba de Lou
Traducció d'Antoni Clapés

Antoni Clapés trasllada al català aquest llarg poema en prosa sobre la pèrdua, el dolor i el dol. Després de la llarga malaltia de Lou, l'amiga de l'ànima –potser l'alter ego de Denise Desautels–, la consciència de la desaparició infligeix en la poeta un sofriment a frec de l'indicible. Desautels és una de les veus més destacades de la poesia quebequesa contemporània.

Vic: Eumo Editorial SA (Universitat de Vic):
Cafè Central, 2011 · 100 pàg. · 14 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-9766-401-1 · 18 €

José Montero Reguera
Cervantismos de ayer y de hoy
Capítulos de historia cultural hispánica

Aquest llibre recull aspectes, vessants, detalls, anàlisis i panorames de conjunt que tenen com a fil conductor el cervantisme. Els seus capítols recorren els quatre segles transcorreguts des de l'autor del *Persiles* fins a quasi els nostres dies, examinant els diferents moments de l'assetjament crític a «tota» obra cervantina i no exclusivament al *Quixot*.

Alacant: Publicacions de la Universitat d'Alacant, 2011 · 336 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-9717-150-2 · 20 €

Salvador Climent, Jaume Mateu Fontanals (coord.)
Gramàtica i cognició
Una aproximació cognitiva a l'anàlisi lingüística

Aquesta obra és una introducció a l'estudi de les eines i els conceptes fonamentals de l'anàlisi lingüística. Cadascun dels seus capítols, a excepció del primer, és una introducció a una de les disciplines considerades més bàsiques de la teoria lingüística: la semàntica, la sintaxi, la morfologia i la fonètica i la fonologia.

Barcelona: Editorial UOC, SL, 2011 · 250 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-9788-906-3 · 25 €

Verónica Zumárraga
El jornalero de la pluma
Los artículos de Azorín en La Prensa

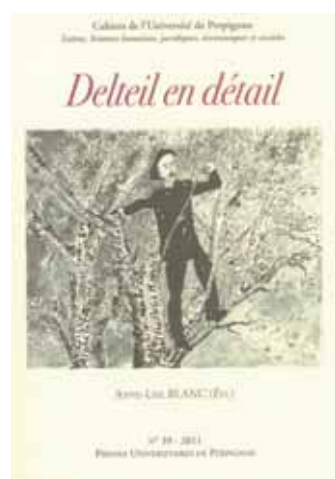
Aquest llibre ofereix una mostra interessant de la col·laboració d'Azorín en el diari argentí *La Prensa*. A més a més, l'estudi i la selecció de diversos textos azorinians (descriptius, polèmics o erudits), molts d'ells desconeguts per al lector dels nostres dies, permeten descobrir un diàleg enriquidor entre les literatures de les dues vores.

Alacant: Publicacions de la Universitat d'Alacant, 2011 · 274 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-9717-151-9 · 20 €

Anne-Lise Blanc (ed.)
Delteil en détail

Els textos que es recullen en aquest llibre dibuixen el perfil literari i sensible de Joseph Delteil. Aquesta obra s'interessa tant per les fonts d'inspiració com per la inventiva d'un autor atrevit que li agradava barrejar els gèneres igual que mostra la fecunditat d'una obra encara desconeguda.

Perpinyà: Presses Universitaires de Perpignan, 2011 · 192 pàg. · 14 x 20,5 cm · Rústica · ISBN 978-2-35412-135-8 · 18 €

Carlos Ramos
Construyendo la modernidad
Escritura y arquitectura en el Madrid moderno (1918-1937)

L'autor explora els contactes entre arquitectura i escriptura en les dues dècades que van precedir la Guerra Civil. En aquell moment, l'arquitectura representa la materialització predilecta de les idees de la modernitat estètica, i atreu creadors de diversos àmbits. Entre d'altres, s'analiza la construcció de la Gran Via de Madrid i figures com Vicente Huidobro.

Lleida: Edicions de la Universitat de Lleida, 2011 · 248 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8409-377-0 · 24 €

John London
Contextos de Joan Brossa
L'acció, la imatge i la paraula

Qui és Joan Brossa? L'inventor d'objectes absurds i divertits? El poeta de versos tan banals que no semblen versos? El dramaturg que escrivia peces antiteatral? O aquell petit home que no s'estava de comentar cada fenomen social? El llibre no és només una anàlisi original d'un escriptor mal entès, sinó també una reconsideració dels corrents estètics del segle XX.

Barcelona: Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona, 2010 · 244 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-475-3428-9 · 27 €

Antoni Ferrando Francés,
Miquel Nicolás Amorós
Història de la llengua catalana

Una llengua amb una rica tradició literària, que ha sobreviscut als canvis, a les persecucions polítiques i als reptes comunicatius. Una llengua exposada a la despersonalització, que s'ha enriquit, tanmateix, pel contacte amb altres idiomes i per l'acolliment de població immigrada. Explicar aquests contrastos és l'objectiu d'aquesta segona edició.

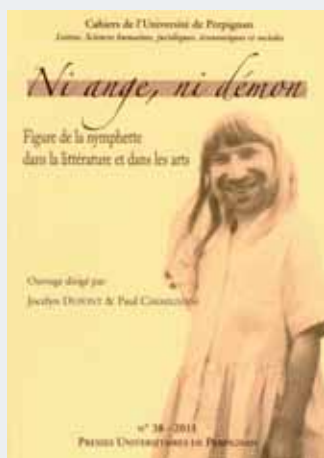
Barcelona: Editorial UOC, SL, 2011 · 264 pàg.
· 15 x 23 cm · Rústica · ISBN 978-84-9788-380-1 · 38 €

Jocelyn Dupont, Paul Carmignani (dir.)
Ni ange, ni démon
Figure de la nymphette dans la littérature et dans les arts

El punt de partida d'aquest llibre és la famosa *Lolita* de Nabokov. Aquesta obra s'interessa per la nimfa a la literatura i a les belles arts. Els autors exploren les aparicions de la escandalosa figura erotitzada de l'adolescent.

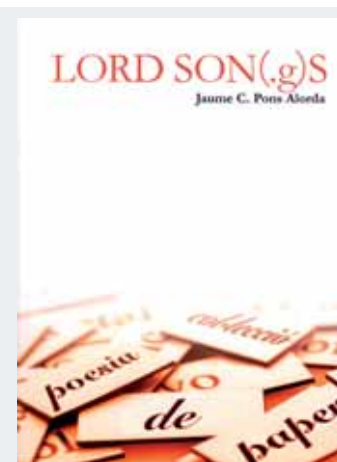
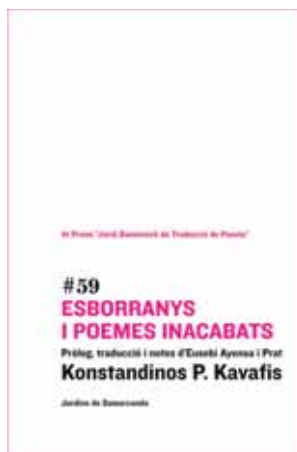
Perpinyà: Presses Universitaires de Perpignan, 2011 · 136 pàg. · 14 x 20,5 cm · Rústica · ISBN 978-2-35412-080-1 · 18 €

Konstandinos P. Kavafis
Esborranyos i poemes inacabats
Traducció d'Eusebi Ayensa

Aquests trenta-quatre poemes, pertanyents tots a l'última etapa de la vida de Kavafis, i en la magnífica traducció que en fa l'hel·lenista Eusebi Ayensa, permeten aprofundir en els grans temes de l'univers kavafià, com l'erotisme dels amors prohibits, l'herència d'un passat que s'esfondra irremediament o la visió tràgica i desesperança de la vida.

Vic: Eumo Editorial SA (Universitat de Vic): Cafè Central, 2011. 160 pàg. 14 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-9766-397-7 · 18 €

Jaume C. Pons Alorda
LORD SON(g)S

L'antologia, que pertany a la col·lecció *Poesia de paper* (número 149) de la Universitat de les Illes Balears, reuneix textos d'alguns dels seus poemes i de l'inèdit *Kingdom*. Els poemes de Jaume C. Pons, llicenciat en Filologia anglesa per la UIB, s'han traduït a l'anglès, francès, alemany, italià, gallec, basc, castellà, serbocroat, bosnià, estonià i ucraïnès.

Palma: Edicions UIB, 2011 · 45 pàg. · 15 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-8384-179-2 · 8 €

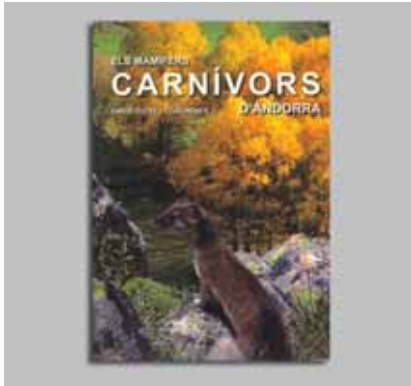
ENXARXATS

Joana Serra i Marta Melé, premis de comunicació científica Joan Lluís Vives

La Xarxa Vives d'Universitats va lliurar el darrer 15 de juliol, en el marc del Consell General que va tenir lloc a la Universitat Politècnica de Catalunya, els diplomes acreditatius dels dos guardons corresponents a la dotzena edició del premi de comunicació científica Joan Lluís Vives 2010. Les guanyadores van ser Joana Serra de la Universitat de Perpinyà Via Domitia (UPVD) i Marta Melé de la Universitat Pompeu Fabra (UPF). El premi, convocat anualment per la Xarxa Vives amb la col·laboració de la Càtedra de Divulgació de la Ciència de la Universitat de València i de la CAM, és de 1.500 euros i inclou la publicació a les revistes *Mètode* i *L'Espill* editades per la Universitat de València i la publicació d'una ressenya a *El Temps*.

El jurat del premi 2010 –coordinat per Martí Domínguez, de la Universitat de València, i integrat per Rosa Calafat (Càtedra UNESCO de Llengües i Educació), Gustau Muñoz (UV) i Jordi Solé (Universitat de Vic)– va acordar per unanimitat atorgar el premi en la modalitat de ciències socials i de l'educació i humanitats, a l'article *Un trauma col·lectiu*, de Joana Serra i Serra, de la UPVD. En la modalitat de ciències bàsiques, ciències de la salut, enginyeries i arquitectures, va resultar guanyador l'article *Genoma i recombinació: traçant la història evolutiva dels humans*, de Marta Melé Messguer, de la UPF. El articles guanyadors es poden consultar en el web www.vives.org

Els mamífers carnívors d'Andorra
David Guixé

L'obra fa una anàlisi detallada dels aspectes més rellevants sobre l'estat i la vida dels carnívors al Principat d'Andorra. És un llibre de consulta sobre la gran fauna de les muntanyes pirinenques, d'interès tant per a aficionats com per als professionals que es dediquen a l'estudi dels mamífers o els gestors de fauna. Conté dades de tretze espècies de carnívors i inclou taules, figures i prop de dues-centes fotografies sobre aquestes espècies i els seus hàbitats.

Institució Catalana d'Història Natural. Institut d'Estudis Catalans. Centre Tecnològic Forestal de Catalunya, 2011. 267 pàg.
ISBN: 978-84-9965-036-4 (IEC). 24 €

L'avaluació de les habilitats d'expressió oral en català: tendències i evolució
F. Xavier Vila i Moreno (ed.)

Aquest informe és resultat de l'estudi global de les proves emprades pels diferents organismes que s'encarreguen de l'avaluació del català oral, amb dos objectius: conèixer com s'avalua l'expressió oral catalana a Catalunya i conèixer l'evolució de la concepció i l'aplicació d'aquestes proves. Aquest treball és una eina d'interès per a totes les persones que hagin d'elaborar un dispositiu d'avaluació de l'expressió oral en català.

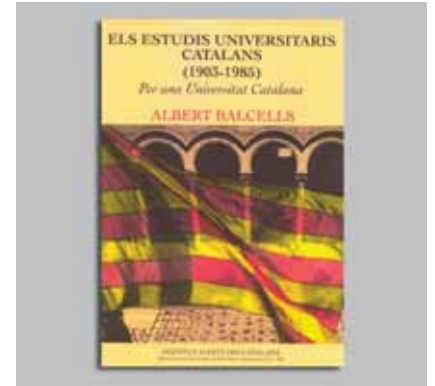
Institut d'Estudis Catalans.
Xarxa Cruscat, 2011. 70 pàg.
ISBN: 978-84-9965-054-8. 15 €

Les quatre grans Cròniques III. Crònica de Ramon Muntaner
Ferran Soldevila

Després de la publicació de l'edició revisada de les cròniques de Jaume I i de Bernat Desclot, ara es presenta la *Crònica* de Ramon Muntaner, que posa a l'abast d'estudiosos i de lectors interessats la feina que Ferran Soldevila havia dut a terme en *Les quatre grans Cròniques*, obra publicada l'any 1971. El text ha estat revisat filològicament per Jordi Bruguera i es presenta amb l'ortografia modernitzada. L'abundant anotació històrica és completada i corregida per M.Teresa Ferrer i Mallol.

Institut d'Estudis Catalans. Secció Històrico-Arqueològica, 2011. 508 pàg.
ISBN: 978-84-9965-035-7. 22 €

Els Estudis Universitaris Catalans (1903-1985)
Albert Balcells

Els Estudis Universitaris Catalans van servir per a donar als estudiants de la Universitat de Barcelona els ensenyaments relacionats amb la cultura catalana que restaven exclosos del centre oficial. El llibre recull la llarga història d'aquesta institució que durant anys va formar generacions d'intel·lectuals catalans i per on van passar bona part dels actuals professors catalanòfils de diverses universitats europees i americanes.

Institut d'Estudis Catalans. Secció Històrico-Arqueològica, 2011. 217 pàg.
ISBN: 978-84-9965-041-8. 20 €

Vocabulari de biologia de la reproducció
Mercè Durfort

Aquest vocabulari trilingüe català-castellà-anglès conté els termes més utilitzats pels estudiosos de la reproducció humana i la reproducció d'altres vertebrats i invertebrats, terrestres i aquàtics. Els termes s'ordenen alfabèticament en català, amb les equivalències en castellà i en anglès. Inclou també índexs alfabètics en castellà i en anglès perquè sigui més accessible als estudiants de llengües.

Institut d'Estudis Catalans. Secció de Ciències Biològiques, 2011. 62 pàg.
ISBN: 978-84-9965-051-7. 15 €

El Tractat dels Pirineus de 1659
Traducció de Mercè Comas

Aquesta traducció posa per primera vegada a disposició d'un públic ampli el text del Tractat dels Pirineus en català. L'edició a partir de la qual s'ha traduït s'ha triat segons els continguts, l'any i la qualitat de la redacció. El llibre inclou una presentació d'Òscar Jané en la qual s'expliquen les causes del Tractat -situant Catalunya en els moments importants de les negociacions- i el que realment va representar en l'època, tant les conseqüències que comportà com la simbologia que prengué.

Institut d'Estudis Catalans.
Secció Històrico-Arqueològica, 2011. 72 pàg.
ISBN: 978-84-9965-050-0. 17 €

Contributions to Science
Institut d'Estudis Catalans

Aquest número està dedicat monogràficament a la química que es desenvolupa a les terres de llengua catalana. Aquesta és una de les contribucions de l'Institut d'Estudis Catalans a la commemoració de l'Any Internacional de la Química, que se celebra aquest 2011. Inclou, entre altres publicacions, treballs procedents de grups de recerca en química liderats per alguns dels investigadors locals més citats internacionalment.

Institut d'Estudis Catalans, 2010. Vol. 6-2. 252 pàg. ISSN (format paper): 1575-6343. ISSN (format digital): 2013-410X. 39 €

Atles lingüístic del domini català, vol. V
Joan Veny i Lidia Pons

Aquest volum se centra en el català utilitzat en tot l'àmbit lingüístic referent a les indústries relacionades amb l'agricultura i el món dels vegetals. Inclou més de tres-centes mapes, que permeten observar les variacions lingüístiques gràcies a les transcripcions fonètiques de cada mot, i també prop de dues-centes fotografies i dibuixos. Aquesta obra de referència per a estudiosos forma part d'un projecte de reconegut valor etnogràfic.

Institut d'Estudis Catalans. Secció Filològica, 2010. 432 pàg.
ISBN: 978-84-9965-043-2 (v. 5). 110 €

Joseph Ramoneda
La république concordataire et ses curés dans les Pyrénées-Orientales (1870-1905)

A l'inici de la 3a República, en els Pirineus-Orientals s'enfrontaven els clericals i els anticlericals sobre la laïcització de la vida pública i de l'educació, de les processons, dels enterraments civils i dels manuals escolars. Per aquest motiu, la laïcitat queda integrada, en aquest departament excèntric, en la vida política nacional.

Perpinyà: Presses Universitaires de Perpignan, 2011 · 168 pàg. · 16 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-2-35412-129-7 · 18 €

William Coxe
España bajo el reinado de la Casa de Borbón (1700-1788)

L'obra de William Coxe ha gaudit i gaudeix de gran predicament entre els estudiosos, tant pel contingut mateix com pel to en què està concebuda i redactada. La seua minuciositat i extensió –des de la mort de Carles II fins a la de Carles III– la converteixen en una font d'informació molt singular i rica, basada en una voluminosa documentació.

Alacant: Publicacions de la Universitat d'Alacant, 2011 · 1.378 pàg. · 14 x 22 cm · Cartoné · ISBN 978-84-9717-154-0 · 42 €

José Luis Alay Rodríguez
Tibet, el país de la neu en flames

Els deu anys d'història del conflicte se situen en el seu context polític i social. Cerca les causes de la revolta del 2008 i les conseqüències que ha tingut en la vida dels tibetans l'establiment d'una llei marcial encoberta no exempta d'un elevat grau de repressió, amb l'ajut d'entrevistes inèdites i declaracions de les autoritats xineses i de dissidents tibetans.

Barcelona: Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona, 2011 · 182 pàg. · 15 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-475-3488-3 · 18 €

Jordi Bolòs (cur.)
La caracterització del paisatge històric Territori i Societat: el paisatge històric V

Aquest cinquè volum el componen un ampli dossier central, dedicat als treballs de caracterització del paisatge històric i especialment al projecte PaHisCat català i al projecte Historic Landscape Characterisation anglès, i una segona part, dedicada a altres recerques, relatives a territoris com les altes terres britàniques, Andorra, País Valencià o Osona.

Lleida: Edicions de la Universitat de Lleida, 2011 · 440 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8409-372-5 · 25 € · Anglès, català

Antoni Moliner Prada
La Guerra del Francès a Catalunya segons el diari de Raimon Ferrer

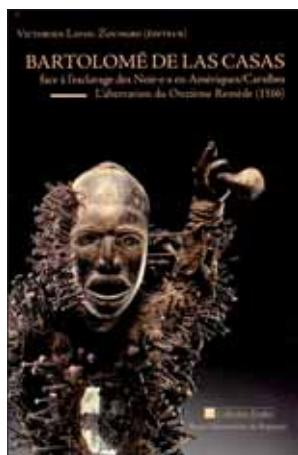
Barcelona cautiva, dietari escrit pel pare Raimon Ferrer (1777-1821), és una obra fonamental sobre l'ocupació napoleònica de Catalunya i l'organització de la resistència durant la Guerra del Francès (1808-1814). Espectador privilegiat, dedicat a l'assistència hospitalària i a les presons reials, dona testimoni de tot el que succeeix a la ciutat i al Principat.

Bellaterra (Barcelona): Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 2011 · 364 pàg. · 16 x 23 cm · Rústica · ISBN 978-84-490-2661-4 · 20 €

Victorien Lavou Zoungo (ed.)
Bartolomé de las Casas Face à l'esclavage des Noir-e-s en Amériques/Caraïbes L'aberration du Onzième Remède (1516)

Els treballs de diversos investigadors (Europa, Amèrica, Carib) de diferents disciplines es reuneixen en aquest llibre per fer sortir a la llum una de les propostes més debatudes i polèmiques de Bartolomé de Las Casas. Replantegar aquesta proposta en un marc més ampli ens permetrà apoderar-nos-en i obrir noves perspectives d'una cerca creuada.

Perpinyà: Presses Universitaires de Perpignan, 2011 · 376 pàg. · 16 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-2-35412-081-8 · 25 € · Espanyol, francès

Lola Harana i Torrejón (coord.)
Jaume Vicens Vives, mestre d'historiadors

Aquest llibre recull una aproximació a la rica figura de Jaume Vicens per la via dels testimonis, la memòria i els records, i reuneix les aportacions d'aquells que el van conèixer en l'exercici de la seua càtedra universitària com a professor, així com a través de les diverses iniciatives que va endegar per tal d'assegurar la renovació de la ciència històrica i de la historiografia catalana.

Barcelona: Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona, 2010 · 190 pàg. · 17 x 24 cm · Cartoné · ISBN 978-84-475-3478-4 · 25 €

Marie Curie
Escritos biográficos

«Benvolgut Pierre, a qui mai tornaré a veure ací, vull parlar-te en el silenci d'aquest laboratori, on no pensava que hauria de viure sense tu». Amb aquestes paraules obri Marie Curie l'entrada del seu diari en què recull el terrible pesar per la mort accidental del seu marit Pierre, amb qui havia compartit passió científica.

Bellaterra (Barcelona): Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 2011 · 244 pàg. · 14 x 22 cm · Rústica · ISBN 978-84-938717-1-0 · 18 €

Josep M. Nolla, Lluís Palahí, Jordi Vivo (cur.)

De l'oppidum a la ciuitas La romanització inicial de la Indigècia

Aquest treball naix de la voluntat de posar al dia, amb les darreres novetats, un primer esbós d'explicar, amb cert detall i a partir d'una lectura eminentment arqueològica, els orígens de la romanització en l'abast del territori que anomenen Indigècia. Engloba l'anàlisi d'un procés històric, el paisatge i la transformació en el territori anomenat Gerunda.

Girona: Universitat de Girona, 2011 · 436 pàg. · 21 x 25 cm · Rústica · ISBN 978-84-8458-341-7 · 30 €

Marc A. Adell *et alii* (ed.) Josep Climent i Avinent (Castelló de la Plana, 1706-1781) Bisbe de Barcelona

Home compromès amb la justícia social, la pau i la llibertat, el bisbe Climent es va significar al seu temps per una excepcional sensibilitat cap a les necessitats humanes tant econòmiques com afectives i intel·lectuals. La figura de Josep Climent esdevé tot un símbol dels valors que al llarg del temps han conreat molts homes i dones de les nostres comarques.

Castelló de la Plana: Universitat Jaume I. Servei de Comunicació i Publicacions, 2011 · 409 pàg. · 15 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-8021-756-9 · 24 €

L. Messeguer *et alii* (ed.) La cultura exiliada

Les biografies i les obres de la cultura exiliada de la Guerra d'Espanya 1936-1939, i el període històric en què es produïren, constitueixen una qüestió alhora científica, històrica i literària. Els estudis procedeixen del Congrés Cultura i exili (Universitat Jaume I i Fundació Max Aub, desembre 2009), dins el marc internacional de congressos «Setenta años después».

Castelló de la Plana: Universitat Jaume I. Servei de Comunicació i Publicacions, 2011 · 590 pàg. · 15 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-8021-784-2 · 26 €

Gilbert Larguier (coord.) Transmettre et échanger en Roussillon et en Languedoc XVIIe-XVIIIe siècle Journées d'Histoire et Histoire du Droit et des institutions de l'Université de Perpignan Via Domitia (6)

Els processos de transmissió es troben al sí de la societat moderna (segles XVI-XVIII). Aquests processos els trobem presents a tots els sectors, a totes les institucions, a totes les categories. Els mitjans i les estratègies que apliquen les persones, les famílies i els grups socials s'estudien a partir d'exemples que s'han agafat al Llenguadoc i al Rosselló.

Perpinyà: Presses Universitaires de Perpignan, 2011 · 184 pàg. · 16 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-2-35412-132-7 · 18 €

Diversos autors Reduccions 98-99 Sobre Vicent Andrés Estellés

Número dedicat a Vicent Andrés Estellés (1924 – 1993), autor prolífic, considerat el renovador de la poesia valenciana contemporània. Conté articles d'Enric Bou, Francesc Parcerisas, Jaume Pérez Montaner, Vicent Salvador, Lluís Calvo i Jordi Valls, entre d'altres, que analitzen la vigència d'una obra que s'ha qualificat d'intel·lectual, sensual i revolucionària.

Vic: Eumo Editorial SA (Universitat de Vic), 2011 · 250 pàg. · 13,5 x 20,5 cm · Rústica · ISSN 0214-8846 · 26 €

E-BUC.COM

SABIES QUE...?

Margalida Llobera va triomfar en la cançó, el ball i el teatre

Margalida Llobera Llompart, popularment coneguda com a Margaluz, nasqué a Palma de Mallorca el 1939. Als tres anys, ella i els seus pares emigraren a Buenos Aires on Margalida estudià al Conservatori Nacional la carrera de Dansa i Música. Una vegada realitzats els estudis en dansa clàssica i art dramàtic, el 1954, tornà a Mallorca on va debutar com a ballarina. Poc després, el

1961, fou premiada amb el títol de Miss Balears i amb el de Dama d'Honor de Miss Espanya. Entre el 1965 i el 1970 començà la seua carrera musical passant a formar part del grup Els Valldemossa. Va aconseguir ser número 1 de la música espanyola dels anys 70 i una medalla de bronze al Festival Pre-Eurovisió amb la cançó «Fiesta». També s'inicià professionalment com a actriu de la companyia Xesc Forteza i, arran de la seua interpretació i èxit de Ninette (1967) n'esdevingué la primera actriu. També participà en produccions cinematogràfiques, i en sèries de TV3 i IB3. El capvespre del 29 de gener de 2006 morí a la seua casa de Palma a causa d'un càncer limfàtic diagnosticat dos anys abans. El 2006 rebé, a títol pòstum, el Premi Ramon Llull de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Consulteu la biografia completa al Diccionari Biogràfic de Dones (www.dbd.cat).

LA CRÒNICA

M'he perdut

**2011. Any internacional de la investigació
sobre la malaltia d'Alzheimer**

El 25 de novembre de 1901, Auguste Deter ingressava en l'hospital psiquiàtric de Frankfurt. Durant els darrers mesos, vagava sense sentit per la casa, s'oblidava de coses quotidianes o passava hores cridant que el seu marit tenia una amant o que algú de la seua família volia fer-li mal. El seu psiquiatra, Alois Alzheimer, li va demanar en un dels reconeixements que escriguera el seu nom i la dona, després d'intentar-ho, va començar a repetir «m'he perdut» (Ich habe mich verloren). 110 anys després, no s'ha trobat una definició millor per la malaltia que patia.

Després de la mort de Deter el 1906, Alzheimer va procedir a l'estudi histològic del seu cervell. No era una cosa molt normal en l'època, dominada per la psicoanàlisi, però Alzheimer era deixeble d'Emil Kraepelin, opositat a Freud i considerat fundador de la psiquiatria científica moderna. Kraepelin pensava que les demències no naixien del subconscient, sinó que eren producte de problemes biològics, metabòlics i genètics. Alzheimer va descobrir anomalies en el seu examen, plaques senils, cabdells neurofibril·lars i canvis arterioscleròtics cerebrals, i un any després va publicar els resultats de l'estudi. El 1910, Kraepelin va incloure la nova malaltia en la vuitena edició del seu *Manual de psiquiatria* i, un any després, Alzheimer va diagnosticar el seu segon cas, al qual se'n van afegir 11 més, ja amb el seu cognom com a nom de pila.

Un segle més tard, les dades són aclaparadores i les prediccions terribles. En tot el món, pateixen la malaltia entre 21 i 28 milions de persones i es tracta del tipus de demència més comuna. Es preveu que el nombre de malalts es duplique el 2020 i que es triplique el 2050. L'envelliment de la població provocarà un creixement dels casos perquè la probabilitat de patir la malaltia és proporcional a l'edat. Per exemple, per damunt dels 75 anys d'edat la probabilitat de patir demència és 5 vegades major que als 65 anys.

L'augment de l'esperança de vida significarà una major supervivència del malalt, que actualment està al voltant dels 15 anys a Espanya. Segons l'Associació Nacional d'Alzheimer, el 80% dels més de 600.000 malalts de l'estat espanyol romanen a casa, de manera que entre malalts, familiars i cuidadors esdevenen quasi tres milions d'afectats. El 2025, en seran quasi set milions. Són dades pròpies d'una epidèmia. Al cost personal cal sumar els costos derivats dels serveis mèdics i socials que es precisen. A Espanya, s'ha calculat que aquest cost econòmic és de 12.800 euros

Una malaltia amb rostre: de Rita Hayworth a Pasqual Maragall

El 1987, vuitanta anys després de ser inclosa en els manuals, la malaltia d'Alzheimer es va presentar en societat. La filla de Rita Hayworth va posar fi als rumors que vinculaven la seua mare amb diverses addiccions i va assenyalar que el seu aspecte i comportament estaven provocats per aquest tipus de demència. No es va quedar ací, va començar un llarg treball de divulgació i cerca de recursos per a la investigació. Fins a aquell moment, la malaltia feia servir en el seu nom de pila i a penes es distingia de la demència senil.

Durant els darrers anys, la presència de la malaltia en la vida pública és habitual. Ja siga mitjançant pel·lícules com *El hijo de la novia*, còmics com *Arrugas* o documentals com *Bucarest* o *Bicicleta, cullera, poma*. En ambdós, persones famoses i amb una llarga carrera professional, Jordi Solé Tura i Pasqual Maragall, respectivament, revelen la seua lluita contra la malaltia. El cas del President és paradigmàtic de la nova actitud respecte a la malaltia. De la resignació inevitable que hi havia fins no fa massa, s'ha passat a un optimisme combatiu. En el seu cas, la lluita s'ha encarnat en una Fundació que cerca, com ho feia Yasmin Aga Khan Hayworth, informar sobre les demències per a trencar els tòpics i dinamitzar la investigació. Entre altres institucions, la Fundació té acords amb la Universitat d'Andorra i la Pompeu Fabra. Aquesta última, també té un acord amb la Fundació Vila Casas per a la publicació anual de l'Informe Quiral, on s'analitza el tractament mediàtic de la sanitat. El de 2010 va estar dedicat a la malaltia d'Alzheimer.

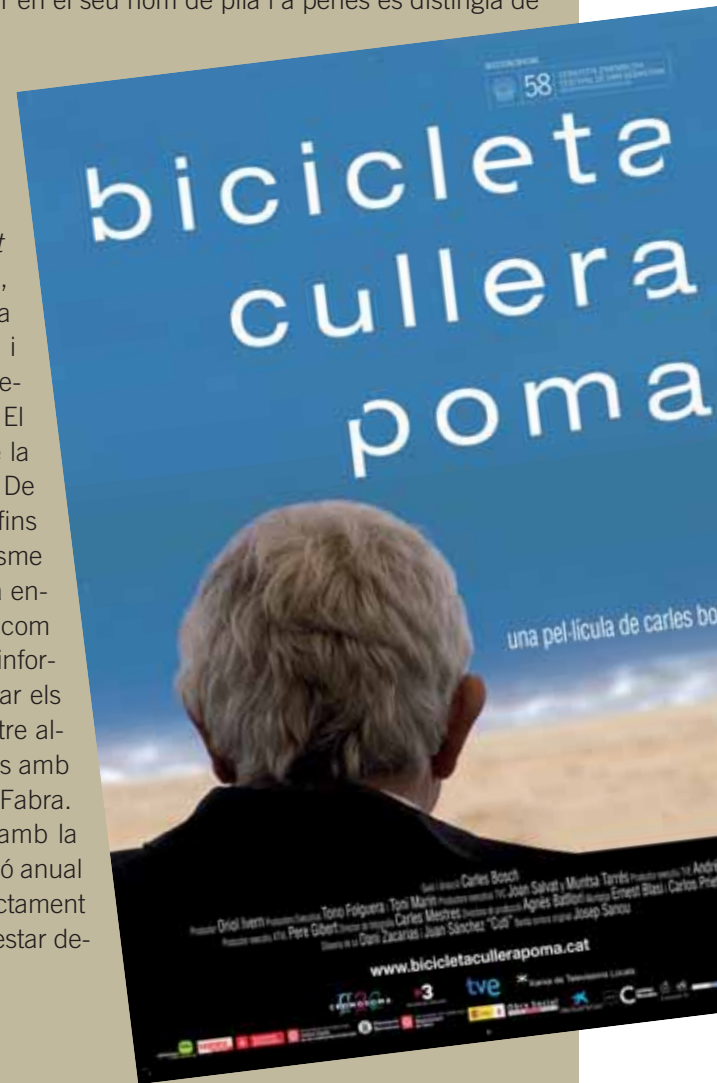
anuals per als casos de demència lleugera, de 16.400 euros anuals per als casos amb demència moderada, i de 22.100 euros anuals per als casos de demència moderada-greu.

La celebració de l'any internacional de la investigació sobre l'Alzheimer vol impulsar l'estudi d'una malaltia de la qual encara desconexem massa coses. Sabem que és una malaltia que apaga el cervell. Concretament, les neurones de l'hipocamp i de l'escorça, les regions responsables d'emmagatzemar i de recuperar informació. També hi ha evidències que la responsable inicial de l'apagada és una proteïna anomenada beta-amiloide, que es desnaturalitza en un procés semblant al que provoca que la llet es talle, i forma

agregacions en forma d'espagueti que es dipositen en forma de plaques sobre les neurones provocant-ne la desconexió i la mort.

Una malaltia sense cura

A partir d'ací, hi ha més dubtes que certeses i comença el terreny de la futura investigació. El gran enigma és què origina la malaltia. En l'actualitat, es creu que hi ha una combinació de factors com l'edat, l'herència genètica, el metabolisme i la vida saludable. Tampoc hi ha certeses respecte al tractament. Malgrat les notícies que periòdicament es publiquen anunciant fórmules miraculoses, no existeix una cura ni cap mètode que garantisca que no es desenvolupe la malaltia.

Donació de teixits neuronals

Un punt central de la investigació passa per l'examen del cervell humà, com va fer Alois Alzheimer fa 110 anys. Les proves amb animals o els seguiments a persones amb trastorn cognitiu lleu tenen les seues limitacions. Els bancs de teixits neurològics cobreixen aquesta funció i les donacions, menys conegudes que les d'òrgans, són molt importants. Els serveis científicotècnics de la UB són els responsables del Banc de Teixits Neurològics de Catalunya, que es troba situat a l'Hospital Clínic de Barcelona. El Banc està obert a les donacions de persones amb o sense malalties neurològiques o psiquiàtriques i el seu fons de teixits està a disposició dels investigadors.

Tot i que és evident que no es renuncia a descobrir l'origen de la malaltia i poder curar-la, els treballs han gravitat cap a tres objectius fonamentals: prevenció, diagnosi precoç i atenuació del desenvolupament. La gran quantitat de preguntes i les dades epidèmiques de la malaltia fan que els treballs sobre l'Alzheimer siguen cada vegada més nombrosos. Segons la base de dades PubMed, el 2010 es van difondre 523 articles científics. Les principals línies d'investigació es basen a entendre com es desencadena el procés de la malaltia, a impedir que la malaltia es desenvolupe o, en cas que ho faça, a detectar-la a temps. Els treballs que estudien la prevenció tracten de vincular el desenvolupament de la malaltia amb certs hàbits o consums o amb qüestions relacionades amb el metabolisme o la presència d'altres malalties. Les universitats de la Xarxa Vives són protagonistes en la investigació sobre la malaltia d'Alzheimer.

Vida sana

Un dels camps principals és la dieta, on podem distingir entre l'estudi dels beneficis de substàncies presents en els aliments i les possibilitats dels aliments funcionals, que són els que incorporen substàncies

beneficioses per a la salut. Per exemple, un dels grups d'investigació de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) va comprovar que una dieta rica en polifenols, presents en el te, el raïm, l'oli d'oliva o les nous i àcids grassos poliinsaturats, peix blau, panís o carabassa, augmenta la producció de noves neurones. El treball va mostrar que la neurogènesi, formació de neurones noves, és possible fins i tot en casos on existeix procés degeneratiu però, atenuant l'eufòria habitual que sol envoltar aquest tipus de notícies, les conclusions parlen de retardar l'aparició de la malaltia, no d'evitar-la o aturar-la.

La Universitat de Lleida (UdL) està present en diversos projectes per a desenvolupar substàncies actives per a la salut. El grup Nutren té una línia de recerca per a estudiar l'estrès oxidatiu cel·lular, un procés de desequilibri intern que se suposa que té un paper important en la malaltia. Un altre grup de la universitat va treballar durant anys amb la UAB i la Universitat Rovira i Virgili (URV) per a desenvolupar aliments funcionals, a partir de substàncies presents en la fruita. La línia de recerca sobre antioxidants d'origen no farmacològic es manté oberta a l'Institut de Neurociències de la UAB.

Brainfoodhealth fou un projecte on la Universitat Politècnica de València (UPV) i la de les Illes Balears (UIB) col·laboraren amb altres universitats de Finlàndia, Alemanya i el Regne Unit i Indulleida, una empresa lleidatana de tractament d'aliments. L'empresa ha donat continuïtat al treball en col·laboració amb el departament de tecnologia dels aliments de la UdL. Per la seua banda, la Universitat d'Alacant (UA) i la de les Illes Balears (UIB) estan estudiant un dels principals ingredients de l'oli d'oliva, l'àcid oleic, que presenta nombroses propietats de tipus preventiu.

Una altra rutina de vida saludable és l'esport. L'Institut d'Investigacions Biomèdiques de la UAB va presentar un estudi realitzat amb les universitats de Califòrnia i Pablo de Olavide de Sevilla, en què es demostraven els efectes neuroprotectors de l'exercici físic. L'estudi va constatar que l'exercici té un efecte beneficiós sobre l'activitat de l'escorça i protegeix tant les neurones com la comunicació entre elles. El grup de Salut Pública de la Universitat de València (UV), en col·laboració amb la Universitat Pompeu Fabra (UPF), cerquen relacionar el tabac i l'alcohol amb el risc de desenvolupar la malaltia.

Avançar-se al deteriorament

Atès que es tracta d'una malaltia per a la qual no hi ha cura, només tractaments pal·liatius, la diagnosi precoç és un instrument fonamental. Normalment, quan la malaltia ofereix els primers símptomes, ja porta molts anys deteriorant el cervell, fet que redueix molt l'eficàcia de qualsevol tipus de fàrmac.

Les proves més esteses són les que avaluen el deteriorament cognitiu mitjançant tests o els que mesuren l'activitat cerebral a través de ressonàncies magnètiques. Existeixen línies d'investigació per a millorar ambdues. En el primer cas, un grup de la Universitat de Barcelona (UB) va concloure que no sempre les pèrdues de memòria són el primer símptoma, sobretot en els casos de persones més joves. Segons el seu estudi, un terç de les persones amb Alzheimer primerenc, abans dels 60 anys, va mostrar símptomes atípics, com ara alteracions conductuals, de llenguatge, visuals o problemes en la vida quotidiana. D'aquests, més de la meitat foren diagnosticats incorrectament. Per a millorar l'eficàcia de les ressonàncies, el grup d'Informàtica Biomèdica de la UPV va desenvolupar el 2010 un nou programari per conèixer l'estat i l'evolució del teixit cerebral afectat per qualsevol patologia neurològica. El sistema mesura el volum de les diferents parts del cervell a

partir d'imatges de ressonància magnètica de manera automàtica.

Existeixen nous camins en la detecció precoç. Al Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona, vinculat a la UPF, es treballa en la diagnosi per tomografia per emissió de positrons. Aquesta prova permet observar directament l'acumulació de plaques de proteïna beta-amiloide. Una altra línia novedosa és la que treballa amb els marcadors genètics, per tractar d'establir patrons que permeten saber la predisposició a desenvolupar la malaltia. El Departament de Biotecnologia de la UA, entre altres, ha realitzat estudis amb pacients amb deteriorament cognitiu lleu per a estudiar els qui després evolucionaren a la malaltia. Es tracta de localitzar persones en els nivells més inicials de la malaltia a fi d'analitzar el procés i comprovar l'actuació d'algunes teràpies farmacològiques, l'escassa efectivitat de les quals es creu que està relacionada amb l'avanç de deteriorament neuronal.

MIND és una iniciativa en la qual se cerca un enfocament multidisciplinar de la malaltia. El projecte, en què col·laboren universitats i empreses, tracta d'aplicar noves tecnologies per a avançar tant en la diagnosi precoç com en el desenvolupament de nous fàrmacs o en la teleassistència. La Universitat Jaume I (UJI) participa en el primer camp mitjançant l'aplicació de diverses tècniques de diagnosi precoç com la punció lumbar, la volumetria de l'hipocamp, la morfometria i diverses tècniques de ressonància. Entre aquestes últimes, la ressonància magnètica amb tensor de difusió per a mesurar la substància blanca en el lòbul temporal i la ressonància amb el cervell en estat de repòs. En el projecte, també estan la UV, on s'aplica l'espectroscòpia, i la UPV, on es fan les tomografies per emissió de positrons.

Per tal d'analitzar l'evolució dels malalts i ajudar-los a mantenir-ne la independència, la Fundació i2CAT, vinculada a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), ha desenvolupat un assistent virtual. Es tracta d'una pantalla amb una figura humana, tantes vegades vista al cinema de ciència-ficció, que detecta qualsevol canvi en els hàbits del malalt a través de sensors domòtics i crea una relació social amb ell. El Centre de Recerca en Enginyeria Biomèdica (CREB) de la UPC va desenvolupar un programa d'estimulació cognitiva a través de realitat virtual.

Entendre el cervell, entendre la malaltia

Un altre dels camps en què treballa és la reproducció del cervell, sa i malalt, per a entendre com funciona l'estructura neuronal

i com les plaques van apagant-la. La Unitat d'Informàtica Biomèdica de la UPF va decidir utilitzar la potència del processador Cell de PlayStation 3 per a estudiar com es comporten les proteïnes a nivell molecular, entre elles, la ja coneguda beta-amiloide.

Les temperatures molt baixes poden provocar que les proteïnes es desestructuren. A la UIB estudien la Yfh1, una proteïna homòloga a la fraxatina, que causa una malaltia neurodegenerativa anomenada atàxia de Friedrich. La Yfh1 es desnaturalitza a zero graus i la seua anàlisi pot servir per a estudiar què ocorre en altres malalties com l'Alzheimer.

El tercer camp d'investigació és la desacceleració de la malaltia. De moment, no existeix cap substància que garantisca que el procés neurodegeneratiu s'atura, però sí que hi ha alguns èxits que ens poden fer alimentar esperances en un futur, sobretot, en combinació amb els anteriors.

La UB, a través de la Fundació Bosch i Gimpera, té un acord amb la Fundació Genoma España per a desenvolupar nous compostos i una de les seues patents bloqueja a diversos nivells la cascada neurodegenerativa de les etapes inicials de la malaltia. Així mateix, la UB ha patentat una sèrie de compostos químics anàlegs a la tacrina, un producte amb capacitat d'augmentar les quantitats d'acetilcolina, un neurotransmissor el dèficit del qual sol correspondre a estadis de pèrdua de memòria. El grup de Química Organomètrica de l'UJI ha investigat les possibilitats de diversos compostos basats en el ruteni que, a dosis baixes, actua com a antioxidant i impedeix el deteriorament de les cèl·lules. El Grup de Recerca en Envel·liment de la UPF també estudia la possibilitat que els antioxidants previnguin o retarden la mort neuronal.

La UPV, en col·laboració amb la Universitat de Colúmbia, treballa en la monitorització de tècniques de teràpia amb ultrasons per a la deposició de medicaments en el cervell. Cerquen permeabilitzar determinades zones de la barrera hematoencefàlica per poder aplicar fàrmacs en certes regions cerebrals concretes, com les afectades per les malalties neurodegeneratives. Es tracta d'un avanç que, combinat amb els mètodes de diagnosi precoç, pot millorar l'eficàcia de les proves amb fàrmacs.

Una altra de les línies de recerca vol entendre les bases moleculars de la malaltia. A l'Institut de Recerca Biomèdica de Barcelona, vinculat a la UB, s'estudia la proteïna

Banc de records

La idea ix als llibres de Harry Potter, un lloc on posar el que no vols oblidar mai. El Banc de Records (bancorecuerdos.es) és una iniciativa que pretén conscienciar sobre les malalties neurodegeneratives i impulsar la investigació. Es tracta d'un espai virtual on tothom podrà donar mitjançant fotos, vídeos o textos el moment o la persona que no vol oblidar. Els records es poden apadrinar i la quantitat econòmica es destinarà a la investigació de la malaltia.

beta-amiloide i el seu procés d'agregació. El treball se centra a entendre aquestes agregacions primerenques per a posteriorment desenvolupar estratègies que inhibisquen aquest procés. Una de les hipòtesis és que no es tracta d'un procés estàtic, sinó dinàmic, amb molècules que entren i ixen de les fibres. Això vol dir que el procés d'agregació és reversible, tot i tractar-se d'una paraula que cal usar amb molta cura en aquesta malaltia ja que el dany neuronal que s'hagi pogut produir pot no ésser reversible. Més d'un segle després que Alois Alzheimer descobri els cabdells en el cervell d'Auguste Deter, continuem estudiant com se'n desfà la madeixa.

Per Jordi López
Periodista

IDEES I EMPRENEDORS

Dexma, del premi d'emprenedoria al milió d'euros

Estalvi energètic a partir d'informació precisa sobre el consum, aquest és l'objectiu del producte estrella de Dexma, una empresa fundada per joves emprenedors de la Facultat d'Informàtica de Barcelona de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC).

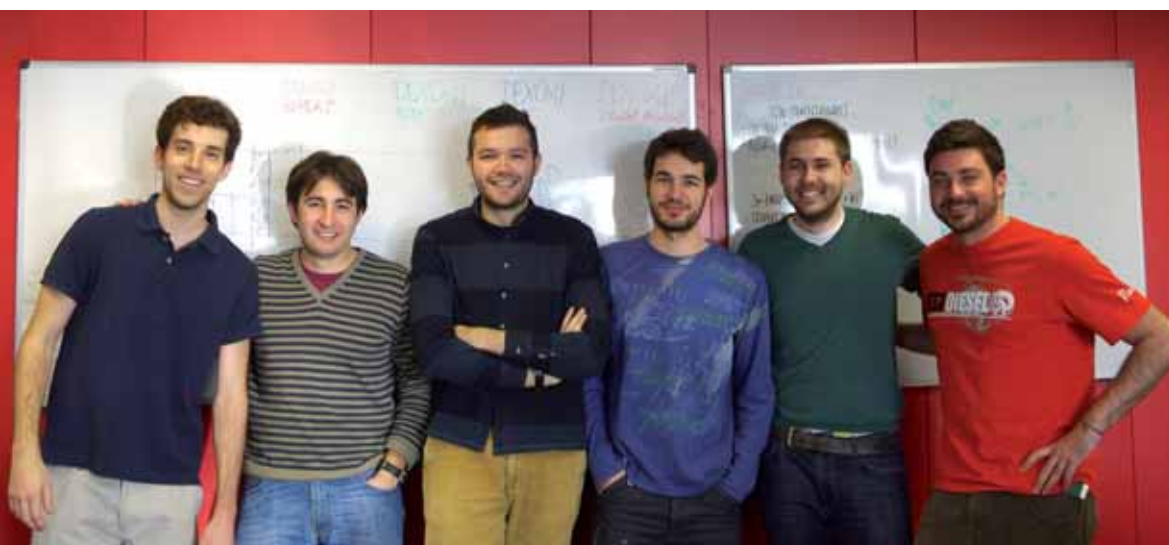
Joan Pinyol, Xavier Orduña i Guillem Corominas encara estudiaven a la UPC quan van decidir fer realitat la seua idea de negoci després de detectar la tecnologia emergent de les xarxes de sensors sense fil. «Se'ns va acudir gràcies a una assignatura d'emprenedoria» afirma Joan Pinyol. «Vam presentar el projecte al 7è Concurs de Crea-

ció d'Idees de Negoci i vam obtenir el segon premi dotat amb 3.000 euros. Aquest va ser el capital inicial de Dexma», assegura.

Els premis van ser l'empenta inicial i durant el primer any es van finançar amb els 50.000 euros que van rebre de guardons d'emprenedoria, com els que atorguen Bancaixa o Caixa Tarragona. «Les xarxes sense fils estaven pensades per ciutats intel·ligents, sistemes de detecció d'incendis o magatzems intel·ligents. Era una idea pionera al país i va rebre molts premis, però no hi havia suficient demanda al mercat», explica Joan Pinyol. Tanmateix, fa un any i mig van detectar una nova oportunitat de negoci a partir del programari que havien desenvolupat, aplicant-lo al camp de la gestió energètica i que s'ha començat a comercialitzar al gener d'aquest any. No els ha anat pas malament. A dia d'avui el programari DEXCell Energy Manager ha recollit més de 140 milions de lectures i cada dia en rep més d'un milió de noves; l'empresa espera arribar al milió d'euros de facturació durant el proper any.

Fa un any i mig van detectar una nova oportunitat de negoci a partir del programari que havien desenvolupat, aplicant-lo al camp de la gestió energètica

En l'actualitat, Dexma compta amb set treballadors i el seu programari es distribueix a l'administració pública i al sector corporatiu, al sector terciari, a la indústria i al sector residencial.

La regió Vives duplica la recepció d'estudiants Erasmus en 10 anys

Durant el curs 2010-2011 més de 10.000 estudiants europeus han realitzat la seua estada Erasmus en universitats dels territoris de parla catalana

La regió Vives s'ha convertit en un pol d'educació i recerca d'excel·lència al sud d'Europa que atrau professorat i estudiants d'arreu del món. Durant els darrers anys la Xarxa ha portat a terme una aposta per l'atracció d'estudiants internacionals, mitjançant diverses iniciatives com la creació de la Guia d'estudis multilingüe, la participació en fires internacionals de llengües o el treball per acollir cursos intensius de català per a estudiants Erasmus. Aquesta aposta per la internacionalització s'ha vist reflectida en l'increment del nombre d'estudiants Erasmus que realitzen la seua estada a les nostres universitats: en deu anys s'han duplicat les xifres i durant el curs 2010-2011 s'ha superat la xifra de 10.000 estudiants rebuts.

Si fem una ullada a les dades dels darrers 10 anys, observem que en el curs acadèmic 2000-2001, més de 5.300 estudiants van fer la seva estada a les nostres universitats. Només quatre anys després, durant el curs 2004-2005, la xifra superava els 8.000 alumnes Erasmus als nostres territoris.

Durant el curs 2008-2009, la regió Vives va rebre més de 9.100 estudiants Erasmus. Si ho posem en relació amb el context global del programa Erasmus en el mateix curs 2008-2009, trobem que només 5 estats de la Unió Europea superen la regió Vives com a àrea d'atracció d'estudiants de l'exterior. El primer és el conjunt de l'Estat espanyol amb més de 33.000 estudiants Erasmus acollits, seguit de França amb més de 24.000, Alemanya amb vora 22.000, el Regne Unit amb més de 20.000 i Itàlia amb més de 17.000. Els territoris de parla catalana reben més Erasmus que Holanda, que en rep 8.000; Bèlgica, 6.800; Portugal, 6.200; Irlanda, 5.100 i així fins a 26 estats.

Situació destacada

a més, segons les dades oficials del curs acadèmic 2008-2009 facilitades per la Direcció General d'Educació de la Comissió Europea, d'entre 500 universitats europees, la Univer-

sitat de València és la segona universitat que més estudiants Erasmus rep anualment. La Universitat Politècnica de València es troba en quart lloc, la Universitat Autònoma de Barcelona ocupa la novena posició, la Universitat de Barcelona l'onzena, la Universitat d'Alacant la quinzena, la Universitat Politècnica de Catalunya la 26a i la Universitat Pompeu Fabra la 75a.

La regió Vives s'ha convertit, per tant, en referència indiscutible a nivell europeu en l'atracció d'estudiants internacionals, per damunt de la mitjana dels sistemes universitaris europeus. Les dades demostren que no hi ha cap limitació ni impediment a la mobilitat internacional pel que fa a la llengua; ben al contrari el multilingüisme de la regió

Vives esdevé un avantatge i un atractiu addicional.

Finalment, podem dir que els territoris de parla catalana continuen la seva tendència de creixement. A l'espera de les dades definitives, les universitats de la Xarxa acolliran en aquest curs 2011-2012 més de 10.000 estudiants becats per aquest programa europeu.

Xarxa Vives
d'universitats

